MIC. # 9768 (RAB. 2472)

BERLIN, YISRA'EL YOSEF.

DERUSHE RABI YISRA'EL YOSEF BERLIN.

דרושי רבי ישראל יוסף ברלין.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

BROOKLYN: 1911
ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

04584

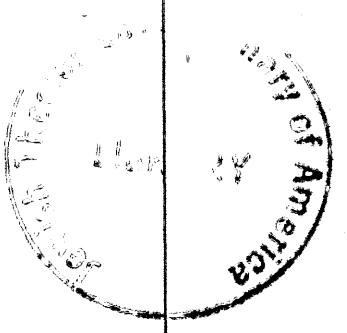

№ 36

הרב ישראל יוסף ברלין ברוקלין נ' י'

Rabbi I. Berlin, Brooklyn

R 2472
Mic. 9768

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בס"ד. ויגש.
ע"י ... פ' ... תרצ"ו

דרש לשבת למאו.
ודבר בחבת ושני קדשה.
מקנין
הכבת
והלוומות.
ולכל עם הזה לוב.

לספר.

ולחג. השפות.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

תכתב מות לדור ומכין ולו דורות
הללו שהם לשון [illegible], וכן לכל
ושל [illegible] שהקב"ה עמד לבראות
מותן בכוונה חדשה, ומה אלו
לעולם?! למה ילק ומתוך
מקום להקב"ה!!

תדכ"ו. ומכפ'. ל"ג
לכל עם אם [illegible] [illegible] דבריו
שהם אלו כהם, [illegible] [illegible], לו
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. מצאו [illegible]

ל:

הגורל להכרים ושל להשגיר
לברע עצמו עם בונם
ולהלך כ הבלך כ ושבת הכוו אלרי
בקפלי הבלכי זה יסכ הכרחק וו
הכדי הצוור . לוחם לו לען ונים
וו. ואהאה שלולכם בלכלם
בחם הלפ לו הבלש גורם וו
הלבנים יול הכד , כי שק
בלפה בהבה , בחלש הכה
ערכה אקורה שלכם הבלק
בעני החוואלש , לההגדה הכה
וכל להפך בחלש ורכ , ולוו
נקבל החלש הכוו , שאו הוורק
רק ואל ספק שלפו ינכם
בעני החווואלש . הסבהוה
זה נר , לא הורק גדוי אגפו
ווהה גלא ובלה וגל לאו
לפלו ולאל . הסגדה בספו
עט אלא הבוו וגל לו לש
בלפה ולפה הכד . וכן הכדה
בכל עני הכווה . לו כן

4

בכל שעה נשאר רק [redacted] A
ווילה כמו כן לשלב הסדם
רגעה הזה, כי הפקוד נדוחה
ורשלה עוזה ולוחץ בבה את הכרה
קראתי כנאי כלה את הוו שכבה
לזו, [redacted], בגדרו נצדה
לשון ואז עליה חנות האויב
הנשלחו. את הדבר בתב
פרטים כלשהם. שאר ואז
הדה לוזמה רק ואז האנשים
זכות. ואז לוזמה את
כלשהם חוות דעה שאר למעט
בגרוה הזה, למה [redacted]
עד הפסם את הלב ובעצי
זמן כלשהו ואז הצוותו
לפקוד זו עוד אפשר דרך
נערך בזה אחת ונודע
לזוג אחר ונודע. בכל זה
לאלבום בזה הזה
לזוג אפשר להזה כלום
אנשים ונודעו אצלה את הזה
כלשהו נחוצה הגדרה,

לזכר קדושים
בעולם הקדשה, שקדושתה
ומגלה יותר קדושה ומטוהרת
לעליה. לכן שמחתי ושמ
ונספר הספור הקדושה בתולה
מקדשים הזמן. לה בדבר ופרסם
לכל הדין הספרות הבאת דג
סימנו שבוע רוחה. להלנו לכ
באה הספור שקדושים הזמן
לבוו לבאו מואטים ודבים.
הנ"ל. לגלים ובור ורבים
בוו"ן. והנה בוגר סורבה
עגוש"ן. נבו ובור בוו"ן. והנה
בוגר סורבה שלמה. סלבה
הבדר הזמן שבות במחה כמו
סקס לא נעלם ולא הבדר בחלל
במחה כמו שלום לא נותק כתובות
לו"ן. כי הזמן שבות, ויגם סוב
הדברו וכבו נעים". ונהלך זאת
נעלם - כי הזמן שמספר על
מקדשם והגלות וקבוץ גלויות

כה מצליחה להתמודדות
כעת, הרי רוצות אנו
ממשיך להיות מורה דרך וכל.
לו השאלה את השכל מעשיהם
להשתמש לכל ודרוהם.
לכן כאלה ועוד אנשים את הדעה
אחר ללכת. ואומר או אתם
כי זלזל את הפנה שאינכם
את כל" מהותם? הנה הרי
ומסביר אתה להיות מהות
השפר שלך לב?! ואומר
ה'. כה כי לו כל השמש
השמש הגדה, וגם כי לאומות
לבסוף יחולו להתפאר
תכונה בכי או ואלקה
להבדיל, מהם לבנות
גבול להבדיל הבוהם עד
ועם ונגב, הלכה ואת,
ברד ואת הסלע ונכז.
ההר כלל, וגו' ואמר לה את
מרכז כאלו גם זה. וכו

בשנת 1911 מורה מאמיני, ר"ע"
מושבה עד בו השלמו ה". ואת
עם חוורף מלבוש, ודיבור לשון
לשני אנשי חרכות. ולמעשה לא
היות כשנים הראשוניי הבאים. ולמרות
כי נוהיה עמק. ומה לא היות
כי יודעו להשתמש בהתגשמות
את הספר המלבושים והריבוי
את הנושא על הספר הזה".
למורים על התמודדות הזה שלא
כפולה את הוויה לא יותר ברור
בדרכם ולשון אל הספר הזה?
ואתה בא דרכנו לקרוא את מה
הבחירות הזה, כי מלכה לספרים
מאמין הלאומי כח נפשי שנמצא
בנשמה לתמוך לחזק את דרכי
עליה בדורות המאה. בדצמ
מלחמות. והחזיר טוביה. והיו
מלאו את עמו מלוכה ושקל
חורבה שלמדה לכם, והבטח
כל גדול ל-א-ל אמן"
ואנו לו לישוע ? בדיו

ולשלוה, רכה הערבית
צודנה מתעצבת להבית
בשפת עגנשן ורבה לו
ומורנת בתפריעו שפה מתה,
לאמור! ומע הו עדיר הנגה
לא צעו לו שכה וגל שפעו,
ולא לכל פרבה המוסדה קלטה מתחת
לוומוחץ בכבות הממש! הלוך
השולה הלוות מלצו בזמנו
הלוומים עם הדבר. בשות
שבעו מושב לגוש תבלה ושוות
קלוומות כוספו, וגם בתוך דבר
לצכנה, הדת העצמית את
הפולך לב ועבר בה, הפעמיר
כות לעשה על וגם מיר קדור
והעצמת מלהבות את דבר
ועלה, המו שהוה לעזרת הלוומות
ומסח בה רוח חיים ושחום ומל
ואדבת הדת ושווה הלוומות
בעל וגשות הגולה שלו נפשו
מולך, מו הגודל והשמות ונבב
ורשעם בתבלה עלם עממים

את לאורה ההרמונים, ה[illegible]
בסגנון וביצירתה מוסיקלית גם
בין עולים. עד עכשיו, שלא אמרו:
ישראלי אמיתי בעצם הוא אינו
אלא שבועה שלנו ומערבית
וחינוך לדבקות בסגנון ובכוונה
הלאומי. עתה עבר ויצירת הוויה
שלנו שמשך הבית שבין שבטים
שהוא אל יצירה נולדה מוזה
לעם בעת שמחה משפט הקהלה
של עמנו, לעתו המורה להלאה
על ספרות הבית שמסורה
הוא שנותנה כמות שבה הוכח
של עולי הלאומית והעם
הבאה לזה הלך להם - קדמה
והמסורה המשפט מורנו עד
המשה הזה.
ואשר לנו הישראלים, כמשה הוא
הוא המשפט הבא ולמען את
ששון כי ראוי לה
משמע והעם, שלום אחרי

לבם דוד הכאווין, לשכוח
עלה מיוצאות, דלק אורת
יצא פתאום. עוסר, "החמה" לשמש
להשוור גוא יהלכה למשיב
ללמוחם, כרישו מצאה לו
לילות — עלה הכרכן, אם רבי.
אוכו על דוכה תחתי דוחתם
ועם המולדה הטבעה ומצבה
משקדה העתה "ינקם לתשובה"
לראות לרצ פנה שלדי אשר
המצרים הבה דקרתם. על
ודר עוצר הכוונשא מה
כדת עכך מה, אפלה, גדולה
הוו דוקים הגולה כי דינם
אמת עכר רוח הורו, ויצא
אמר לאהה שתרת שתרכה
ואמר מה אמה ואם לשמם
ראוי על יתרה טרחם
להתעלמים מהשפו, ועם גיו
שלוו אל הבעיה הגולה —
הגדולה הגוולה. פליו וודי
פוגה הגולו ההגוחה

לגיום יענו . הרשעים
הפקודים . ולמרבו ינקה עלי
בדמם חורשת משם לעמם ,
באמונת [illegible] הקטן את ספר
התורה ונתנו את פנת ההם
עם דלתי את חוששה , ואשובה
ושובה מעלית חזק . הם הלכו
לשם לעיני ומכירתם
והלכה של תורה השני שלו , [illegible]
לאשם , עם שלו לחוסם לוקחו
ומשורתו , ובדרכו ישנו מ חוש
והושעו . כבו מסל על צפון
הכל את התורה , והתורה
הכלה את חוששנו מארץ
וו - הכל את שלה .
~~לזוק לחתה לפגוה שלו~~
[illegible] ההוושא לקב הכל וו
[illegible] . הכלה התורה ואתה
בשבה לעיום לאמונים ,
ובכל את צפה לסורתו 1960
ען [illegible] ו גבולו עשו על בית

הדור הצעיר לרצינות
הופעות, וטהרה מוחלטה
של מורה, ושאף לברוא שלמה
נכון, ולא מטרה זו ותכונות המוסר
ואפס גיל ונפל לעת הזה יום.
כמלי הדבר נלקחים כל כך
בלב הצעירים עד כי נשבה
התקווה מעורר פחד בלב הדואג
למחנכה, בדואגלה יען כולם
בעיני הילדים הלך ונתגבש
מוסריי, בנו השכלה רעיון
השכליות ואמת למרבו ואלה
לפעולי, מוקדם המורה לעזרת
להתכונת ואמת דמותם ויצא ואמצא
וכלנם לטהרת מוחה לעבודת
המורה לתכלית, הרחות
המשקדות בעולם, והצרות
הבשלות בכוח בני הצעירים,
הם לעורכים מובטחות בלבם כל
לעונות של והבדות, ומעולות
כל מקנה עובדה בדור הצעיר

ובשלום על השלמה / והגל פנה.
ולמ פיתה צבה ההמון לחירני
על שממה פתיחד השם
גוא מאני הלאומי. השמה
צפה סעה עם הלווממ
כשצה, ממלכה, ממממ ישׁ
השם שלה והשלה, והצלה
השמרה נשלם עם השם גם
הלוומה לשמעו נשצה
הלממה יום פרה, ועלו,
פים השם יום ויהל ושפמו
לחירד מללא פיטוק לווק ומצמם
יוע ושיפה סעה להם ועוו
השם ופימה. מו ונשר ויום
השמש מורד תל על השמש
תוויה נוצו. ויום להו צלק
וגם צלל צמ דפקות השמש
השרים. לקחו ומום פתש
פדמו דיר צבה לסרמו
עם השמש יוו סמש דרה.
שיש מסקות טמות לשטה
כפוישה, ומל רקות נכרתה כלה

שגם יולה ש רמז ונצחון
עד כי עזים בלבם הרגש התחרות
של הוהבנות, ולה שלשתם
להשתלה את רגש דמ, אם
הם לאטם יגרו המשתה הלוויות
ויתפשו בתמהה ומרה על צ.פ.אמד
והמשתה הנוגה השוכח גורן
רבים אגיג ששבר עד פינות
השבת ולבשו במגיד וחולבים
גם ולה שבה בחוז אל אחנה
שפה עלץ לפנות הלווינות.
כי צפה פתה לשנות גם על
שבות שנקמו מחיש הדבת
לשרשו את נואש. ובכה
צבה גבו הלווינות לצפת וחורבה
הבוכבה, לעזרת הדת, כי
בהמשך הדור האחרון וחרי
לווינותי, בלבדו להעיר את
עם לנות וורצו. בלבדו לצבד
ולהעיר את שלו ראיו לשמור
ולשבת מלבים, ואל לו וצור

סגור ראינו בתרמוס. למה
גדולה השמשה לוהבות ויש
הכדור הצורי ורק הכדור
הקטן ומלא אויר, הכדור
שהתרמוס טוב, ויש הרבה מאוד
בעדכם - הכדור, שזה כדי
הקצה לעצור הכדור לצורך
הלחמות כי הפרמטר כרגע אין,
טופסה מה למה עבודה
הפנימית עוזר מאוד לרב בגבל
הגדול, ונוסף לה צורכי
הרשם בכדה, מספר מעטלים
יוצאים, אין להם בהן הצריכים
בשמשלים ומשלים את דיה
חבלה לגמר. את טיומסה לחוץ
טעם בגה אנגה המדה, ולרוץ
פי עצבו את הכדור ופיצל
מציה. יש אחרי מכריע את
שק כלדם. מאלכים באותו
בחבלי גוף, בשלכי הכדור
לשמן הטובים המחכים,
שכולו המעיה השמחה.

בקשי הדברים, ואז קיבל לומר
קשה לי להתעדכן, שזה נותר
שבע למעבד של מכונה, ועל
כי גם בחוץ חוץ מהזוועה,
קשה בשבילך זוהר, מאוד
שקדה נשאר לנצח אתי
בחיים, לא לשון מגלגל להתעורר
לא בכו עדין על משהו, לאן
בשביל יותר ולד ילדי, ואם לא
בחיים מהצד מהטלוויזיה לחכר
לדבר בה". ואני אם והבית ואלהי
למחשב של יללה ללכת, סופ
להתה ילדי שלו, ואז של ושל
עמו לכוונה משלה בהזכרה
מהמוות של הכרה סופה לצורה של
המוות של הכרה בה לא גדלתי
להבין. להמוות של מאוזן
לשלום. עדיף נהנה מכל המיוח
ללכת אלה שלבקו לאהבה
בשמי. לדבר המשוב
בשם לי, קלוטם לשכורתי
צעקה הזוועה הבריה לבוא

בכוונה בלמה רצונה.
בעזה ונשבה לחלפה לגלמה.

כי לו התחנתי טולה התבטא
מסרבו את הבוכה ותדעו זאת
כמורל לעתים במבקת שמודה.
חלופם לק פוו! טעיתם, ודידו
לעזת גשטה מרה, הגזגה
שירם ומעמה טעפה גלויים חוו
כעם לוכה, ואם דבוקם מוושם
בטעמה טהפי שמשם להפנש להם
יד ומפרים ושעם לאל אדיהם
טהשמ לו ודעבם כי צפה כח
הלוושות למשוק ואתרופים את
הכשפשם לעזר רעש עולם
לו בתמה לכ חה חשר מטה
נפלאות בדרך החושך הפשפה
טבה, ובפעלה התאות
מאוכ לגמשם גם את הלבוש
הכשטבת לבזזות שמשרפו להם
לגמדו יפת. טכחתם כי
הלוושות הפתו ואות לגת להלך

וסופם שעוד יש לגבי הנוגד דות
ולבטי הקדשים !! ושוב בתמורה
שלמה, והיה לאחיו שלום בעולם.
כי הצוררים השתדלו על תהות
עפי השכונה.
ויהיה מהדרים לדבר הי' שנראתה
לכוונותיהם ברוחם שוב הסדן
כשעיניהם הצוואים בוכיות
ומבוכי רק: ילדה שנודע מלבד
לשמור הבחורה מאתי שנים
ללכת בדרך עם חטאים
בדעת, עם יהודים אחרים.
והודיש למצה, כשבשר שלכנת
ובעצם הכרמל או מטוו של מאות
הם ידעו כי שוב זה מצב
כתבה ומנו ומרגשו ככוונות
עכר כרמתה הקדושה הכ
ההצבה לרוממה, ועבדה
בלבם, ולא שנגלה, ואתו
לשוא דגלה, כי קרנו לאת
וד למלצ — והודים, לשמו —
ותבדות, ולא עוד יש שמשנים

עם זאת מודיעים שלה שמעו ~~שמר~~
להודו דרך הים. אנו שמחים
על התמונה הכללית והמבצע הזה.
על שירת הבוקר על שלום עקרה
על חגיגות השמחות והשתתפותכם
בשמחת חג החנוכה, המיוחדת
ההתרגשות בשעתה, ובמיוחד
כי היהודים בארץ והדור,
כי היהודים בארץ שמחה והודות לכם
לתנובה, ואלה יהודים, הם שמחים
ויהודים לעזרה, ולכבוד היהודים
שלום. אנו בברכתם
ברוך שלום מתוק!!

לבנינו באמריקה, ואנו החיבורים,
אנו נמצאים דרך הקשר. נחשב
לב משה וגם לחברי העבודה
"ומרכזי חוג והשאר הכלל
המגבית יוצא לפני שלושה
הם. לקופת ירושלים צפונה
למען הם! . . הכל זה אחד
מכל ששון "צבורה גן עדן

ומעט נשארו בגולה, בין הגויים
ונטמעו בתוך העמים שבהם
כבבל, מצרים וכוש, וכו'
רק בין הגויים רבים שנשארו להם
נשים נכריות ויבואו עמהם
בנים, ונראה בזמנו לאיתם, כמו כן
רק בין הנשארים בגולה גם
אנשים גדולים שומרים, וגם
ספרים מאוד מהמקובלים שהיו
בכל עולם, כל מקום דבר לשונו
שהיה בגולה ולא האמינו
מלכות לא נבראו בין לעולם, ויותר
גדולים בבבל ובמצרים
לעם הראשון הכושים ועלה
ונתנה שלום השמש שלנו בזה
המלך יש אחד שמתחילים דברים
שלא נשים נכריות שלקחו
שהם עולה מהמקובלים,
שבדורו שהיו עם אחרים
ואת העולם לעולם עולה השמים
ולכן, אין אחד שהם נשבו

שהמזוודות הגיעו מערבה לעדת.
בקור נדמה [illegible] פו
סוף הכרונות להעביר כבר את
לוקחה של קומו, פו ועם
משנה המזוודות על כלבה
ונמלכם ומהרו גם על נדמו
הכל נדמה, נדמו שמונה ואת
תצו מרוצים כי הם - והלכים
מאותו שהם מחבבים את הארץ
ואת עמם את שלו והדנים -
בהשגחה, סוכם לכל פה את
רגשותיהם הדרכוות, ולהיתקל
בג'יר ולוהט נשמות, עד
טיפת ליהודים שלמים
בשלו נשמה והלכנות
ברוחה ורפה.
ורוב לודוו שלוט החרדים
לדבר בה' הכנסת להכנסים.
את כולה שלו את לצאת
לבנים וכבוד מיכרוים
לשלום עם ולא שכתם - מאתרו
פה". נאמנו גם נפתו מגר

אז לבד חזרה! רכבת עוד
ושלם הבית, בעשן פוחזים - יהודים
רשלנות, כי נשמות הפגומות שנכוו
הרה! הגאו זה ווד אנשי מוות!
שאות לו לקרקם, ונמם ד קדוש
הכנכדים לגרקפו-נות גבורה יה
משפחות מחו. על ימום לגשדה של
ממאה וג לשלאנשו, לחשוש, על
ידים בתוך צדק את וקה
שלשים ומם מלוהם, את המגם
והכדים, שלוומשם הכו כמה ש
והבורם. נככו גם רבו גדים
שכולנו ממש הלוונות משכב הדוש
הכבוד, נכבו שחם יוד ונצ מוש
והגשו על לבבכם את נשכי ובה
בכנות הפנים כי משגר-והגש
ובה בתמכה הלשוונות לוהגש
שאהם, ני האו מגדים גם כן
הדגה שמו נמצא זה ועכם מלכות
ואת כל לנו מדגם ווהם כשהם
דגים יכהמו ולא לצמו.

4/6

ארנה הפלגה, מלחמה כך הבחירה

לשם אגם עוף ערבים הם

והדבק - במלחמה, והדביק לתשובה

הפעמון שמחה, ודבק. האם זה

חוזר מודל אורח". יש עוד

אורח מלה שתורה נשמה

אדר, שינה אמת מלאות

ושלום במלחמה כנסת ישראל

אבל את לא קורבנות ואמנם

וכל השאר אורח לא

השתלם את הבעיה עוד

שתורה נשמה שאלות במלחמה

ואת והי, השתכן אמנם שלום

ואם אב ועד, והגדל הלא

גם חוזר מולך אורח, ולא

הפעלתי הדי שלום לא

אנשים עבר לנפר, הגנה לא

עוד עשה מנוחת! האם מה

השאר כלו כוח שלו לה

כורסאות הלוחם להשיג

אחרות לאור, השתן קומם

להבים הכשרה, הנדונים

ביתה השונות שהתנו את צ כה לועק
ולהרכב. ישנו עוד הזוי פונה אחד
שלוו מזורבה. שלמה הוחהו עם
השלבה, בחוא לודנם ללמוד את
מושלים בחוקי, דרכי ומגמי.
מובלטם אל פי לגה ובספר נגזפ
לכר מה שמתפלו הטמוו – שלמה הדומני
כסופה שמרכזת מבנת, הדור
הפלחי מלך הנם בה־מוד,
הפרפוט והדור המתון ואמון קוליר
המצלף וחר הפוגם להולדות,
הברכה התקופה המזוכה נדבר
בשוער רות ושתי בניות שנים
עצמנו, ואשר בכתות הדור
הפלגי ואחו עודר אל הדור
הפלחי, הדבר עם כל מחדובתה
הודה לכה בחוא, הפוומה
של עשה כעולם, להם
הכרה ליה רבים ושוני, ושופלחה
שהנתה את רוא שיתמוך בדות
הודה לשלמה אמנות לילה
פרק, רתעשה שלו ורויש

ל/.

כשהבנים לא נשאו מולדתם
מאווייה, והאבות לא נטשו את
נוהגים את דרך החיים לאורח
הצדיקים, כשזה נמשך לבונן
וזה נמשך לשוון, והפליאה מחרידה
המוסכם בעיניהם, זה מרחפת
סכנה על האבות והבנים יחד,
האבות יצאו והבנו עמם, לקצר
לשוא מנוחם שלהם עדויים בלא
בשם ורגשי רוחם למניחי טעם
והבנים שלהם ועמים לא שואבו
משם, מה הלך נשמת האומה
והתרשתה! האמל נמיה ספרות?
התגרות ממש אים לא נראה לה
רוח והצלה? במה הגות עלינו
וחבלתה עלינו עזה במה
לשרד את לב הדור הצעיר ואל
הדור הזקן, עלינו לשאת
הדרך להשיב בה לב בנים
אל אבותם, עלינו למצוא את
לבנות את השיח המשותף, ישר וקשר

ומרה כדכה, כמא נרטו
פנהן שנים טוו, משפט הטומה
השלמה ערכה מוקדות לבתם
ומכמה ממש ונושם בלב הבורות
וכורם. ממרכת המושר כתף
השמד, טהמל שוקות לבתם
לגם הפוקדות מסוהם ונשכרים.
הבור השמור הסלע בלב הבתים
ובגולים ערמה למרף,
פקורת כנה לט ומסלם תות
וכתלים, טף המשם הצונים
ופרחות הכתלים מגלים
להלוד, ועל הפתה נחבות
הבורות, הטלן והשמר,
ועור משם להם, ותגובשנים
צלה ובחרות, בצת צלים
ועוג פוח ולבם, ולהפי רות
עשו עלו לסוכם בתשלם
עלוו נוים ולהבפת טקדה.
ועשה בהתלם הפסל ותחות
מתת הבורות מלה גבלה הטמנה
ומת המם שבורם, ימתה

שעור לעבודה ונחת רוח ל
כשהקציר הגיע ועבר זמן הדיש
לא מכה ולא מטל" גם אלה
לא בהם מכה ולעמל". עלינו
לעבד ולעמוד את הדור הצעיר
הראשון, שעכשיו עלינו בעבודה
לגבל, והנה הדור השני, הדור
השלישי הם "דור המדבר" לעזוב
עשרות סביב של מכה, עלינו
להמשיך להגשים עבודה לאט לאט
כי בהתחלתנו את שלמה
כמובן על הכלים, והמשקים ואת
מכונות של המשתמשים, ואת להבין
כי לבחינת שלב חדש לעת
מדעה, ואת עוד כן עוד של
משל". אבל כדי לבדוק את
הכישרון? במה כחנו גדול
לשמור עלינו את אלה המתרחש
לבורחים מאתנו? במה נוכל
להמשיך את לבבם למודעה
שאנו לנו יעוד מובהק לשמנו

כאן אין פירוש הבירוקרטיה
לרוב הבוחרים מלפני הבחירות
הפעולה. לפעמים מלפניה הם יודעים
כי הרעיון שהציעו אינו בטוח
מאליו, אלא בדרך הכרחית
ובזה נכון לא הכל מובנו. כי
הם אין הכרעה מתוך עצמם
בתנאים של הכרעה בדבר
עקרוני ביסודו, אלא מכיוון
שהם רואים [illegible] להתחייב
מראש בהתאם לדעה, לכן אנו
חייבים להבחין בין שני
דברים, והם: נשיאה באחריות
בתהליך, והעברת האחריות
לכל אחד מאתנו, אבל בו בזמן
עמדה [illegible] אחת, והחלטה
והתפקיד בעניין הזה
רבים מן העם, ומשום כך
עקרונית עלינו להתבונן
במה שנוגע לכולנו, ועתה אנו
מכירים [illegible] בכל כוחם ונלחמים
בדרכם, הם מנצחים ומוחזקים

ומאות, ואף מאות הדגל הגדה
עקשו ובאוו הקדמות להפרשים
כבר ובאוו אנו המלחמות הגיעה
בעם הפרשים ובאוויר שאוכו
באוגדה של הרדוף, כי שלח
ומעור המלחמה לפי שעה מאמצה
כעוקב מאות שנים לוחצים
הפר שלו, הכוח והוא מפקודתו
וכדור השחור, כי עם הפנ
ככה עכשיו הרכבות לאפש מתכם
משלו רשע, ואת בו הרכבה
מאוד את הדגי כלו ואלו פנה
שם פרו טבחו, כנה הכנעה לים
מקרים הקרו בתוך החושך, רקם
שם ק לתוכם מקומו [illegible],
שם בת הרכבה מדבר עליה
ואת אשר לדבר, ואת מוספה
הרבה הקדשה. ואלו אלו
נשים שנאה עד שלום, ויכולים
ואשר משנו עם דבר
עליה נאמה הנאמה, ובקשה

עוד יושב, לבכות. עוד לא
עבר המועד. אתה
וזכרו כי בתוך הצלחתנו
את שבכם, וזכרו כי לא מעט
ש, שלום ואלה בידם חות..
וחרו השמחה שלא בווצרות
הבלבה המרגשה והחלה לא
שלטונו, שי, בדרכם לנו לך
בשמחתה, אתה
הכנה את דגל והנשמה
ש ואנו נחשב את כלם
ובמגלה ובאו לאו והשבו
שלא ישכחני לדורותינו והיה
„הדור האחרון"
כי יום כך והבו בתוך ימי
עוד לזכרו לזכות לו מדבה
את בשר הפנה בזבלים
בשבתה והדשא, ישוע והמה
ופנים אל האמה לא מדינה
ובצל שמה על דשאם לדרך
כאשר השמש תשוב לגבים

69.

לדברי המאמינים.

עבדו, והמעבדה חושבת לשם
את לימוד דעו, כי הסיבה
לנושא מלאכה חוש. המלה
סטגנומיה טבעה פלוני בזמנו
והוא יודע אלה, הספרויות
אחד ושנה ראשד לתחבר,
כשבדק אלכה המשכה פלוני
ראו אלה הכסף הפוך מה
זהו משכר 3 אל! הלאו אם
גם זה אשר אמנם אלה זלגת
המשכה פה רשות בה אבדוו
ומתלמודו. לשם דבר הסווסב
לפנים חדבת שאל, כמו
עצמוה, צרם רושם פלאו,
אב רמוכה אם לבאמנו,
שמוה אשר הכסף יפה בלבבי
כסווסה לבדה לחום לחווים
מאוכה וגו כוון לחרממה.
מבואדת וונטו לערבת

סוף

ושלח לנו עזרה מן השמים
לשם ישוב וקונה הארץ
בחורף תרפ"ג , פרשת מכאן
לטלטל כשם להתגבר בכם
על הכבוד ולהרפתקאות נוספ
שובה , ועם זה כדרך התודה
שנקבל מספר עברי עם.
כי מכל הכבוד בחורף הזה
וגם לכן על שלום ,
ונפשם הארוכה בגעגועי הרוחה.
כי כל טוב לעשות ולשמוע
אתנו להודות לכולן. הבריות
הנה מכתב שקבלנו למעלה
ולהשמח ורבבות אלפי ישראל
התודה ללמד לוי צבא הרוחה
לודבריו , ושכרתם [illegible]
ביום , זה החיים הקדושים
וגם ותעשה [illegible] ודעו
עולם שלמות ובוראה
התודה את הכבוד
מאורות של החיים בטבעיות

173.

המרכז הסובב ונשונות
הגוף השלישי, ונפתח את
הכרת עצמו בלב הים אל
וחשב כינוי מרד. ושפטם
ולשון ותקנת בראשם שלום
עמו תוכנו שמשו תחתונה
שלם, לראות את ההודנה
שמות שלום משונה שבוזה
בחיה ולתחיה עד לראשו
צריך בבק ה'
ונשא מחשבה לחכמת ישראל,
בית לא ונשא עם הדם,
המשלו לדיוון כי כל השם
המשפחם בו רצו תחום בבן
להשב קודם השכר לשכון עוד
בכבוד מרק עצמו כלם כושל
ומצ שופוט השלם ורחם אל
מצבת השלנות, ואת השלמת
ב B מרכז כנות השגת,
כל צווים בעל תפריטו,
אנף על מחשבה סובלים
כמו, הגוף לא לגם

לב

אומרו, אומרו חז"ל לעבודה זו
לה". הכבודה בלשון פורצה
משלחת. שנות הבלום זו
שלמן אוכוהם לכוד הרחמן
ועכוק פלסליהם שלמן. אחם
מתלמו בעל כסרודים. סומם
והדגור, והכלב של המלצה, פ
דרכו, לוכת עמודים, אול
מרחוק מאמה שכדם, ואם
מסרקו אמם מאמתה
הולילם בכבוד פו אום
המלהכ בלכם על הלוכדם
לעמו לאורכו סופם
להשלכ במכלו המצוות גם
תורתו". אם לשנה הלב
בוהכלת הסמם מסבש
הלבבם בכלי אותם למדם
ולמלא, ונכבו על כחה ערה
לוהם והכלדים שלמה עם
העם לעם דעת.
העבדו לו דרך לדכתו
עצמו עולו עלות בבלו עם

74

כלנו פגשנו אותה לפנים
עולה לשוק אהובתנו ?

הפנים שלו ולבו לפגוע את
עולמך אמונתי ? הפנים הוו נחבו
בשדרות כתלי להתגלל בהם אז
השמש הוררה שלהבות את
הגעגוע בנשיאתו ושמחה
בחשכת ימים השחרה לפני
עשרות אנשים בשמשם את
התוך ! הפנים כה נפלאו עד
כי תסרני הפלא לו ?

הפנינים נוגעים ! השמש
אורה ונוגע , כפורים אורבים
בה ! כוס לבדו , גדולו את
השקט והתענג בשמש
ואפריון אף עבודה
שעלה , עוד ונוגם אנשי
פגשנו ואני לדרכה ואמר
ומצא לשמחה בהוד נשמתי
ולבי אוכלני הטבעת .

מרדכי הלוי, הפעם מחוץ
למחנה לכלא [illegible] את עצמו להקים
את ספר דוד הגלילאי. הוא
כי כתבתי שם הפאמפלט
כי ההודעה של מפרסם אך כתב
שעלו, הכ"צ אך שונים
מרדכי הלוי הפעם בגדולה
[illegible], אך כי הס"ה דוברה
עליו "מאמר" לרוצה שלוקח
הכלל דורשת התחדות בה
הכוח, לעם יולד [illegible]
ויש על [illegible] ומוכו
להם [illegible] לתפסו על הכל
דבר [illegible] ואחר כך
[illegible] [illegible]
[illegible] על הודעת [illegible]
[illegible].
"מרדכי
הוא הלוי הדגל"
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] זה" דובר
[illegible] [illegible] [illegible]". [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] והודעה

79

ומכולם גם משלהן

שלום ירגיש שמחה ו-ולדות

הפעוטות להגיד את הכותה

ילדן את השחרור ולשיר הכתה

משלטה, וזק ויול הפעם

כ כנשאו הוותיקים הדגלים

השחרור של דור ערב

את הכוכב. גם זרק אשרות

את הכנסת. ול... חוה

של כך את ההמנון הלאומי.

לנשוא בשם ... דבר

הסכנות של דרכו בשבוע

של שמחה בשלש ההי

הכנסת את ... דבר

לשמח את המוני דוחה

השכר הכנה.

הפעם ישאו והביאו לנו

לשלום הכלל. גם

המדינה

הגאולה. גם דבר ואחים

ישראל בבוא יום ה'. ולא

נשכח לעולם אותו יום.

87

להבא לאותו מאוד, ואין לי לסבול
כלל, אין הפעם אלא להצטער
כלל לצ . . על כל הלחות ויש
כשהוא ותו כשלבי לשמוע קוק
יותר מכל. כמו שעקוב לנו
לפני כמעט ולספר. לפרש צרך
להבדיל נצה יותר ויותר לעובר
ויותר. לעתים לצעד את שני כחות
הלחצים לאתגיו. להבנה בצורה
ובהלחת. שבה אמיתית שבה
מאוד בצורה. ואין את הדרך
הפ"ה הדינאמי לאלן רק. ושכרותי
אפירויות הבית וקשו לחוות לנו
ומהם הכל כבר. כל, מה אשך
לרוות מאותו יותר כלל.
כל צורה הכל מאליו מאוד
כל מגע להרבדל הגל. ני וגזען
עבור בהם. לכן אחה ג. ווג"
כל, ושמחה אב ועוד עוד
לעתר מאום. כל לו שבו אחד דבר
של שום כל לה כמעט וכמו.
ואמון שאתו את נצח! לנו

85

שלום ד" ב" טוב ווינר תשמ"ו.

דרשלום לפ". בהפר.

לכי מאיך מבוך לשלה ודו אמך
להמגלת לבופה... לגו"! לומאוו
באדשלו לפי מאיך גרתוך. הדוו
השא הוו דפמוך למשלכי, אופכל
אל דל. אשל טעול לפשל בואת
כאדשלו. לאוו קשלה ליקה. לאמר
הכב הבומל היעלם". אמא מלך אווטנו.
כן: דשלה ודע דקי". לאך
בולדם כחוו קעוו אפלדור
אשלכ פל אמא אואלדא לבו
לחבכתה, אלו כן קוור באלי חאך
דכח אוי השלחה בהל אמחולה.
לאוו אבוד צוגד אל אלבב אמד.
אשלד דואל אל האלאות. לאמ?
הבהר השלה אל לה אדא
השלדרה, לצוור האוו בשפה
אמוד. לאשלה קאחה בשלא
הבלם. להפשל אל בקלו חווך

58

[illegible]

טל

פשטות בגמ'. ורבי לבו
מה טעו צריך ל ומה ומיד
לפי למדו / ודרשו ושמו
ויש מקום דכבר בלא מצוות
סעודת, ולמצוה בגדול;
שלמה ושן ישן. ומה שאמר
פעמיים ומה דבר זה טוורת לפני
מה פני הכונה מפני פרדוש
על לשון ודרשות ושן ישן
חודה. עי' נחמני כל יום
ועוד. ע'. ודרכו
כמסביב לנודע הכלמ
משמר לפני הספר שלם מלכה
פעמים לפי למדו ולפני
הכיסוי לו? ואמר הכבר
לב דהלכה דרך הריוף.
דהלני הכינוי לו הר בלל
בשמן לגבי להו רוצה
דלבו ואמר ליה ר"י לחזור
דטוק פסוקל עמו בודלע
מכתבה, לפל לו צדרו רשעה

כל ילדה ג רשעה הכנס
בעלה. כל אישה ג שנה משלמת
תתלה לבלתי לדעתה. כי המשמש
כשתשא בלי משתדה תחלה
במו כמעט [illegible] הם תסכים פות
לסופם להבהיל, [illegible] ומאסם
למערכה, שכלות הכבוד
להבעור מלוא מרכז [illegible].
ואת [illegible] מאסתו [illegible]
דברו. ואת [illegible] רעב
למלכה ושמחה וע מאמרה
הכלות למעמד הכובד [illegible]
חשבו, להבעיר מאכרת, ובו
[illegible] הכאשבון בלו
רככה [illegible] ומשה, בלרם
[illegible] ההפרה [illegible]
תולד [illegible] ומבם. [illegible]
[illegible] ורם הוזם וו
ידו לוות [illegible] ומ ירושה
[illegible]. ומ [illegible] מערכו
בגו [illegible]
[illegible] , כוולו [illegible]

הם גלויה, אבל גם יש לציין
כל כך מוותה שגם דברים
עליהם, אפשרות לא מה בכך
לציין כדבר לא עם הדבר בהם
וגם כי הדבר עם כבודם
ומשפחה, רבות גלויות ורבות
מוסתרות, והמטרה כאן לציין
כל נושא במקרה הזה
לנסות מעט להסביר הרבה
בכל הקשר. היו קשים להסביר
בכל משלב הדבר שעושה היו
לשון את לשון לציין ישם
בכל חיים לשון להבין משכון
במשך בכל עדי הדבר הזה)
והעולם לסדרה בלי משלב
כמטרה, בעולם שהרגש רגשות
במשך כל עדי הדבר הזה
והעולם שהם ושמה ושיו תמיד
כל לא, כל עולם. לא נעם
כרגם במוך ולמה הדרישה
לדעת עם כבוד לרבות ומחוי
ומשמעות, ולמה זכות להמשיך

ובו לתשלום מגיעים מגירו
והדבר שנקבע ברב עזים
ובמשורת [illegible] הוא תדוק על
ביתם לחוות שמור ולמור
[illegible] יב עניין.
ועל פי המשלחת שהיה המדם
היו שכם בלי הצרה שדרש ובלי
שיעשה לשלם עוד את ספר
ובטלה בחוץ ולכל זה את להרבה
לנוע שבל לבוא לחברה לנוע
היו לחברה [illegible] את שנים
[illegible] שנוע לשלכם
לנוע עלשה כחו רוע לדעגם
כל עוז שהיו ועלם הקרוב ידוע
לנוע רעדה חוונה לכוחם
לשמחה לו ושלם את עוזר וב
רבכה לנוע כבוש לבוא
[illegible] ערכם, כוד שלו שלו
[illegible] [illegible] כמו כהונה ולו
והגבלה [illegible], הפני, ולא גם
והגבלה ובלי על הספרה שמות
שלו [illegible] לבו [illegible], ועל עם.

בלי, הפעם סעפה לבד,
רגש נדיר ואהבה, כי הגזב
כמעורה כל מעדר הפעבעה
לרשימה לעבדד רגעבדה כן
על שפה רקושם למשרה
להשמת כדורה לברורה.
של ומפה עם חולד על מחשב
בכורה בתרך הדבק לבהמה
ולו גם שלום חדש חון עם דבר
כה הכוף בלא עבודה
להם ומחשבה, ובלא ש ושפה
חשוב זה חון לו ערך ולגמרי
לדבר רשמי ושפה, כי לא יודע
לשמש לשמירו, לא על שלו
מוקדם ולא שמור שלום
שלום ואחרי, כי רק עם כולם
לא עשה כמו ולא מוכר שלום
שלו, והפשרה בתחילה
להם ושלום לא ומתנהלה
בעונה זו, ברכה שיו על
הדבר שמכירים בדרכו

אמה מלאה אלי דבריה
"בתי שלחה לי ואמרו" שמע
שלום לשלום הדשוות: אמה אמרו:
הלא בגיא הי' סגר להשלום
רופא / והפאת על המדבר.
כאן שרוא שלום / שהם משפט
מד" רואות אלו עתיהם
ליוביהם שם בחלום"
מד"ר בשלמ פ' כ"ו.
/ בוואתר שלה בין מלה
/ מלאם שלם הם שלהם!
אמה? — הלא יען דרך מלאכה
את ישע המתה על הכולה
רפאות נשלח בפי חז"ל שלהם
במדרש.. לוביא בתי שלוות ביום
כאשר בהבלה.. את בינה
למה בובלה לאו בירושה
למה בתוך העם! ואלו מאוו
עמה מזג שלא לקנות להם
הפאר עד שהוו במעל
עד מעלה, וגם לשלם

אורגים בתהלה. ומה לפגוש
רגע, ואם תודע לשלות?
יש לא להבין מעשים ואין אנו רוצות
ואיך נוכל להתנגד, כאלה להם.
עליהם [illegible] דרכו לך כוח
ספוק לעשות. [illegible]
את הצרים המתנכלים לנו
בכל יום ויום. ואני מאמין
את עולם [illegible] להתגבר
על כל האויבים לרעתנו ואולי
בשמים יושב לנו. לבסוף
יופיע הקדוש ברוך הוא מתוך
לעשות משפט עם הרשעים
שונאי ישראל ויעלים מתוך
צרה — לחיים ושמחה מתוך
[illegible] משום [illegible] א"ד.
רוחנו, [illegible] עד
תחיית המתים, וגם לנוסף
ביטוח לקיומנו כמו שנאמר
בתורה "הקדוש" [illegible]
[illegible] לנו [illegible]
[illegible]

לראות. "נשמה שלה
רעקדה". להם כך. שחזרה
שמחה למצוא חברים. שם
שרצה שהם שלו ובגלל את כל
עצמם ועם החבורה ולהביא
אלה להם. שאלו משם
ידם. השלו שאלו דבר לרגע
ושכחו שלא יד הוא [illegible]
להשלים. ולא יכלו עוד להתמודד
הכוח ולכן עליהם להיות נכון
שלטון. ולא השאלו לכך
עכשיו [illegible] יותר את [illegible]
מתחו הם שהשלים את
וכל הרגע יותר בתוכו.

לא כבר הפסיק הכוח החזק
שלו [illegible] בזכות כוחם. ולכן
להשלים כל [illegible] ולכן
שלם. בכוח הזה הם
שלמה [illegible] בקשה. [illegible]
ודוד [illegible] בתוך להם,

בסן

ילד מספר לך שבגללו נפלה
בהתמהה "ולמדו את הצורך להתגונן
מפני מכה". והשאלה אינה אם
שאלה את המורה נשאה בקרב
מצטער לו את אשר ירחי "להשכרם
ב"י שהגורם בחברה? והשאלה
[illegible] בעזרתו .. . החלום
השחורי, שבת המורה" רבי"ם
ל"! [illegible] באש הלב, ואבדו
לו כלה הלם את אשר הם?
והאשם של השאלה האחר
ואשר השאלה דהשלמה, ו
האנשים מספר שירתו הכרה
מפגש לאוצרת, שהמורה
השברה ל כך ידע שאין אשר
ד". להכריע את מבולחת
של לאמו שלוה כבר לרשתם.
ולכן שמחה וזה הביל
לגשת כאשר תחמוק, ואבל
דבואת של מחיר את כלה
דקדק של בלבם שבעולם
והפשעם שנגדו. כאשר אל

זה נכה למשה.

במבחנים לא ראו השביר צלה
למשה, בודאי, של הבן לפועל
במבורה [illegible] למלכות, להגיד
לעורר מעשה להתנגד על
המלוכה, שבצאת לפניו [illegible]
לתשלח ביה". בודאי ולכן
כי זה למשה, להתחשב את
המלך, כי הוא ודבר להם את
הברק [illegible].
ולכן בדיבור שבנו את
הבדל לבנים לפני אחד
[illegible] [illegible] " ולכן
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible] [illegible]~~ [illegible]
למה מסבר לנו השבוע של [illegible]
ולכן הנה בגלל [illegible], [illegible]
כי לא כבודו בני [illegible], על
"[illegible] [illegible]" [illegible],

[illegible] [illegible] גבורת ה".
[illegible] — הכל [illegible] בגלל?

כשהם הדבר למעלה
שנים , ובהתחלה לאט ודק
לשוטטות שלטונה בחוצה
אלימות להפתיע וה". שלו
הלכו החוצה הם . הפעם הבא
לחופש , ברחוב הפעלת
עצמם , סימן נשמה הלוך וחוזר ,
מי שקיבל סימפה לחופש
ויותר ששלה להשאר משהו מה
לאנשים , לא פחד מפני
המשפחה / רגע האחרון קיבלו
שכבר שהיה לא וויתור
ואת הבורה והתוכנית , ובכל
את עצמה ורצה לחיות
לפני הכרזה המלחמה ,
וגרלית ולא המשך הצלחה
ואת ההתחלה ו-ה' שבחוץ
ומשפט , אבל הוא שלמות את
הפעילות ומתחדשת את .
הפעולה ותפילה בדבקות
ועם שלום חסד בגלוי ,

107

[illegible]

ב יחרון שווס בגוד
הטלה, סטש בחטכת
הטעקוד והבערות. תורתנו
הלצטב למדה וונתנו דמת
להתקב את הוופט ולשנו את
הערדוש. הבוו לפווס את
הסווקם הטקה". עקדו
הפם ולזו עקדום לעקדום"
העקד ט וונתנו קורר הטחרור,
ב וונהב את ודענו לונתנו רנלט
לסורר לתהטו, טלורה
להטלש את הבלת, והמוונה.
רב אנו לא את העקדוש
הל וולם, נלוו על את
העקדוש הטעקדולת כו
ום לם את טעקדוש
רתהטלב, העקדוש
וה רעועה ט קשוט הוודם,
הטס נשוו ופתו לי ווווו
על את הרעועה ואנו
ואטם כ׳, והר כלש

ויודע לו, שעבודת ה' השלמה
היא עבודת המח והלב יחד
המשכל בהשגות עצמה, ומחבר את
השכל הבא בלב, עבודת
הבינה מתוך התבוננות השכל, מתוך
הכרה הפנימית, יחד עם השכל, כמאמר
ה', פי השכל והוא מתאווה להשלים בלב
הגלוי כי "ה מאיר יודע לשכל
המתקדש עבודת הלב,
ואם ילמד. לפיכך להבין את
האדם להשיג את ה' ולהכירו
ואז, שבלשון הספר להשיגה
כי השכל לפי יושר הבינה
לשלם.

ולכן אמרו "זה השם הגדול
השלמת את הלב רצוי לאלקים
שכל, כמו ~~שכל~~
הלב, אשר כתוב השלמים
את הלב שלם עם לבם
שלם (ודות) כבתי חורב
השלמות היא מתוך שמחה
והשכל, מתוך הכרה והשגה.

111

לאון דולב גולזו יוק שבפטל
שכם שהדיוגהה להכשל סיון
ישרה לונדם ונידו פק הכרו סיון
שלעם יום הכוו הבדן.
הכרם השקנוע שלגונו מוקצור
למעלם, הפונלה לא מנד בשלות
לכאן, לנמנו רולה לנמנו נגל
להפנע שלפגא מלשרדד, הפעם
הפס הגל פוגלא הלוורים ! חד
~~[illegible]~~ כולדו, שיגפמק מרודה
עלא שכונא שיגונה לגרחב לנמנו
סיפה שלה להנלה שלו בדדן,
שנינא לעדבור גרונה לגבע
שנילא להכרה הכוו לרלגה לחוות
רמ חיי חכשל עפי הכרגה,
ובלו שו פבורוה גל דצגה,
הפעם הלגם ~~[illegible]~~ השנונע
להכשל שלגם פרד // גשנושה
מעם פנשפא הפנם קפרנלע
פגלו כוח מהשל מלכל
וכן מנדה הפגלדה שלם
הכנונע פלוועם לפמו מנוג

והלשכה עצמו והשליכום לתוכה
מהלך על אחת הלכו גדודים
שמונה השאר. לשמנו דהרג [illegible]
בדקה עזם, ואז התחיל חורבן
עד אשר, נשאו זוו [illegible] דמים
ונמצא אות בדורם [illegible]
[illegible] בחדר [illegible]
[illegible] אות עבדות. ספרו
הנולדה מספרת לדור
וזוכרת ואת עצם גבורתם
[illegible] את [illegible]
ונשארים [illegible] ונאו רוות
עשו כי נוכרה [illegible]
במשפחה אין הדר [illegible]
לגאולה. בשופו [illegible]
בכל השנים הפגות [illegible]
[illegible] שני להגיע [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible]. ה דווה

ביירוט לנים. אני השעה
מרגישה ביותר הדולים
התחלה לסיבה הבווה בני
חיפש, סגורה על שם, ובה
שאפה יצאו ספרו, עדפה
ושמו ושמחתמה
בהפלגה לעשה פצונה
אנדבות של רחפות, ולותב
שוו מפלגיו בתעותה ו[illegible]
ולואמות מחשבות, בוו הגבה
דעת אחד הששו, אשבורנו
כתלסאות כרד צמדת קרשוו
עצמו. הכמותה המעלה בהמד
טוב, המעלה הברותה מחשבות
ולפדות השפו עלוות מחוד נער
עדבו ומפורשה ו~~[illegible]~~
מחשבות על חיוו, אתה שוק
שובה יווצאו עבד, ולוא, וכל
כתב בו מעני המשמעה
ולפני יצא רעו בעל עת
ובל שעה, ולולפי השלם

את [illegible] הקשות חזה
הסתכם בלתי הפסק הוא של מגיה
שוממים, כי הוא של לא הגיע פלא
להבין. והבל את תו ומבין הכל
מאוחד את התוכן. את המגיה
לגעלה תרופה מלא [illegible]
לעזור בשורה לגמרי, לבורא
מערכות לסרבות חמלה לנשום
את של תו ותמים
את הבינה הוא גבו מעלה
רגע אל עבורו חדר.
הוא וורד הצרות להבין
ולשאת לכפות כמעט ולא
לשם ע' ומכוח.
[illegible] הכה כי בואו
של ומסכה לסבכה לו שכמו
אלפים, ולמען ראשו ולמען
[illegible] של ספרות ומברום לבו
לעצמו כמעט — ולא מצליח
הגבלים הקטנה! שלום אל
בית המכתב שלו שלו
לעולם. הכל [illegible]

119

הספר הזה על הראשונים
ולוי הנקודות מן הבאה
בדר אותיות זו בכללו ויצ כו
בפי שלימות כמו במים
מספר שלמות של הדוגם
ויש לשום להם כי אם שלם
על דברם ונותן לשנה כזה
אשה ועם שלמות הטעם
דבוק הפוך הפסים
דבר מליהם רחב
הלוך וכו קטן הטעם
ומה מליהם הנורם
שאלים הגלל הטעם
הנוטה פסק גדול להם חוזם
נח הטעם דבור לשום
נגד מליהם ושלום
הטעם [illegible] אלה
ביום לזה ולכל שמה
הם ופסיק ושם
הפוך הגם שמה הנס
אם יולדת ונתן לקנים
מלו הזה לחדש לשם לעולם

הם עוררו על די להרגע
ואלו להרגיעו מדבר הרקדנית
ואלו בחרו ורחק לנשקם מאוד
שכרמה, ואלו בחרו בחור חרש
שערבם ושפלות, השאלה הזאת
הזולה לבוא על הורף? התחלה
להם הנשות לנשא לערבה
ערבה שפוע עולו? ואם בווני
הורף? השאלה להתבד מאלה
אחר ואשע פוזה, הצופרים
שמוע ולהשגיע שוכחם את
הרמה לזה השאות השלבות
לערבה? לא! אני, שאני
יודע מה לעוני ופותח
ולמא די, השגרה הזה לא
שאמר, ואל ואת כל דבר
לשאלה להגולה שאותה, ובה
מה שלא בגולה ושה עוד
ובאו להשיג את התחלה
שאמר לא על יתד? לא
ועיני ואז ושק לבו לא יכבי

128

מצבו כאמדני הלוי
מצבו כמונותו, כפי
כשהיה בחוכו להוי חבר
בית אבא של הלוים
מצבו הכלכלי, והצורך מאחר
ולהכנסה נוספת עבודת
ועזרו, ולהשאיר קופה בגיל
כשיבוא הזקנה בימינו
שמצבם הכלכלי טוב
ויותר, מאחר והכסף בוורן
כי לא הצליחו מספיקים, ואז רבים
השתמשו, להשאיר לה מספר
שנים בעבודה כרגע לטובת
להכנסה נוספת, בזמן שלא
לגמר בעבודה בכוח, כי
לא אצל המצב לבדו ספקים
אחרבותם טעם של עבודה
המוזמנים לעבור מותר
באמצעותם רבים, אם מתכונן
הכסף, לכבוד לשלוחו עולם
ולשמש לכל מעוניינים

לובת המשיך ולא ודה לנו
תחנו, בווני שמחה ושל מלכה,
ובווני עצב שמחה עם צער,
שירים דרכו הי".
על פני, דרכינו לכל
שנים חצי. ולאדם
בחיים יי קורת רוח רגעו
דברים חיים ואם
לנו כרשו לי מצוה
גרדי ווחיים.
בכל ת.
בחצו הלפות המשל סקו
דבר והמנו וצא מצב
הדם, פסקוו מעל בורכם
ומודע על עצמו, לב דה
ראמ שות וזה, כי
ורכם הווו מעון לבים
בעד הדם, והם שמוח
משפטי שורר בורות מעון
למען והשעו מבין בעדו,
וכולם הדם לנו שוחרי
וזה לגם ברחוק / כו

127

בבית שכון.

לעם הגולה הנרדפה.
שנים רבים מחכים לה"
דרך שנים להגיע לארץ
את עצמו לה, תחלה היו
דרכים לצאת לשחרר לשוב
לגולה, לעבד את הארץ [illegible]
ולהגיע לפתח [illegible]
הדרך שהמה להגיע לדרך
שחרר את רוח משפט הגלות
ושעבוד, לבסס את כח
הפרדות שבעם ולהחלים
ולהבא רוחה להשתלב בגולה
ושכרו כן ההתחלה [illegible]
הפתח והתנוססה שכונת אורך
ובונים, בהמשך הלך גם גוזים
לגשת ימינו ולא מתמצעו
עמה לגם, להמשך הלך ונמו
השכונה התפתחה, הנכרים
השכנים והעובדים לה
בארץ מגיע ולא עצמו להגיע

129

גאל ירושלים. זאת המרכה
הפונה אלי ממרום עם מדברו
בקולותיו, שהפכתי בפיוט
משמרתי. ״לפה נולדתי...
כשהיה משפט בעיר
בחיים אני לא כשהלכת
שהייתה סבתא אשכנזיה
השופטת עבדות, ואתה
מולדת השופטת, כשהיתה
מוכשרת בעתה הפועל ואתה
ממתקת מעדנה, ואתה מתחברת
ללא חסם, ואתה מוכנה:
במשפט אל שוטרה
להבחיל ״ כביכול אני לא״
לעצמה לשומרה, כי
באותו כבוד חוץ לשמחה
חופה מלכה לצורך מבחוץ
להפוך את עצמה לרחם
שמש. ״ועוד לשונה
פינה שכותב בו
הספרים מספר ״ילדי״

133.

"בערבי ימים טובים"

עליית הנוער סמל התקומה

חג העולה לרגל, כמו שנאמר "
הבה ונעלה לבית ה' אלהי ישראל
הרבים לשמו בחוגם הר" הגדול
והתנוררו והשמחו לב עובדי אל
בניהם לבו בנים אל עובדים.
ואלוהי ג'. עליית הבנין
הבנין והשלם לעמו כי לרוחם
שנזכה לביו ושמו להגדיל.
בעמדו את הדור הצעיר עם
הדור הקשיש, את המחלות להבנים
מה שנחשב בעיני עתה. ומה
שיש מחלחם לעשות בכל
הצעירים שלנו מחר ודעו.
לכה דברים "ישל עליית בוו"
סימני הגולה והתקומה עליה,
המחדשת מחלות והבנים והשונה
לשלם השמש והוריד את הבוו
העצבי שבמנת ולבו בעדו
ואש עולים. השמש גדה

135 / לה

והחיים בזו שלפנו על הנא
הסכנות והצרות... הפשלו
השטן חלומה שבלבו מתגמר
את ערמת לפעורת שלו הפם
המשמה, כי את הפשלה, והיבוש
הצודים על המניחה והתלה,
והכי נגלו דק בניני הזמן
ששלפו בורץ הקמר לאחרת
את הפרצת החיים והשנאה
והרדישות שהשקרו אחרי כן
הם רק שנדרו עוד הכחם את
האהבה לשלום ואמו. נבחרנו
כוו שנחלה תחלתם השוגים
אלה שלחמם לחמו ומקום
בוצרת לבתם, עם צבאו את
ומסלה ושנדו את קולו בכוחם
ולהלו! שבו על הדגל שלנבא
בגבי ערכם וחורין לאמה
של אנוש שנאה הלשון הזר
לאו שונו לכסלה, ואלה
אשר בם בוחה שמרו אותנו
את ותי מלעשוים הפכבה

תהליך עומד להיות מקובל לעובדה
בדרך ומאת עובדים לשבחו
מדומה כעובדה שלושה לעזוב דיוקנאות
ולדו, זה לא ימרוד ויסמך לדרכו
כלבשן ולא ימנעהו על יאמ. לכן
כוונתי בכלים המוכרים שבידי
לכך פגשתי את רוח הזמן לדחות
הגלות, בדור הראשון, ואף לכוון
לשון הרחוב, ולעזוב שלטון את
דבקנו, שלפחות את שלוות נפשנו
ובקרת מורשנו על ממתק הכלאיים
בעד הרחוב, ולמשמע בודדים
עוסקים על הקוה בעד אחרים
והם לוחמים בעלות... ואף
לשמה לצרכי התגרות
הגדול התקופה לעבדה, תשלום
הפרטיות לקבלת) לשון הלשונות
להיות עד - השלום הכאב, שלשון
ומש לעובדים (עבדי ומש עובדים)
מספר להיות את לשון ומגבלת
משדה מרכזת שלטונו. וגדל
לעצמו הדרה את לחרוק ומאסף.

עליהם, ומהלך לקרונים ה"א
הרוח שעבר על הגוף ושהר
את רחובותיו מהפוכים להפך
שנערכו כי ימים רבים על אחת
דגל והלקה ושלושים ומשנים
מחיש והשלהם, ומאשלה
להפשרה לא מים ממים הרם
הרגע להפליג את בצהריים
הקשבות לא ושמחתם המסובות
גם ולה שב המלרו לוחו
לבה חדרו על מים שכרות
השובבים ובוזל ויש את
הספינה והמלרות
להכריז את שמות הים
לעבר את רוחו השלחר,
לבשומ הרוח בים הדני
שאר הרוח את מקום על שבה
מחר, ושחר מהם שמעו,
ובהודעה המשפחה על
המשפחה שאר המלך לוי ושמר
ומות חיו לנו מתוך שמחה על
הדבר אם המלצה המלצה הנוסת

~~[illegible]~~ אניח לנשמה המפרפרת....
ולא אצודה השמה שנית..

יומם נשמה הלכה לה ברגלה
כי נמאסה לה אל עניק
סהמון הוי שלום ומחבר ותרב
נשלח.... ויהוו אש דמעות עם
נשמה ומעל על עוד נשמה
בה. לא הותה נשמה להלך לה
ברגלה אל.... אל המקום הרצונים.
כי רוצה מאוד ותרצה שנית.
ותרה עוד שם הדפק ותבאר
כי יבשה הכי. ותצמא....
ותצמא.... ותרע השמע לכל
רגלה... ולא אצודה השמע
שנית לכל רגלה! ותרון
השלב כי הכוח יורד לה
השמש ההוכם, ותבך כי לא לה
הבלה השמיה ותחרף שוורי
הישועה, ותמלא נשמה הרפואה
ומצוק ומצוק אל התורה
שמחה עולה, כי בטוח לב

בעזרת פסוק (לאחים נוצרים)
ומהלכים הדברים, מה
שלא הקורות עוברות
החשוב המסבים
המערכות "אף על פי כן"
ולפעמים, שהסתערות ווער
מספר מסכה להם להקים עד
מאוד קשה דבר שלהם אתנו
דורש הרבה שהם עומדים מכחש.
להם עכשיו "לבנות תוכן" בעזרת
והסתלקות בגוש החלוץ"
שאין לעזרת הדם.
מספר סמל (משלה לשמה
לקבוצות כו. לעזר מאמרות.)
הדברים הטובה ועוד לכב
הקורא במטרה זמן מסבר - המוני
הבעלה שלא מגלה את התיבה
... בוערת ... הטוב
הבעיות הקודמות, על החזרת שלום
הבוער... והמשך לבחור את המחנה
ומעבר, מסלול / תמכו
ומבקש את המחנה להרשות פעולה

12/9

הגולה בוודאות, שהמצב גם
חוסר המוכה, שפעם מפריעי
לחוק נראה כי שקרה ושום עמדה
לנישה אחד המדינה ופתח
ששם כל מדיכה לשום וכו...
שקבל חוכה המדינה. לחזור לו
שגה המצב — ולהתלונן שלנו
לחוץ בדרך לשם לשנות
המצב בדרך ה׳ ולגן מלחמה
הגולה שלו ושל מלחמה שלו
לנו את תנועת "מדב" לח

1445

חוזר כהכטל. לומתי לבדוק
בערב". למי רצון מחברת הכתל
לאהם למי מער הכל, ויש לרק
לדיני לבזור הפנדים לדיוני דקה
שלי מזמרים רצ". וישר מהם נילו
מרכה ובחיים ובבורו גם
הפטרים הולה. במספר זוקות
כ" לרפא זומר היום
אלר והמושה מרובה
והפתלים עפלים, והמכר
הרבה, ובערב". דומן.
היון היה זומה לא מלע
המושה לאמור, ולזו זוחה
בין חורות להפסל מאתה
ויש לאדם מרה הרדה נותליב
לקל מכר הרבה למזמן המוו
בגל מלמשת, שלם לם
מכר פרשת ודר סמל
מכר, סל צדעם
לבד תוך לקוו.
לבד הבמעם בדברו רט".

1441.

בס"ד ד' ויקה"פ. ק אור תפרזו"

ברגען

דרגשי כב' לפ"י. בחנותו
ולצד את הכתובה.

א דבור מאגל הספר מתאים
אמנם לתורה. ואנו דורשל
לנהל המבלים צמאה להבל
ומורם לכתב. ונשא עם
בושא ספר צפה אשר נקדש
עמכם למעלה שקרבו.
גלגל תורה.

כשלבוא שהולך עפ"י בהכנעה
אנת את בטני" ונשמה אל הנהג
אנת אצלם שמסרו הרגש ותודה
ואמר אנת מי ומה דעה ואין
מי יבין שאורה. אמלו
מהלב אחותי מה דום. פני
לצ וצלצל צלי לי לקו.
אצור שם צור שם. (בא"ה)
והשתובים הולה עוד אשר לגה צומג

147

ואיך שהדורות בלוו חלוש
גם הרואה שתולה דרכיו על
הראשון לשכתה את המצוה ולדרכו
הצווי רבים מאוד? ואנשי רוח
בדורותינו לדורות מסוים
השמירה הדתית שלנו בתוכה ותחילת
השיבה על דרך הוודאה, והנה
בתוך המאמר הנזכר האיר ר' צוקר
אשר ודאי שלנו המקום חשוב
גדול, והנה מקבל את חוו צופה
מאוד עד כי נעלם לגו עם דרכיהם
על ידי ספרות ישראל וראו חלוו מאוד.
עד כי נחת לשלטים ועל הוי בודק
ואת גופא ואת השלמה בו להב
ונשים, והמאמר הנה נוהג אחו
שאמרו, ואמר את החודה העות
על עולה ואמ... המקבלים ראשם
לרוץ, וחשים בעולם חוי הקבלה
בלי דעת, והשאלה הנה, :
הנה המצוי של הפשעים
והמקבלים מפלים את הסודם

המבוארים מהפרטים כנזכר
לסתור בדברי הנדונים
לראה כי במשנה דברים
המוזכרים באו לסתור את
המשנה דברים הכוללים וכו'
האבר ועוד בהם את האופן
של עם רצון מאוד המורה
והנה יש בלימוד זה לזאת
זה, יש רק מהותו להבין
מה הם סותרים את דברי
הכוללים, אבל רק בזה זה
אומר רב"י לבאר את
מתן הדברים, במסכת ברכות
שם בה'. אמר ר' ומה אומר
ר' יוחנן כל הפלא שכבר
וגם באו חלושה לברך כך
שנאמר אשר [illegible] שכבר ולא הם
שכבר כך את"י שכבר אלו
והמאמר הזה אומר
הכוללים, ואלו המשנה שאלו
אלם לא מאוד אלא זה?
פעמי דברים שכבר אמם

1949.

ההצלחה הטובה עודדה אותו
מאד ע״י לבוא את העיר הקטנה
הצמאה ללכת בה ובהגר
השכם ללכת לדרכנו החדשה,
ונאמר אשר שכר ההצלחה, הנה
אלו הפירות הצמחות כרגע המה
מאד לשוקי אשר בגדה ועל
לכבה ורוח החן ונצמא את
ההצלחה ע״י איש טוב בזמנו
באו אתה לבדוק את העיר
הצמאה ללכת בה ואני ואחרי
שלוש מחוץ לעיר עד אשר
הבקר, ובאו שכר התמורה לקראת
העיר ללכת בה, ובלכתו אמר
את לבו אשר שם לחוץ בדרך
הצמאה ונתנו כי אשכולות רבים
המה, ובאו את ביתו אחד
מאושבי העיר שהי' מקבלים
השובים שבא רגשותי ובא״
סבלו רבב ואני: ללי ובי

בקודש. בעולם חלוש
אורח, לאורך הגלוי גש"י דפו
כהמאמין כי, שנוי האדם ואת
חלוש הלכה, ומשה השטן הלכסול
והפכר ונאמר הכל ואמר כי שנוי
האדם ואך חלוש עובר הלכה
עצמו. גם חלוש לעיש ולוב הכל
כפו שעה, ולכל הרעה המשם
ואהרת ואהבת דרכו, כי פוזל
ושלוש וגו האדם כי מחלה
האלו עלה רק מאה לספרכה
רב לפורשר שולו משפט, רעה
והוא ועשה אי לבה, עוד צירו
רק מאוד, כל האדם בו חטאתו
עצמו חוץ שלפו, שעה ריוטב
ואמר גם זה משל לעשן,
ספק מלאו סוף ההצלחה ואין
ההתמזות ולכו ואחד שלהם
בוזף לאסור מאוסה, לוזכו
עולם ואוש לאנשת ראשית
ולכו כל העם עד הדרכה ולגבו
מאוד, לעשר של התמאות עלי כ

150

ויהוו עולמ ס ר הנשמות
ולעשות כי ראתה עיניו
גדול ובכל לבבות אז לבתו
שמונה כל עולה, ולו כל סתר
הסוף ומרפלת הכף לברוך והוו
מתעדה בהופעה על כל נוסע
וסבל, וראה הצלו השווים
הכולה, ונשלה על עבדם
לצפוק לשרת השלום, וראה
השמה עורפים לשנוי שלום
עלוו דבר ואת הצלח, ולוק
חשק להשמע חות, ידו לו
השערה, ויהיו עולם השווים
רק מאהר לגפוון לו ולזוחת
כרחמת כי טודדים נפש
עליה וראה בוצצים את
הסחורה, ורק מהרה על
מניחה ובדוון שמה נפשו
הטודדים עלמ וניוותם
הפלה והשלום ותרד מווד
ויעש הגם גדול [illegible]
ויאמר גם הראה [illegible]
גדולה בבות עדכו נשמ׳ [illegible]

לג

לנסוע יחד זגע הלך בדרך
מגרו ויעל עד לתבוא אל בגמא
בהרך לעת ממש וויתא על כמה
שנים בכונס לבקר דוד בכנף
ובעבר ויצא המלחמה את
ותר בו פרק ומת את הכרוז אז
שנים ולאז את בהרך ולהגאה
לצאת כי הדו את ממשלה,
ואז התגרה להקוד על משלם
בירוק לאה בדו וען על דרך
ונפרוש מזה את המלחמה אתו
ולו [illegible] עני ולא להרוג
ואז בחלום, אז כי בכוונות וכז
קדם לא הם ודפו לו שווף
ויש עם לעד ואד עם ועלו
בידיהם". ועוד אמר, [illegible]
כמו יולה יעל מצמן בהודו וכז
ליסה פעם לדגע כמוש
לאמרו אינו יכול לראות לך
את את מפגש הדודים את דמע
מהרך ממשלת ולרוה כמוך

לנוכח כשלון שר ההגנה לנהל
ולהוכיח עצמו ולומר ושלום, ושוב או
ורואה את הדבר לתווך המלווה
בדגלה, כי אין די על הבין
הדבר את שכרו בגמר ואתגרו
לגמור ולעמוד הלאה לבחון את
שהמסופק בחלק מהמתן להמלצה
לשבת לאמן בו. בחבה מלבד
כבד על לשפוך לפני כאן
המהלכים והרב קשה המצווה
מאוד שלפני מחברה דברו
ולומר על שר ההצלחה ואמרה
בעבר אתו? הבדה אנוכח
מכוונה מו הדר מצלשון מעשה
עתכי יחיבנו בפעל מחוסל הגיני
הבלתי בהתמם לשוק על
השלם את על שעה אחת
ועל להגהה כי נשאר לסוחר
ערכי הלורף ושלם כי על הלחמה
ס.בר בקשה שלמה, ויכול
אחד כושר נודר אצא קריר
אל ונסוב עוד חרפת רעב.

טמאו משמש לנו מעשה מאמורים
שהוכפ בחלקי ונחשב אל הפלגי
ונמרדו גרמן ירוע את המאמר
יהיו יצאו בגלל נעים והלם
תפוצו בבוק שבו זהב ילבו
משה מעי מוציא יצאו ויצא
ומה נרעם הבלו זהב
שמעוני הצפרים להממחא לזמרי
ושמע מה לעם על צדק ועוד
מלנק שנפש לו בת יראם
עתה בנים בשו זהב
להמשו משה מעי מוצא יצא
ויצא ומים נרעם הבל בבו
זהב ומעשה לרשות את
שלך ולו הנצר מנור לרעב
שמעו למעך לתת מים
לנשמע ועבד ויתנו חוו לנו
לפה עוד בו רגו רגלי לנצחו
לפגל לנפשנו ויגיעו ליחו
לנשו ועבד חנחה ויוד אוי
ממעל הנחום שמו עלי דהם
הזה הלב תמשה יללו זכונו

להדוויג את נפשי המצוקה
שמחה ואהבה, לאה עקרה
כי עקרה המצער לשאו מלזון
המצער. להפוגות ונותנה נפשה
תכלית וליל שמר להבדיל את הד
אחת מעשר אחות, למה הכר
להמצער את גם עתה לגמרי
כי אמה אהבתו רכה הפגישות
להמצער אנשיו כי אתה עלם
אמונה, כפתר לא דבר אומנה
לשמרו מצוות לוהר אל
אבל, ואוהב לו אהבה, חרד
נשמו לחוק נפש ואוך
בין עלה ובהונה עוד עוצמה
בה בזה בגעה לשפת אחרונה
ומצוות בבית המלך את הזמר
עולה רוח וקטנו כפוף
ולא לשעה את הלב קולו
ואוב לא בין אל פה לודיע
כי הכה הלהבה, וגומר יום דיע
שמוו ונפל את בלונו, ואתו את
כמצער לשלו בבית נוחה, והמצוי

על עוק, כאן עדיפה לה".
ללמוד במכתב, לחוק זמנו
כי כל השבוע ועוד זמנו
עברו זמנו שבתו, לאוהב
לאחר הלוו קבוע עם הממונה
עפ"י לפי הכבוד אמה לנו למחר
מר' יעשון ביום השבת
בבוקר לאוהל מנוח שאו והיו
עצמה ביום השבת ואשה
ללמוד בהכרה, והוא עובר
השכונות לעם השבת,
ובקווי מדינת התפלה,
המלכה עלה למען כל יום
עד ל... הבא ולמשור זמנם
שמשון כל כנס ואן אתו
ולמה פרסו מסגני השבת
והוא גודר השני לעם השבת
ואמר אשר נברכה עלי
ולהיות עם, המלכה ארצי.
לא משנה לרבות ואמר
מלא השבת בגדם, והוא"

קטו/

ויפולהו
~~ויצלהו~~ מגיים גפ״. סגלה

כמה המצבת, ואתר מהדין.

בכל ואלו האגדים האלו כתוב
גאוכ, אולם פואלי אגור על
הכל עצ על תולדת הבאהם, האמת
ואתכתה האגבכם, אלא כי אתה
המאת כי, מינם הפואו גם אוג
לגאוכ את הטאוה דרכים ואתר
את [illegible] באתו ותמה לבדם
[illegible] [illegible] לבו [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], ואו כי [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] עד
[illegible] ויהוצת מכדים כאוהם
ודבר ופולת [illegible] [illegible]
[illegible], לכה ודבור [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] דגד את ה״
[illegible] [illegible] [illegible], הפ״ [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] את הגדפים ואתו
כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

יומו יום, ונק׳ [illegible] פלגה
מכונים להלום ויוצא הרמה
הכי זה לקפוץ ולונק׳ יוצפה
נסמוק גם [illegible] דרטה
למטבל [illegible] גם [illegible] גפ״ מגומף
יורני׳ [illegible], יולו [illegible] לכחונ
גם [illegible] גם [illegible], יוקב [illegible]
בגלו יוג״. גפ״. עלה [illegible]
ופבה לפו מנספו [illegible].

ומתה ביוטר דוורני בדה
דקפו הלקויו לדקפי ק״. גופיו
על׳. להפוות במכר [illegible] ות
[illegible]. [illegible] הנוקדים ונש
זמים הנהג לפנים, לנג עג
מסונכת [illegible] [illegible] לך
[illegible] [illegible] קדמוש לקוני לדקב
[illegible] ונש׳ כבוי, ורפון [illegible]
להפכוות ות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לתוכה

להדברים הולם ואמם לנו הבאים
כי עירוני רבה בתודעה של הפעם
סטורה ואשה בחיו תלום, הפואמה לגיר
כלום בעולם לא יעזור מוותה
לוחרונו, אם שום לא לקבל כי גם
מע ימות הפתכל ונק מלים החיו שלה
מתפ ירבתפ, ואורקם כן יוע
הפעם, לגם בוים מפקמיו החיו
סבת עודים לא ויעוד ות לובו
הפוווזות לגם החיו עברו מונו ואנו
בהבל ובגלה, אבל שום גם
בו ולו לבו להבור כי חוין יוך
מלים הפמה, הפונים הבוו
וקרוו כד. בוימות, טוימר
וסבר ואם בל ועוד רר
ודבר את השגוו הג ה
אמר ספו השקט, הפוגו ולו
כלום בעולם ולא ידבר פעם
לא ועוד מאוד את לוה
הפוווווו), הפוווות לו בל
ועוד סלו ושם יתלבו בו ולו
כי סבר הלוו, ורגל מלך כי

174

את יום ניסן אחד. שנת תרפ"ג.
עבודת מלאי קבוצה גבעתים
ושורת הד"ר ח"י גבריאלי, נ"י
כמספר של העבודות משלמה
לעולם גרסון, וכן לעולם, בית ישפה
והרחבה ובלי ספק המספר
של העבודות יחד עם גרעין וחב
וספר כתובר. לספור עולם
לנשוא עוד עשר הפסוות לאן
לשלם על ידי צבא, ושמשון ותפק
לרבנן את טוסו ושאר ולכן
את מגש על ספר בירד פל פסך
כפל, וגו' 99 המגש של מגד
ונ"י. שמש יולדת כפרו
בירד למודו הספר ההורין
ספר של המוזה ששון עם ירד
חשבון והבן. ועתה" ובזה גם
משלחם. בעספת בב" מלמד
כל אחד נכוה מחוסמו
את חבירו אולם להמשמה
בישה אולם עזרת כלל

170

כי הלדווו מלמוי מדס ס הפה
קדווו הווגרל ווופו הלה קדע
הפלמו רפ" הלוו – ו–ל מממנרכו
לדמ הלפפמ לשלפען ווודם
הפלדעו ווהל לטל'. ולדמ ווע
ההפשלר לרשלר כול הפלפע
להפשר, וטל'. עקדו ולוו
עקדו מכוווה לפעוי גמוכו
למרל לווון במהה דמהה
פעל מוור פימש לשמה פען
מווה פרמש לומד. וטל'. לווש
מ3 במוו לוו עקדו לרוו, וטל'ווו
מוו לומד מעש פלל ממכש
ערכה פרס קגוגוו ווו".
פרסו קמפו גוגוו, ולו הפה
3 פ" כהפלל הפה. לעפל
קוורכעה הרמעה גרעל וומ3
לקעוכעה קי". קי גרפעמש
קסה ג" גרעמש, לקערעה
הפלמעמ 3 גרפעמש, הלוו ומו
קערעה הפג". פ סרעש
הפרפעמש מרכבוות הפלמש

אש״ הלזו תוספות״. ומשה
משל שני אנשים נפרדים לגמור
את התהלים בכל שבת את
ספר אחד בלבתם לבורחו״
ואמר תהלים רווו חצות דקוף
הסוחר והכם עבר על שכרו ולא
עמד בדרכו ויצחק לבורחו
שגמר את התהלים ויחשוב
עמד בדרכו למוות הודיע
ולא ואמר תהלים, ולא שכלו
בעת אשר שרוצה כי דבור
ספר אחד שלא גמר את התהלים
ורצה שכרו בעד הדברה לשלם
מחדו שכר חברו בעד
הספר האחר והיה כשלו שכרו,
רק אך בעצ״. ודבר האמת
אינו הלז רואה מחבירו בעז״
שבל הספר אחד שלא גמר
את התהלים הלא תפסה ובלבד
ועשה כושר לפני אשם עלין
ואומנות עבור ועוד תהלים

142

להבטיח הקצבה הגוונת ויקוור
ע״פ״ הנשבון הבצה הולם.
לאי הפונים שלוז הפעם ו
ס״ט. כרטיס אישור לו קפר
עלבה פרק ושק והפונים סלוז
סלי פרוטק אישור לו קבב
דיוז הפעם הב״. כפלים ו
ופעז הפעם הפ׳ כפלים.
ופרוק הב״ שן לפלוק. לכן
לשל לגטור הנטבן הבצה גם
גל ויעלום קושה ולי חורבה טן
צרוצים הם לג אור בשבת וא
הכתבלים. והוו דברים מיוזוד
כי כבר בשל דוז. זה כן
סטשן בהתבלים כוללן יעשן
בעבודים לוחבלות, והשונים
בבצה פוללן יעשן במרה
סבפנב להמרה סמעפ״י.
כיוגד וכ״ל. לגיום אורא
מכודה והעשה מוזלת לזע״י
פמו מכרה סבעד לחוקות
אלכו אישו והלגות מוקות

177

הממשלה הרפתה נרפה מאוד
לא שלנה, אלא ~~מדובר~~ מדובר
בפגנת המחאה. מורי ר' חיים
שמואלעוויטש שליט"א, מוסרם זצ"ל.
שהי שלוה כאלי מתם...
שלום לדור. ואמרו אז לה
לאשה אשה כי השלום
השאינו הלו למדפס ישראל
הלו גם המחה שלא ~~להמשיך~~
כי גם קודם הכל לשלום ונה
שלשה עה לומר נצח"י עם עה"ש

לא שמה לדורו לדקדו רט"י.
ע"ה. עפ"י השמו הזה:
הזה עקיר מרוסם הפתח
משלוש ברב"ג פתח בזו זה
בתשת השגה הזרו גזרה
ואמצו את זרענו הטף הפשלה
הזה להזה משפט קרוב
לכרפא עם שלו הפתוח
אל כמאת, לנצח מזמן [illegible]

183

ואומר גם לזה תלונות רבה
כי הודעוני שנער הפולנים על
הכוהן ועל השמעות של הקומוניסטים
כי עקבו אחרי שמעות בוינה ואף
בעיר הכוהן כי הוא שמש ורק
את הקומוניסטים, בערב הקומוניסט
" בהק וברב השלו שנו התוק
וראש הקמ ב" הבובים של
להמונם של הכוהן כושב ורוו
שכרם הרב כי לו ושכו ונשכו להם
כי הקומוניסטים ורב עם שכפ כמן
" הפרשי ויומר גבור ואני
והפלנים ורבי להרוג לשמק הלכם
ברעמי הבקור. ב". ואת
השכר ומפני ומאר כי ברלמן
הכוהן לה לשע ל השומשים
עם שמשמ כמש ל המהלבה
ומלא לו ובעוני כי דתפלו
אתו. שה כמש כי שכר הרלה
מלה הכוהן ווכם שכר
הפולנים ושער הכוהן ...
מלה ורוי חוקה דחקה.

ושם אלו שבבד אל ודאי
שאלות תוכן דהמשך הקרה.
כי מה הסגולה לגבי
הכתובה כי מישהו בא
לשרת שאלה, יבוא תודע
על נשק כי של מוליך החשמל
השלמה לגבי הכוח /דבר שקו
החוק, לא כמו וכמו התלבשו
ושבכה פי שהקה בעוד
המשפה כמה פעם, ולשמו הדע
את פי כשק עזהב לרבות נחלי
בתשבכה לשלו, במשק כסף
שני פי. סלקה אשה ודעי
שאלות ושל תהמשך הכוה
לשמה עשר דק.

כדברי של הולה ודבר הכוונה
הפוסק רטי. עלה. בתמלכה
דבר כה הרבענים מאמו לנו
דברי הלכה הפסק כמה
לשמש מפתח את הכוונה.

ללכת פנימה ואחר כך ונחז
בדרך המלצה כינוי משמעותית
מהפחות המלא מלא. כי ינעל פה
המדי ולכן אלה עמך בהמרכז
ולכן כי מה כי מה ולכן
כי להרגיש הכל פונה אל
ועכשיו מצווה ועכשיו גם לכן
הרוח זו פה הרגשה ואבדה
הכל בהרגשה לאט מאד
בעזרה לאמוד מהרגש ועל
לכן כן ועכשיו המכנה את
מצבת נמוד הם - הם, אבל
ועכשיו מהפך מכנה בעת אלו
מעמד זו להחזיר הפנימה
[illegible] זו / כי לאט בעצמת בכל
כי הגשתה בהכל מלא הפוגע
קשה כי ועכשיו הכל ועכשיו
במה מזה בהגשה כלל הכל.
בעזרה. ולכן לנשום ולא
לשמוע לעשות בהגדלה ועכשיו.
כשהוא מרגיש ה. ובזה
זו, הכל רצה הכלל בהשפעה

18/

והמאן באן כה לשה . ם
לוב לו פמו מגל ישמן על
הפעודה קטלה מו-ממן המורפה
מל . ג . המאמן לבלוש
המרה וידרו המאל, והווג"
בטעה 13 בכלשו לחמש
בפעה 14 לגון, לגרנ,
בפעה 13 מונח פלעפן
לחיבום / והמו רה המוו רומו
/ המעבו המו ווו ומשפ
לפמודות הפעמל המפה ושלפ
מודר בשמלשם חלה למסול
וות עמם רכה . ב" / וסטכ
הכרה ודמשה פו סכר
מצוה בהוו מלאו למשוו
כמשפ" המש לשפטם /מחפ
מגל פפרם, מכר הפלם
המחה לוקרו פמאל משרא
המודם פלפל, לשמא לפש
מא ילם מרמש המשוו
מודה, וטמו / השמע ממשם

ט מפרנותם דמה יתהפק״
ויכורה לו הכלב הכלו תמונה
כל זמן חיוך בתקד חיו
יתהפק״. ולפיכך לו הכלב
הכלו תמונה כל זמן חיוך בתקד
דמה יתהפך לזו ישר ויש שלוו
ויקף שהונה. ויש לו שלכב
כוחתיו ולפנים בתהפק״ זוית
הלוו כנו לפנים ולאו
בזמן יתהפך הכלב לאחור.
ועלה המונה ולעתות שהוראוך
הכלו בתרומה דברי הכלב
ביוו עבל עלמן על מכה
פי הכשר לכן ולפלושפה
שכתבה, והפעולה הצלמת ישר
ותקרו הכוכע, ולפנית שפב
הפעה שפי הלופע, ולקהפקו
זמנו למו ולפני ויש לו
ממשלב בהפ ינאלו, ולמה לאו
הכוחות בדבקם ותהכוכם לפנור
ויש הכלו הכלב בדבריו

190.

רגע אחד לפני ארוחת הבוקר.
לפני שיצאו אל הטלגרמה
הגיע מכתב והמשטרה מרוסיה.
אין [illegible] הרגע." והנוסעים
עוזבים. ומרגע לא רחוק הם
חוזרים לחבל ארצם, החלום
לצאת שעבר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לרגע רבות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לחבל ארצם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible]* [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]".
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לפני כל [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] / [illegible]

* [illegible]

מהרב". הלוו ומת. אם" גם
ונתנו סמל בשלום פי כספם
לא עצמה להם חכמה ובכן
גם כן להתנהגות עמו
כל אחד, לשמחה עם זולתו
לשמור בשמחת ה" ולכן
טוב החכמה להתנהג עם
כל התמודדות [illegible] באמת
שמח לעולם ומת [illegible]

אל לומר. במוסר נפשו מוסר [illegible]
ואל דברי חכמה [illegible] בא
שמח עליה שלומר אות [illegible]
ושם כי נודע [illegible]
ולשם הדברים של [illegible]
שמור [illegible] זו [illegible]
הלא דרכיה דרכי נועם [illegible]
שלום [illegible] ברכם [illegible]
[illegible] דבריהם [illegible]
עם זה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] עודו [illegible] ....

על עצם הכוונה שספר
הפעולה של אור להוהד"ק" יוביל
לדרכי הפעולה שעלה הדרכו
ויש לבש ואני כמו שמורכב"
ונלו דרכים... ולהת" כנגד
כולם. ישנו של הבנותה
מרץ". שספר בלשון לשנות
על המורה. ואם בחינתו
שלפי של פרטי עולם בחרוזה
מעמד של ישוב. על הכל הלב.
הכ' וגהה"ק דוגמא. כי של
משכנים כמעט עוהל"ק" וואמר
ואם שמנו שכבר של לבטעך
לעל". ולא מ מעל לבטח ויש
ושו על הקב"ה ויש חומו ויה של
הלבנים המשנים על לשון ונה
מעל עוהד"ק". ורק לחק הלב
שיכוון הה' ועבר המות. ואם על
עולה הכל פועל ושלפי הדרכו"
ונהו לכל, הכל תוכל להבין
מעבר בהדבר כ' שכבר

195.

כוונה בדבק הלבנים, וכן בשם
רבי בתשו' לשער לעיר ~~...~~
וכנה מרנא בעלפה חמתה מולה
בהלקפת החבר פ"ד פמוש, ושם
וכו' בהם ידוע במדוור בודפשט
ובו'. ב.) ודש' אז הם צ' דרשת
למוד י"ד יהם לכבם ושם
פונק ממטר לעדר שלומה וחפו
פמו. הם ... בדבק הלבנה.
ולמער הכרנם" הושם הדבש
מוצב ומדכהם עליהו ומדב". ...
ספכרנסל מחוץ בהלושלש פ'ומר כי
דבוארה אז הם דרשת שכרו
פלאות סדר ולמטר בשלחמה
דשלחו והמהם של פרו כמה
מעלם בתשובם. ומה גם
בפקודה הפולך. שמו פ'ומר דוד
המלך הערה עה". פ' ארה ... ונו
תמוד ותו' / תהלים ס"ו.)
ולמכו ...". על זה במוסגר
בכבוד. ד.ו.) פק ומר
דוד פתו פעדה רבשצ"ח

1944.

בס״ד. ד״ר קין מייר תפרח.

דרשה לפ׳ במדבר.

וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן
לאמר איש על דגלו. כו׳ כו׳ ...
עד פסוק לד.
בשרשם להבדיל השמאל
סדר חנייתם לסוגיהם של
שבטים את הסדר מוכן לאוהל
מועד של הסדר הזה את
השכינה כולה של ושלח שלוה
כן. ולענות ושלכה ולא
אל הקה״ בכלה? איש ונאמר שהוא
אל הקה״. השכינה בכלה בלמדם סדר
של משה וגוו שהשכינה דורכו
והשתדבו ללמוד את הזי׳. ומשם
בכבוד וכבוד השוטה לשון סדרם
שילמו כן בשלמה ו דבהן
בשלמותהם בכבוד השוו, ...

198

המספר לבד ודבר

משלשת דבר להשפיע ובמיוחד

כדי לעורר משהו למעלה. זה

השפע הזה מגיע לפעולה

של ... ח"י. ויולדו ...

שלכם ... מזה השפע.

ורק פנימי של המלך. זה

הנשמה בתוך פנימיות הנשמה

הנשמה. וכאן של ...

... הנשמה ...

... ומגיע

ומגיע ... של ...

מאוד ... הנשמה. הבנו

אותיות המגע הבל ...

הדברים שנמצא, ורק של

המלך עה. ... ...

בחלק ... ...

ביום ... ה"! ...

... ...,

של ... בדרך

המרכה והמלכה. ...

... ... בדם

207.

שלום ה"ד" כ"ג תמוז
תרצ"ו

ברעלאפ" נ"י.

ודבר"ה על אשה לומר בו ווי
שני שבוע שלומו את התורה
לה בגיע לה זק... פ"ה". ב.
וב. / לומרו במ"ד". פ"ע".
ונשק ואשה זה כמשל לאשה
השואלת את התורה כל בגוד
ואמר כ" מחתם בה מתנצלו לומה
לבתר פ". אשר כבר לאמן ולומר
הכתר סלה. אשר למחרה
שקבעה תלה. והבצעה וכו'
הם הפשוטה ונפתחו-ד תמות
לכווה וכוונה ולפק הוי בדרך
להשוותה ולנדה בה
אנשים ולהשוה לה ושע
אל הולד. רק הולידה
השלם אשר כבר אז ומשם
זה התורה ובתוה אם

ולבה השמש כח המערב. ועל
פי השמש המלוו תהל להמש
שלך חוו לוורד ווחר. בכל
אוות שוו ובשט וזע על זה. פן
ב. פ שוות הכפל תהל ~~הדרכוש~~
כף ר שווה להמש לשפמשם
במשעם וומר, וענ פי לגה
חרטו עוות פשותה, לשל
לכשעל להתמר מווד אל
רפא ביכה ולב נלק רדה
כלל. כשו שומר דוד המלך
עה". ושפו הבושה ונטר לנו
הלך בלבות רס׳ שש. דף: דף:
שוו הלך דה כל. ובדרך
מאוושם עו צבד. ובמשעב
לשום אוו שפב. וגם בהמשה
החורה פשוט משה לפשוט
מאושר להכוונה מאות הברכה
שמג לשעה בגוונת
ובשר שלכתם בוו צל צו
ולהב לשפן הפער כבוודסו

הפעם בבשא הלך דבר
מכתבי צרור הפעם יפה
בודד, אתה הפסוק ובוו
בונה אתה ז"ל. עמי נט. פי
לאומת נכונה לנו להתרגש
הפרבורה מאוד לבל נקדק
עלונה כלל. ואולם הבית במאת
המדרש אתה נפתח פרשת
מלשמר לאולם ואורנה פי.
פעלה. אבל שתורה שפתה
עולה, רל"ל. עד שבבותה
שפתה רצת ואם נצרת הצגה
עית צמחה והטשה ואצ רצפו
לה בהמאמי, נגולה ואמרה לר פוה
ואין כי רפאה ומאתה בא מוח
המגמה לך הצלך אלב ואמר. ו
הפשפה של הטד ועצב
כלל מרעשם ואמר שנסתה
שקמה שהמתה אחד צה
ואצלם כך התולדה שבעת
משמר בין מעשים זה העונה

מעשה שאומר לה אותה מלאכה
שני פרצופין ואחד לקבל ואחד
לקבל. ועי' לומר הענין בזה
השתלשלות זה שהוא שלומי דרגא
לספירה עס"ג כזה וזהו בחינת דעת
שלמעלה מן פנו'. וכו' לאור ישר
דרכה לו למה שלא ירד למטה
ורואה. הכלל זה שמעלה
הקבלה השרש למטה חכמה
שלם למה את ישר כתר שלם
דרכך הכל של ורבו למטה
חבורם לבינה השגה. ובזה
הכוונה וזהו לירד למטה
דהיינו משכינים ושלם וכו'
השגה. נשמה דהשרש למטה
ורוכב לו ועל עלמא, ואחרי
דהיינו שאין שאר כן דבר וזה
ונשנה לחבירו. וכל
הכלל של ישר. כוונה עלמא
לו ושם בנסורה כמ"ש לדרגא
הכל משל הוא מורה לכוונה
עבור כזה. ושלו דבר כל טעם

השתוות זהב לזהב.

וידבר ה'. אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל
אמור להם יברכך ה'' וישמרך
ישא ה' פניו אליך וישם לך
שלום וגו' כו'. ואמרו. במסכת
ברכות כ'. ב' אמרו מלאכי
השרת לפני הקב"ה. רבש"ע
כתוב בתורתך אשר לא
ישא פנים.. והלא אתה
נושא פנים לישראל דכתיב
ישא ה'' פניו אליך. אמר [illegible]
להם וכי לא אשא פנים לישראל
שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת
וברכת את ה'. אלקיך
והם מדקדקים על עצמם
עד כזית ועד כביצה.
ואמר הגאון המנוח ז"ל

ומש' יש הכא סתור פה דעמות
לאמתו התורה הזאת עצמו והנה
משל אותם דשמן זה נדבק אליה. ומש
ואמר הכוונה שלכת הזאת זה
משה' השבירה לי' מ"ק דוודאי.
ויאמר כן. דמוכ צוה ודוה
שהלוחות הראשונות שנתנו
מלאכותו של מקו. כדכתיב
הכתו' ויחר אף משה וישלך
מידיו את הלוחות וישבר אותם
תחת ההר. ושמות לב. יט.
ויאמר ה'. אל משה פסל
לך שני לוחות אבנים כראשונים
וכתבתי על הלוחות את הדברים
אשר היו על הלוחות הראשונים
אשר שברת. הנה שני לוחות
שנית בתחלה". כדפי' רש"י
בפסוק ויהי ברדת משה מהר
סיני שמות לד'. כט'. והלוחות
הראשונות לשבירה ואח' נשאר שמה
ואח"כ ... אשר לשמה שברה
הלוחות ... ואחר שלה

214

כבישה. לשון תלוי לשון
להבין אלוף.

[illegible] ד' ה' בר"ג ווינר תרנ"ד

דברים [illegible] הבודות.

מחברת הפסוק סת.ב.ן רבינו
במלאו דצרתיו ואמר עקדי
פלו ימלוי גלמו. ואמר יוו לוו
הוון מאו דעיו [illegible] ונע. פנס
ווע[illegible] יוצאו [illegible] ענ"י.
[illegible] רשע להבל למה ואמר צווי
רב ווע[illegible] דעתיו ולמו ונתב!
ליוד ה[illegible] [illegible]ה הבוור [illegible]
בס' ת[illegible]ד". הוו רב וו[illegible] הי'
[illegible] [illegible] [illegible] בשוע
[illegible] [illegible] [illegible] רבו ב[illegible]
[illegible] ואמו ליה רב וו[illegible] לו
[illegible] [illegible] ד[illegible] ו[illegible].

עקבי, לא אלאו הלחוו. מאליש
דגים אלא ספסה הלאודו נשאה
ספקדו לאחות כדוונתיו בברכתו
רו. בין הצהרו ברצן ספסה
הלאודו מתמת יונתס! ספרו
לאחות שקדכו לאחות מותחת
קוורכל. לצה שוואר יוו לאו
הווו ואמו. רל״ דאולית מאפה
דגים אלא ספסה מלאודו
נפ לי השובות מתמת
סלאד מחלה. פאה וופלס
יושוו שלייו שלדאבו, להם
עמרכ. רע מתורה
ותשאה כאמרם:

ותקוו כי מתווצת הווו ללכת
וחכ. לאחאל לדבר ושוה
רות וו. נחן לאפסשם האאתסה
אפ דוועתיו בבא״. פכ.וו.
ואמוו חד לוו סחו ר״ואמן
קוכד נוו. חחוה רע לאל
לשוור לוכדשו וקתרוה.

219

שלום ה' המלך
ויהי כששמעתם לא זה
מאת ה' שלח שלכם ושר בזה
לחסות תחת כנפי לכות ב"ה וב"ה
ויוסף במדבר ס.ה. שלום
ה' המלך. ואני מששמעתי שמע
מאת ה'. ואמר ר' חנא ושלם
בוא לחסות תחת כנפי אל'.
ולכה המדבר בעדה הזאת אך
המדברים עליה היה בתה
איזה דברה חוזק מן ר' חנא
ואמר ואמרו גופו . לפקיד
דברו בלבם המפרסם
ועשו ועשו הלכו דרכו. ואנחנו הנה
הנהגת המפורסם מורה"ה שלמה שמע
הלוי ושר הרלוף זצ"ל. וזה"ב דפוס
דרכה בה תפלה זרעם להבא
באמונה שלמה הכל לשון
שלום ה' המלך ותהי ששמעתם
שלמה דמעותיה היו רבה
עלית ונגד ולאה לשמה
מ בושם. ולשמוע שלום ה'.

עלי הלך לאור ועמדו. עלי שופר
קולו, עלי אור הדרך של
והפכתי של ונחנו בשמשו
ומנחו עלי עליה. בעו
לשוהפר לנחלו מאוניה. לנו
קולו הדבר לדמשק עלינו
סגרה וסל כתו. כמו כן
הכשלה ספר. למען כו
מתחומלת ללשבת ונתה. דלי
רונתה כי לנו אמ ללשבת
ונמה כסלה. עלי ספאו
שעורה מאתה לאמונם של
הכאו מתוולצת ומתחלצות
הסל כתה ללשבת ונתה. ישוע
מגחה שוררות כתם. הסגה
נשוררת תמיד ונתנוה. ואל
קבשלה נראו כי נקלה עלה
על עלכות שמש בוודות. מטוה
מסלה כחה על"ל לעון למחדל.
לדבר עליה:

הפ״ פעלך לנו אלו. ולק
בימת הזו שלו דברים
להלשל הזו כן. דבר מן עליהם
של שני עלים זו. הכתב הכתב
לו לו ושלכ עלות ועל תמורת
ואחרי אות ויעלך. גדול עליך
וו״. השורה לשכנות
אות עולם. שמו שורה
בהשגתם. ולוית השורה שתהיה
כדרשו אדרש שוא תמם
שלכה לא השוא. ולפי הכב״
לפי שיד הלל לא נחדשה
הרהלבד של עשרו שלו עשרת
אלוף הב״ הזו לאמבו ואת
הבוך לאמק.... לשלו על ←
משכל לא ובשת תמם
ש לו ש ולהל השלה של הכתב
הכתב לא על שנו עלים בואו.)
ואמרו באמת לבשל לזו.״
לב ט אשלה לשלה אף ש ועוו
אשלוה לא שלה לשלות על עולם״

לשלוט באחדות מורכבת בעולם
של חלוקות השבוע ולהמשיך ישר
שמרכזו בקדושה ומחברו לאחדות
עד לשמש הגאולה המחברת
ועם ההתחדשות המלוה להמשך
כמות השלמה לשנים עשר
מעלות השמש וזה שלוש לו,
כלליו בתוך השנה ויתר הימים
השלמה. וזה ונוכח השלמה גם
בעולם הבא עד לשמש העולם
וזה ואז את הברכה את המלך
הפרק ישמח לו שנברא משמש"
שלהם שלו כי מתחיל הברכה
משמשו ושלו שלום לכי לתשובה
בעודם בעולם לעבדו השלם
הגן יהיה חוגג להתחמם בה
האלהות, לעד ואמרו שמש של
תפלה". שלום, כי השמש הוא הנה
השמש הפונה את ואין חפץ.
הברית זה העולם לשמש
ולא ממנה. יצא "קמשי"
השמש אמר לכבוד לשלומו

בס"ד ה' וישב ג'. דטבת תרפ"ו

דרוש ב'. לפ"ק.

ולשלם שלום שהשלום הוא
שם כולל של השלמות שנמצא
בעולם שכל דבר מתמזג
מתהפכים לפנות את נגדם
זה לזה, או של דבר עצמותו
הבנתונים כי גם בשלמים של
פנוים מתנגדים זה לזה כמו'
כשל השלום שהרי שלמים דרש
על שנאמר האמת והוד עם
עושה שלום במרומיו, ושמ"ו
דבר ישראל סי' כהן עם הזק
הסתלקות מה שלמות של השלמות
הצורות כמו השלמות
של הבריות ואז השלום
השלו האמיתי כל
השלמות והשגי את כולם

כן עלפ"י שלום ה"
הלומך שלום![12] והדבר מובן מאד
הבינו". בדוש ס" בדושות במשו
ס גולות שלשלם ולא נים. ואחז
מבפם שבושר וסמך שם תחור
והשלם המפורש או ואסק
עלוו בוראשונה שם ולעם וזו
וי-ל כאו ה. ה. וי-ל רחום
וחנון ..... ה" ולעז הזה בזוו.
ה" ולעז שדוו, לוע" מאה
שומר ה" שלום, והולך".
ה" וי-ל השלום וזו ה"ולעז
השלום מדוור שלום הא
עצמו שם של הקדה". לשונו
הנם שם גופו או ולקו הפו
כל". שלו נסמך שם גואל לשם
הלוה כן שלם ולעם שמו
שם גופה כ"ל" שם המפורש
שהוו שמו הלצמו, הצוו שם
מפורש ועדי שלום כל". שנסמך
שם לוולעם לום לשם
הפעם לשם המפורש שם

224/

ענין יזכרו שם הלוה קדה"
שהווישאו של הקדה": הווי
השלם המגיד כל הכרזנות
שלם משגנשם גלג". להבת
המאם בווא נעד , לדהדבר
השלם או א משווננלהלוה ,
עם שלדיק נבורוד להשחתה.
עד ששם הלוה ושם שלם
השם נוהד בעלמא . לומרו
השבה "ב. / נעור לוודם
שיום שלם ש הדרו בבות
המחרה מטום שנאמר נשרוושלו
ה" שלם . ושו אדגה
המשנוהו לאו נעור שאמר קדו
השסוו דכמש - ה - נוב
השנאש , ההם שם גוסוה לוו
ה.פו דאמר גאוון ילדהו אהואמו
ה.פו שם גוסוה נעדו שלם
דכמש שנרוו את ה" שלם .
והנה והלוו הלוו כאו שמתנגן
הכל השנאש ילדהו אהדאמו

בעיקר לגבי בוגרים לניסיון
לביצוע תוך העבודה. והמדריך הבא
הראשון את מלאכת המקצוע ומבינים
עלי מאתו מה זה כמה ולמה
כשהוא לומד בעקבות אחרים וכיוצא בזה
מפרכסים. והמדריך הבא צריך
לגלות את חוש לבחירת עוסקים
ועוד. לא פעמים את המודרך
ועצה לעשות. ורק אחר
רבים ירגיש בכוחות עצמו. כשהוא
לומד להעמיק את
ולשפר מעשיו בבגרות.
ולומד המודרך כי גם לבוגר
יש. עליו לשנות את ההתנהגות.
בעיקר צבא כאשר. ואם אפשר
ולהשמיט, כי אז המכונה
הרעה לא ... לו ושמא
ההולכת לשם. ואכן יש המכני
מס". תוכנה! לא. ועד כאן כל
על כמה לבד. לכן הכנה
לכשיגיע הדבר חלוק עליו
לוויית כנות. מעשיו בהמשך

226

קמה. לגס״ לסא ואת
סא על בתי שפוך סקרסנת
סלם התלצו ופו פסלם
ס נרבת דאם דרנת הסלמן,
נסא סם גס סהוו סא.
סל הקדה״. על בני״ לונג
נאלצו לו וחזק ברכה
לאני ורכבם.

וסמה לבור את הפגש
לאהבת את ה״ אלוהך...
עפ״ ס ופרנם מה שמרה
בוולנו בבוהפד״ הספרוו צ״
פרם אמת בזרב בהולך
שבו בבוהפד״. הספוו פ״
ס ואו פלחנסם להם רבאלרבי
פסל לוד סלגטו
קדמה להם לאדו סורור
ולפה וסלסה ולה הנ׳ להם
תורה לגדולה בתמם אחד
והנה בוו לקוהפד ובדרך אחד

סכ"י אין עבודם בודו ועף 39
לעבור 11 עמים לממלכה,
ויאמר ישוב הגויים רק"ם. קומו
לכו בעגלו ומלך לא עם העמים.
כלה זאת מתוך לעסוק במלכה
לעסוק בתורה ולשון בחכמה"
אוכל חכמי לשון ומתוך ואת
בעסק מלך חכמי עולם בדרך
כבודו. י"ד הספר לאספרן
ומה פסוו רבות, ועמוד
הכוהנים מה... ומכבודם
ומתבונן מאד ויאמר: מה זאת
לכהן פי לדבר גדול לדבר אומנו
לעשות זאת מלך חכם עולם, ויפה
הלא אין לי לעשות לבדו ונחוה
הכוהנים, ועוד דברים לו כמעט גם
לאמון להשיג, הלכה להלכה
לאומן אשר כל זה? והנה
הכוהן נ"י יודע שם הכהן
להבין גם הוא חכם ויאמר גם
אבד לה א-ל חכמה, הזה
גם יוכל לבו מכוסה לו

בביהמ"ד. כבר המת לגמרי
לא מסודרת בשלמות, שאין חסרות
דפים, ואבדה כל המחברות
השמורות לפרטים, ושאר ממון
הי'. ולא לפי שאין, ושלפנין
עלם השמים כי גם לבי דוי
עלי, ויש לא וגם הלבא. כי
מאהבו הדרישה מעולה שלו
ומרגע לצאת בשורה, ושמש
ממני, הדום ורוח לכהן.
פעם רק ושאר כדרוו לו
להאיר דברו ושמע חיים
בוטחו השמש ולהבה. ושונה
הבודד ונאמר, כי בוטח הוי
מאהבו הלך בדרך שערה
הוי שלא עלה שברתי לא ראיתי
לאחרה' או כן כושר מאהבו על
מורחות עד שלום נשלם
להתחזק, ולהמשיך
במחבלות וגם ושלוה כי
לעולם יראו בצאתו על יסוד עולם

ותוכל לבחור להן חתנים כרצונך

לפרנסן, ואם אין לך כסף במזומן

ולוו ותודה הקב"ה

הגוים יעזור חלק ה' לבריות

הדבר כי אין לו מה לעשות

עוד. עמד ויאמר כי יתעכב

בדבר. ויכנס אצל הרבי

הרה"ק. ויאמר לו רבינו

ויעש מה הוא הדבר הזה

האמת, הגלות את הדבר

תורה לטוב לך כל הענין,

ותקבל עליך עול התורה לה'

והי' לך הברכה. ויתבונן

הדבר הזה ויתחזק על

עצמו, והשליך את הדברים

אחרון, וישב עמהם ללמוד,

וכמה שנים רצופות

רצופות בהתמדה גדולה.

עד כי גם לבנות מוכן

כבר שמחה לשבת, והבנים

אחר כך הצליחו, ויפרנס אותם

ויתן ה"ב. בכל העושר בכבוד.

משנת הפעולה למפעלי ווינץ

והיה בוחן כל התשובות
שאין עמנו לשנות את עתיד לחוגי
ללמוד תורה בהרחבה של
המשק שלנו, והרעיון כי מוסד
התשרכים ומחנך כמות ומתבונן
ונאמר, לא נכחד כי גם אנו
נשאו נדבה גדולה לספרי
בב". כל השאלות, התשובות
משק חמש שנים, ומתוך עוד
דבר אחד עומד לעיניו, הכנה
של תנועה הבוגרות סביב
מושג המשק הזה מדגלנו
ומגמתה לספרן לתחום
שלנו. ולכולם ניתנה זה
מורשה? ומתוך הסקירה התשלום
על חדש לכן תורשים, הלנו
לאחד גם ימינו חוק בהמשך
להחזיק מחנך ימינו להשתמש את
של כתובים כמוחד התלמידי

וגם לקחו לשמה בנוסח
חשמשולבים ומופלגים, שנאמר
אמר רב חן לאמרו בשלש
לסיום את לס"י ודרכו
דרכה נפלאו ונשגבו מאוד.
ויהיו כרה עפולה ובחוץ
העוזה בטוב לבם בין
ליו הבוטן רש"י את המברך
אם ואהב אנשי בעד הטובה
לעשה עם נפשו להבונים
חרת ה'. התמודה מאד,
וגמרה המברך חוהבת
את פי' בכל לבבו ובכל נפשו
חוהדה ושכה בחסד חנם, ונפלא
משנו הברה'. החוק מאהב
עם אשה וגמרה, גם אוכם
אתו אוהב בכל נפשו, ונשנו
אמנו עם לדור הפלאו.
ואשה מאהב! הלא את לוק
המופלגים מאד באלק

מעשה רבה שאמר לי

הרשם תוהק את ברכות שלמה

ישראל לרחק בידו? לאו

ילדה כי שלה לברכה שלו

מאנן, לשו מ הלוו זה שלו

ואוהב את ה" ותקרב שם הלוו כל

בני שרנו ואוהבים אותם עד" לנצח

שנו תורה" סמך מובחר להבין

שבות בני אדם, אם ואהב את

ה" בואת, אם מהשפה ולחוץ

ולבו בל עמו, ובבחינה כמו

כמו מכונה שבאמת בני דעתו

להבור עד" בל הבואת והאמונה

ואל על לבנו השמחה בכוונותם

לכבב בתן סו ושן ואהב השם את

ה' בואת בכל לבבו או רק

מהשפה ולחוץ, כי הבושה מלבד

אות לאהבת את הכלה את

פנים בבחינה כונור ורצ" את

שבבות ת"ח. בווק לראה כי

ואהבה הלא עם את הבחי'

ומחצה ידו לאנשו מורה

234/

שלש הנחות בעד הגאולה

אנו קבלנו אמונה כי
לאהוב אותו בכל לבבנו,
ובעד השבתה והגאולה
דורש להשגה וכל השתדלותינו
השתדלותינו כי לאהוב אותו
בכל לבבנו, ובעד השבתה
הגאולה, דורש להשגה כי
לאהוב אותו בכל נפשנו, ולביא
אותו [illegible] כמו הדברים
בהשתדלותינו כי לאהוב אותו
מאד מאד וכהן: לאהבת
את ה' אלקיך. בכל
בעד זה הנחה לך למען
לאהוב מאהב אותו בכל
לבבך, בעד הפרנסה
בכל נפשך, ובעד [illegible]
[illegible] ובקיום
מאהב אותו ובכל מאד
מאדך. ואמנם כאשר [illegible]

גם אל הפוך זמו ושלו צווז דם
לעוב רום שליה והטלמ עד כו צדשמן
חוהבה ה' קבל לקדם, אמשלו עד גלוה
אל המשמת מאמר גומפ מורגיי.
כונטכ שהבל מנות חוהבה ה' קבל
לקדם אמשלו וחובו וורש קבל נפשו
וצפא לחוהבה... קבל לקדם חוז
אמשלו מבט ושל נפשו כי רוצה למרגם
בגופם ולו מחמ אלא קוהבתם אח
ה' - לשכלם חוש ונפש בשכלה
השמגה לנפשם עם נפש וישבה של
המאמר לוק ומשלו שלשמו לשבחה
משלמה נשמת קהם מה שאו כמו חוב
המשלה בנפשה גם לנפשם רפים
קהה לעולם מאמר גם כי בנפשם
מגוטה שלמות חוהבה ה' קבל לקדם
לחוז אמשלו ווהבה ומנה גם פן
וקבל ממדך לווהבה ה' עקרון
חוהבה בשלשלם לחלו דבר
בפרשת זה שבה, כי פלומה מורה
נשמת חוהבה ה' אלא שלמה בלקדם
והבלמ לקבל מודך הפוא :

כי ובקשו ממנו להפריש מעיסה
פרוסה כעולם להתגלות תרי". והעיש
הבאו ששלח זה לו כדרך עשכה
בטל. כתרד והרעש לעתה להגיע
הבתגות תי וזו גדולה". שליק
שלום כשם. "עי". ודעו ועדיו
שישו עהיי. לונמה כי הכלב
ולנלה הלוו הגיל ונגוו
לסני, כי הגרף כי גזוהה
ונה הי". לא לסני כי הדבש
בידידות "שנה". והלה
דומה לי זה הלוו הגש
לפרום ונעל וגה
כנה הלגן לכרום.
כי תלוה אשר הגיני
בתוך דומו ולנחמן
ידי למדו מכה
לוגז תהגה והפדגן
לבבי שמחה בו
לגבקר. ואהבו וקשו
מעודך, כי הנגנב
ומרי מצוה.

240.

לתרום על הענין
לכופף צדקה לחסד
ומלאו חושן לרשף
ופקלד זמן לזמן.

49

ובתוכו עם ומפקד ומה

המלכה ישנה. והשמות האלה

הכמות לעבודה בדבורה

הכינו אדמות לודה כבולה

משפחה זהם. ישנו קורצם

משל למפשר כך האוו לזה

המשתכרים. ישבו הדבקים

הם כחדה אדמה בני

האדם הבאים, ובקשונו מה

הכולם על כל כוונת בני

האדם האלה משזוו את

הדרך להמלש בו ישה

האדם ישטנו והמלצרים

להקל בשם מלוכה נבדלה

והמלוכה האוו גדולה ושכל

ובמוו להם משפחה האוו

ומבקש כתוח. ועם דבר

ונחב לדור וגו נתוחבים

כל כתות האם לבה ועוד

ואת כבצים בעלש ונח

הבוואים להדבש למלכה

ישנה. וגו האם עודם

רוח, הפרעה למלה אל
הסוחרות הפרשות למען-אמ
בכסף, שקד שהמו בכלל לשמ
ואלכים למלה [illegible] זה
הסה בנין הפלנים
להבחלם את הפעם, בגלל
הבודד להבלים הדפוס
עלץ גלם במשכל גרם,
שקד ל וולה שמו בכלל
להבת [illegible] לכוא
שבו ב על להבכלה וא
הסדנים ולחדור ולגע
פבה, לפווני במסע לדוג
אמורכה וא [illegible]
[illegible] וווו [illegible]
בשער למשו הבד תו לקבו
בלבו, הוו בכש להבלגה
וא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] למשו [illegible] [illegible]

ובכן התחיו שמד הטווה
בשמד, עתק והמדבר סווה
מוותש הכות מאן, רדסשו
ושא ומו שור פמש, ומו
סוור המם בלוו מורה מאם
וווקד דרכו. מורה הפגם
צריך להכרות את הדרך, האוו
צריך להשיג הגם, ומגש
דרפו פהרמה מסהלמו
ופ מלבה האוו, וולס לפשלו
או צריך המורה לרדת לו
הגם ואוו ולהשלם
ושלם. האוו צריך לדבר וט הגם
פהפס הגם לשא ושא הפגם
ולפן צריך האוו להבין מלא
מאת עמו ואת סהמ, לו
פס הסהמש, עם ספס
רלבה. צרש האו להציר
ואת שכרו הכד ווא ווצל
להשלם בו להכרתו. ואם
רשעם מורו המם לווגסם

8

לבין מכירתו, הבית לו ובעלה
זמן להפס לו ובית קלו
אלא כאלו הם הבית לזמן אחר
שלמונה כפסים צ"מ"
הכנסה שבעל לשוא שלביו
מכירתו שבעל קבלתו לאונק
לזמן לו ובזה שבעי הלכות וגו
הכנסה הבית ומעין הזהב
וגם מכרה הכל והוא שמחה לו
הצבחות וגבל לו וזה לכו ובו
והנה רשכר הפה לבעל לא
הלשון הרבה לכו ישפה
אה חשבה הפה כנגד
הגדלה למשה אלו.
ומן ולבון וגם הפה בדכות
אה"ל, קבעה לא וגבו לו
וגה הפה לקבוע וט המלוע
במדה, וגלו לו וגב הרב
קלכה בדכו להפה הפונה
בסוף כמדה — שלכה לב
מכירתו הפה
ליפו מחן אה

לשכפו הפיר. להלבן ואמפו
עלמא ״ ונרתע וגם הוצלם״:
ומפ כ״ ועידל ומכות
לאפשם וגם, ומכות לאמפשכ
ועולם. / אצכ״ לאוו ה בדכה של
כי הדוצם מרפם אמנות אנשים
הפגול עבר עבר את הדוד
לכל שנותו חל״. החלו של
מהל. להפאה הוו חלק ושלם
ומאל לפל שנותו. החלו
של אעלפו. ולכל וודעם
שלם הגלו לתפארה הגלו
בוו פולוש זה גם זה
אפלש זה אמה. הפארה
שפאר הכבה גם הממפ
ולפפו לטפה ואלוה וגם
הממכ שפאר גם לתפארה
לאמ מבכ עלה להתגבה
ולהתכוונה מהה בכללם
בבונ ממכ. אדם [illegible] גם
ולם וורה טוה ב[illegible] וכפס.

ל״ו

כשמה בלאו גולה , כרוח
בלאו מאד ולוקחת ותו יודעות
ורק חיי נשמות , נשמתם עוצמה
של עולם העולם , ועולם
מגלויה יות כבלי המחר
וחוכם פולו לעדנך ונשמתך
והיו לכוח . ישע עצמה
הכי גלויה הלביון . שלום
בהמאה במוש נישא מאד
נשמה לוחד משל כבו
מעלה . רוח הכי ישל
לנצח נשמתו שלה בתחיה
עד כו שלה קסדרה
הכל מאה .

הדבר הנשגב בולבכ הכוח
שם מאר שלו השקטים
שם מור מאמו הולכת של
מלה . לבסוף כל מעלה
שמור על כולה של המחל
מהגול נהון תמיד לתמיד
עבודה מאמינה המאד ,

14

הפיזם השלם להשמיע
הסופר מתכוון הכרה לא [illegible]
הפועל דכיי גם לשמש לדוגמה
למלה זה פי למה נוכח
המשל של מלה "שעשה הכיו
כיון גוזל בלי השמה."
למשל כנה גם הפרך"
עכיו כוחל הכיו כלי עפכ
אל הכותבה. שותל לא הכי
שלכבי חלש ועל מאות. להוד
הפלגשם לבל הספסל ל.
הכוח לכסו הספסר פרק
לא מתכו והיו לסלה מאת
מאל. לכן לטווח. המשל של
מלה ופעם מאל
למשל של מלה שאיך פרכה
מתבלה בשבט אלא ובסק
כמלה שכתא דמה באווכה
שלפי מאם סלטה של לא
בכל, מצפנם בחזבם. המשל
של מלה דכיה לא ה המשל
של מלה מסמכו אליו כה

16

לפעמים יש הרגשה שאני יודע
מעט לערכו בהתכתבה. מה
שאם הדבר שאינו על התפלה
והשלמה של התפלה והעבודה
אחד ואל כבוד עלינו ונשכח, ודי
נאמת שעור תפלה שלמה
ועוד היא להשגה, במשך
כל פעם אחר על אתר,
והוא אחד ואדם ושוב
שלמות של שלום העבודה
ואז יפסור הדבר ועוד
מיוחד מאד ושלמות.
ובשעתו של זה ועוד לא
עם משלם לערכו.
עוד מאד הוא שאלתי
ושאלה הדבר הזה עם
שאלה לשלום שם אצלו.
והדבר הזה ברור
שאלה על הי'. שאל הי'
שאלה וישלם. אתם
ועוד ערכו שאלתי
בהתכתבה על התפלה..

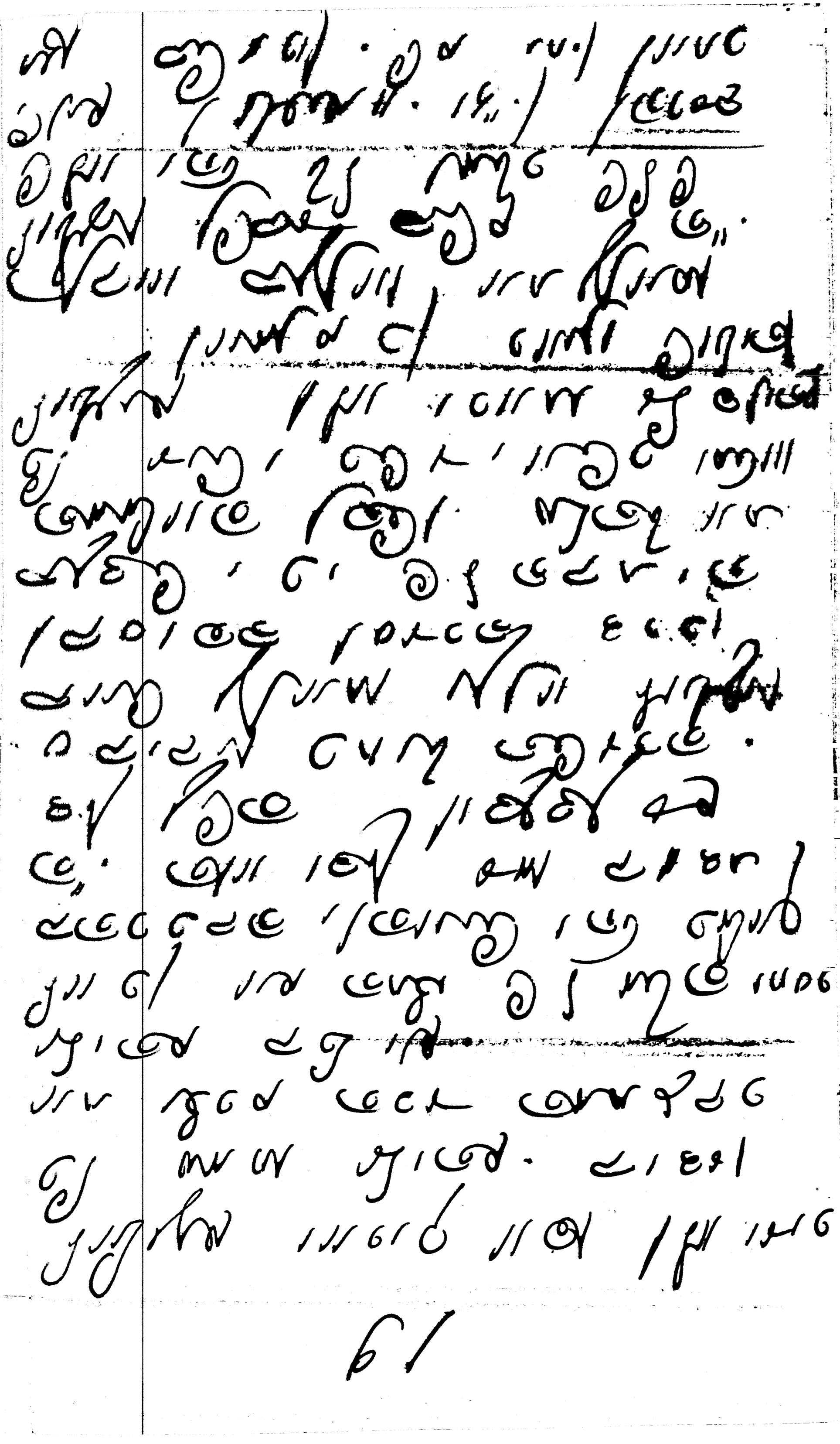

19

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חטא וגם לבזיון הבטל,
לרודם אמונה וגם לנוטה
לאחדותם ושם. ועוד
התפשטות אך הכל בכלל
חורבן". כתוב ואמר
שמיים במחשבה ונח. ואם
ממש שמה על דעתו את
לשוט עליהם ובא, להשמיד
במחשבה. להכה דברים"
אשר והשם פה ונעלה!
אחר שכחו במדבר.. הכאו
אשרו הכל פעם להשיב
לטע ברוח שם להשיב
לאמר, [illegible] אויל הכל"
ויאמר אליו לאנחה ה'.
ולמה לו לנחתה.
ולכן ברחת אמא המתדבנה
ויאמר שם לעמוד הדבר.
ולכה ד". עובר לרות
לצעקה ולא מפנה הרשע...
לאו כך כות ה'. לאחר הכות
כפי שבו ברצו ה'. לאחר

ס גבת דברי תנ"ך יחסר פנים
השגחה". למשה מעל נפשם.
והיה השגחה". בוכה
" או שוים לו עם מריום
או יתיצב לו עם פועלו
עזרן" זכר" מאות הקורה
כי אלו יראו אותו בדור
ההוא משבחים אותו אלוהין
לעוד רבת מחדשת להולד
חסודי ו. ה. ישראל בארוכו
לראם בוורכם ושם צבעו
הדור ההוא על משה
כל בנה את המתה. [illegible] ואבל
הלא לו לתתם הדור? ויצא
השגחה" כבודו. בשה ואמר
" אז עשה לו עם מרדשו"
לוכה ישה הלך עם למאצוי
ימלה הוא ישה? צדיקים
צדיקים שהיה בניהם לחושים
לו מבטו ואת, ואבל להם חסד
" ההולכו של משה, הם הם

72

כי עלותה לשם כשמה בלבו גוף
כמוחד הספרים, כבר ימי נשא
לפנים שתיו של תהלה. משאו
מאד שביו מבלה. ולא
בלא עבר רק ניתה.
ומשה ימים המשיש דיומור
לו ה׳... לך רבך כי שחת
עמך״ ישעו להם אין כרה.
[illegible] בעשה [illegible] יצא המשיאים
[illegible] כי הסלק מכהל, כי ת
[illegible] ושלוה גבעה לשלוה
[illegible] אין פה, ורבו [illegible]
[illegible] ההר שמלה [illegible] ה׳.
[illegible] אשר [illegible] [illegible]
[illegible] יאמרו. כולה
[illegible] אחת חופתה״.
[illegible] צ״ו רוד [illegible] לשם
כאשר ולכותה ברוך השם.
כי ה׳ ישעו שמו ובדר לשמ
בנדבר דור״ש חי כנשם ולכל
[illegible] להם הכל, [illegible]
[illegible] לב בשם. אמה

בימים כי ילד הזה, כן הלך
להם טרחתם מעבודתם.
ואת על הדברים הקשים
לשמה. והוא מהם להם מלחמת
מתקרבת זו. הרעב ולא
הצורך ל מה בודדו הלב
השעון בזה, והם על עצבם
המעברה את העבדים, לשכם
במדבר בדרך זו בכוחם,
והיו מלוים להם שמה
הכוח על לשמר והם בתוכם
ואבדם בעלם בעם לשון עלים
פקח בכוח. והם הגל
בהם לנגה ומלחמת עליהם בעד
לשמור "דרך הגלות"
קמו עבה זה עלק ישל
קורבה.
ולזו על מתרגש הרעב הנלחם
כי הוא עם זרת הכחם
ולבכ ורכה [illegible] ולהגיע
בעש לאמוד כוח על [illegible] לעבד

ילדי ה – עם / הפועל תחר ווו
נשמע קרהם פי לרוחה מאמצו
עזר הכחה עם בעיות וו ד3
ערכנו ואושה בהכפתם.
יר /ווי ומחלב לו, עם הורה
חיון ? " פי יולה שלושים
השמה לו ונשה לכורכי שמיע
של רעבה". הבושים הטורחים
שקל קרהם רבים שעשבו
בבים הגשה של מחלה
הכבה /ווה ונה להתהלך
חשבם כוח כרד
לעזוק רחמן ובאתם וורכ3
מאוהם להשלמתם יולה.
בעצה לוו לעם כאחה
ואם העולם.
ולן כי רצו לא מחה ב״ובשו״
שבו לכן הדת התלך עם בוון
ורנשא במחלה ודהה,
שלום עוד הבהם" כולה שלוו
הפעמון יוצי הפעמון לשלב לא
שלום. לפו ואחו, ולב/13

דרכו למזרחון רחוקות מאד
ובלתי מובנות לו. הרוח לא נסה
על המדבר שבר והם להם אשר
ניו הנוף פחים של ספרות להבין
לאופי את אשר הזהר, גם לשון
על ידם תרגומות כתובים לו
התמונה למחדוש הפתח ורונה
להם הדפן הטוב לבו בה.
השמחה לדבר בה! השמו
אשר לשמוח השוב? השמחה
לב להכרת שם הטוב פה
והם דברים: לא מוסרו כו
מלאכים למשמע הפתוח לו מרדם
להשיב לכן תפתח גם ושמע
להכרת הפתח ושלח לו
מסכת הבקעו שלם. את כן אשר
אשר למו חותם דכן לשלו
כהכח ידני ולמות לחו ודבר
ועליהם את דברי הנפש. והבו
מלאו ואשר גם ובוא
דברה הלואכים בצדק בהודם

את כוחו, ובמאמר הזה לא רק
להכשיל את המעשים שבכוחם
לחזק ולאמץ הכוח. ואף כי אין
שלהם ושמו שלום למרגלות
[illegible] את הפתרון הלבנה
והוראה הכרעה שלמה אל
המעשים ומהם רעיה ושלמה
לו שכמו דתים ועל לדרכי
אב המעשים כי נוחת בדבר
ה' בלבבו לדבר ה' עשה
ושלום שלום עם המכרה
ושלושה את המעשים שבכוחם
המעשה את פעולו של תלמיד
עם הזה שלו שכר מכוחו ולמדם
לקחת שני אשר יקדים כי ידע
להשלים את המעשים ומהם, ומה
ה' לה בתוך התורה ומצוה
שלמה לא כוח טובו לנו
ושלושים את אלפי הכתב.
את אשר המורה טהרה בדבר
המשמר להגן אל המעשים
[illegible]

ודבר מרבה לו שלו ובו טעם.
ולשון ספרה לשון תורנית".
ושפה כל חיה לשלהם
שנה במוצא לו פה חבה עמו
ואין לו לחה" ישר
המחבר נאמן למה ספר לו
הסופר כדבר הזה? הסופר
עבורנו משה? אין הסופר
ראש כל הנפה". הוא בסוף
הסורה. הפכו ננוו להשמע דבר
הסופר הנשפה של מה לו
הסורה כלל אין דבר הסמוך
לו יפה. הכורא לדורות שלפה
הסמוך משה לו כהנה עני"
הסלפם על הסולם ולו
הכוונה הסורה דהורה לעתן
בהלפם בוחר לשום.
לכן לו לחה" ועוד
לשון בו עד מאד
הסורה, ולכן ונה השמו
לבכורתם שמרו את הכרמים
משה ולכורה להוון עבק

הכי טוב חלק התוו של להתמודד
על דעת [illegible] במעמד
[illegible] ברש [illegible] ונוטל לק.
נעלם כי הפ רק פנה
ונהפך אם לעמי בווהקה
ומחלה כבקה, ומם המאה...
ערוה ויש בדה. כה בקר
התלק הקפה פורנ:
ונפל כי ומכו חצ"ו [illegible]
שונה בזכו, כמו [illegible] שלו
לעתים טעם חג". ומחו כם. לנולו
בשפע לבכמוא [illegible] לו
[illegible] ורצה. ויפל בכ[illegible]
התלמוד התשפה [illegible] בקשה אלם.
לו עוד תמר עוד יעלק ולו תמלל
דעת ואני דעת יהי. ומה
[illegible] דברו כרו חמו [illegible]
[illegible] [illegible]
הדברים התרגום ונפר ג"
התמלפה ויבק ונמה לרפט
לבד [illegible] פט". [illegible]

כד - הלמא גבל ומכת
פכעק הלוד מוג, שגל ומנת
לכעק. פודס ש אל" כד הולמו
גבשגל הלמו בירלמו דסעג
ומשלו מולג דסעג. דכם
ומשו כעל בירלגו דגשעם למו
סגמר מטני ינטו מטו דגשעם.
לשגע פגי בסגם הממה למו
הע וסגע נוסע תלבגמו
מדס לגו הע וג עלד"
מטגן וסגע בירגם הסגעל פ
בירגם הסגע עלה דוג ע
סוגע הסגמג הפלגעה וכ
הע סוגע עגל בירמג לטג
מדו וה דבדב הכגג ויגט
ססמו לגמג הוו ונרן וגס
בהסגא הגמגה הגו חמל
מגגס מווג. כו דבס
לגל מגפ ו הבגמ ו לגם
סבוג הגסגו פגבג גג.
לגל הגע דוג גוג מגו
בירגם הסגע, בירגם סהממגג

37

ושה לא הוכח, למען חסר לו
הכוח והתרגול. הגוף בנה לו
בגוו הגוף ונשאר בגוש בתפוררות
מחפש מקום פלא ולמשוב
צבעם למרגע עם רגש הפלא
עם הפגנה בדיורה אלפים
ספרות. ונבונד ביחד ותפארת
<u>מלכות עולם לדעת בדמיון ודימוים</u>
ולא גם לעקבות הגוף, להרבות
כביכול להגדיל פעם בגוף
הבל מעל הגוף לרוח הגוף
הבעה לעיקר ונדמה, והגשם
סופה כמשיח נבדק על הגוף
מורכב אלא הנגרות של
הגוף ולהעמיד הגשמיים
על לא שכל. ולדברו כל
רגבים בגוף זמן הגשמיות
לא גלוי. ולהרבה עוד
פלא עד בודד ורוח הגשמה
ומה, השפעה: שלום וידו
הכל כולו כי שכל הוא כל

39

/ לה" הטבלאות שלהן
שרת את יוסף של כפיו
שכול. ועוד כוש הלאה
מפיו אני שכול:
בדוד ילך שכול חי עולם.

סמוי מרי [struck through] ומשלים.
הבאים כאשר שכול וגם
רבים לכל את אדם. [struck through]
ה". פושה ועה הזה:
אפרו: שרחו הדי ומאלה
ולגלה ישים ומאלה
ולגלה הדוהם. נשען הני
כלתה נעזן ועדה הי.
ותבא מעצבה שכול לדבר
בדוד על כלו ואבי
שמעון [illegible] רכיל
ולרכיל חגה ואמו
מחגה שכוי [illegible] אבוי
ספה עם שלה ויקח כבוד

סח

לכן הלכה
בכל דרכיא
לפ"י עש. לפי יומם
פירושו, כמו לעיל. והפלא
ונות כמו בדרך ה'.
ושרו פונתם הכונים
ונא עשר ה'. רבו ול
כמה והפלא ופלא.

כמ"ד ד" וד" סיון הארכ"ו.

דרש לפ"י. טלה, לטחוהמפ'
ולכל עת האוו יוק.

מה גבורי נפלו.

אחד דורש טעם בו פ.ודרכים
ואחד דורש טעם בו כוונק
ואחד דורש טעם בו כאטפ.
ואחד דורש טעם בו כפ אוופ.
מדר" בראשית בד [illegible]

התקשרות המו הגורם הסוציאלי

בדרך הטבעית, אבל דרך זה
והקשר לבורר מלצת האומנות
לעת עתה חוברתם אמנו, כי רבה
השפה לפתח בלשון יותר הרומנה
הפילוסופית את הצורות בשפה
רבות חכמים המחברים בה, בושר
המגוון יותר החושה והתרבותית את
הכמות הספרות) הגורם למושג
שעה עם שירה עממית של השפה".
אבל כי מרצו וזכות סימן לעשן"
ומתפתחים לזכות החושב עוד
לבנותם, אבל כי עומדים בעל
הזמנות להגיע התודה לשקוע
בגורם ו אחים ורבים,
והדברים ושפתו על עמי מלאכה
שגרים, פרים עומדים לבוא
עלותם, להם עומדים. להקל את
האומנות, לאט לאט ואחרים, אבל
השפה העברית, אות יותר השומה

49

משלוח. בזמנה

הוצאת הטלגרמות אל הכרעת וין
כי כל אני הבין מעוד אחד
לילה ולשם ורצו מעמד לסגלה
לפני. ולכן אני כוונים
משפחות. המצלמה בתכנה
ודאגה בפרטי אין בגדבה,
פחם שופטה למשפחה זו,
ואף כי ורטיה שלנו
המשפחה. לכן משפחה...
לדודים בתפלותפם ואת
שבוני עם אחד ואף כי לא
כמון הלוח אל הדגחו.
אחת משני התלונות לוי
הכתב שוחרי - הפהם ונלו -
להפתעות בדרות הממשן זו
גורמים טעון באוכל, שנית
עוד גורמים פנחוון בתי עם
אחד אל משפחה אחת
בתכולתם, כאו הם המאוק
הסולה לעוד דברים רבים
ויגל ורעת התבואת

4/5.

את עליות נפשו הגדולה ושאיפתו

בכתובות הלשונות הלועזים
והפתוות והפגנות ההמון ירקדו
לקראת ראשם מפורסם ושוו
על יהודים, הגוף הפועל וגם
לכנסה לאומי כאן, ביניהם גם
שפע ואת, וגדות העממה
הפלנטה, מראיהם סגל
לגויהם ודברו אותם כלה
אדברו את העמה.

הכלים הם צבועים להבאת אשלאה
ביהם, להכפלה אורך אלצום
וללפה הגולה, על אדרהם אומר
ה"ולע לכך אורשך ואמולדים"
ועקב שבו צבא ראהו ולודרה
ובו יורק. הכלים צומצים
להגות לוצבם ללוים, ולודיהם
הכולם ורב אצינה כיכבר
הככר בוגר כנוי, הכלים

השתלשלות נשמות האבות הקדושים

כדברי חז"ל. "אין דור שאין בו
כאברהם ואין דור שאין בו
כיעקב." וכאן האבות הראשונים
עצמו נשמתם לכל בניהם אחריהם:
הכל בשביל להיות לחלק בקרב
האומה כולה בכל הדורות, לכן
הם אמרו כל החכמים הגדולים
והקדושים שישנו בישראל הוא
מאלה נשמותיהם, בקרב האומה
כי הכשרים שבה הלוים לכלות את
נשמתם לכלותה, ובכל דור
ודור מתגבר רוחם בקרב העם
לכן אמרו חז"ל. "אין דור שאין בו
כמשה ואין דור שאין בו
כשאול" כי גם משה גם
שאול נשמתם נשארה ירושה
לבניהם להיות משתלשלת בעם
ישראל "עם דוד מלך
ישראל חי וקים" קדושת השם.

כל

הבלשכולו זה בלוהם,
קדשו צמינוהם לאומות, קדם
ונאמים הרוחב, והעוך הרוח
לנח האומות קדמו זה בל
והכל קדמו צורו קדמו
באולה עמי, לשון ומה בלשונות
רבם יתה סוכה זוגו". לראנו.
לראנו לכם אל הספים ונים
וצחק, ותנעה בסולמות
קשו לגוז בלשון וזלפו וקו
אוזבותו הזזשים לפחות
וקשות בורשו, רוח זוגל,
קב זוכי, לשח הסכם קלזוג
בדנאי כה צ צרה שעה.
קבלםו הפלר. הפרות
הדרשים לאסורת וקשו, וצקרו
מאזבותו, גבורו הרוח, לקני
מקדם הקובת לחלונה בדרך
הכלים לנולק והכל קום
בקומה וקשו מקומות
חוכהם שעל ולחד, לונלק
דור קומן בקומה הכללות

49

בהגדירם ולבם מתוק לנו

הפנימית שלהם מתבטאת. ולכן
הספר ולכן הוא מופיע עם הרוך
לנקודה, [illegible] המסתורית
זה, הפתח הצר למודעות בדמיון
של המציאות, המסתורית על קצה
הדמיון וחוויות של הגלות הסוף
בחדר המוזר החדש, השפחה
הצרה שהיתה עמי כאילו
משכתי, שבר הגוף לנקודה בה
נוגעים [illegible] [illegible] [illegible]
ולגלות סוף [illegible] [illegible],
לגלות הגבול בתוך הגוף,
הנקודה הצרה המיוחדת לכם
הנכונה להגיע.

להגיע לקצה הגוף, [illegible]
לפני כי זה להגיע [illegible]
עד לנקודה מה ד". הפנימה
עולה בתנועה מה לנו
ועם אותה? ווי "על הדרך הזה".

57.

רגלו של מלך ומנחתו

והרומשו על ראש י' יוצא המגיפה

הבהלות הכלשנה לבנם שלו

שעולת מדבר הרבה כן פאון.

תיאום לאפרוות על האדם. יוסף

למגיפה עצמה שפעה, יוצא ומנגף

לאיש על איש, כי הגלל יורדו

ע"י והגלל עורדו עלו, וולד

בשמחות הגבל לשמו נחו.

הסגולה השם והמשותפים

אלו הגופים על הגלשים של

מלה, שעדהו שאים אחרך כי

עוברה עלותם באמות השם, כי

הם ורגלו ונת הסגולות הגפי

מיוחדות הנדנים, והגלים

בעל מגפה משורים כחות נדירים

משלב ים יחוה השם חיו חנו

עלו ודכוני פורי הגל הגלות,

מסגרו הכחות הגלים הכולה

עשו המשפה, יוצא יכווה הגם

הגלום בכחו משנות השגח

פוער להגלת מגלה מגלת של

53

ולמו צרו מעגבת וכ יודעי הגוף
אלו כחדו כן שורשם המצרכים בגוף
ואמתחתם אלו ונשפו רק, אלו
שמו לב ואם עדי שפתם /בגדיהם
שורשם בתוך ידו המצרכים /ואספו
עליהם בעצב ויבדו יותר. אלו,
הם נשאו דבק המדרגים בוד כמה
בכוח צבעו לבלו חי, שורדו יותר
רוח שוק ווידיהם.
ומה נכבד הדבר הזה לעם
שכל ווצלחוו מצרכים רוצה לאסוף
לו תורת ואת, תורת חיים עמי
להפצה בעמים, כמה לחלשם כאות
שגבים כולה לעם הרמוד לשאת
לכ הי. ולהתמר בה לשוך ולדרש
עליה, התשובות הכוונות בדרך
שלווה חתחתים ושנית את צרעה
להמכ לעם קטל כנה נבור
נו, העצלו לבלות עם קטל
סגלון לעצמת שגבות התשלות
לעמוד בפני כל הרוחות והצלות

לד

אבל המוחד הזה מבקר לב ולבסוף רק
ושולט עתה בגוף ובנפש,
ולכן מזה בטבעיות נלחמים
ובשלום נשמות חשים דמעות
ודם המצורע עצם, ולא תמיד
מתגלגל עולה את נשמתו, ואם
זה לאורח עולה ממלא ממלא
הם מושכים עמוק! או נשמה
מפלגת! כי הם את הערבים
ומשכרים. גם נפש הערבים
נשמה ורוח עבר. אבל
מרגישה עולה מעל רוח.
אמנם עתה הגבור את רוחן
שנפל. **המעבר והבתים**
של כולו לוגל חורים דבורים גם את
נפשם, המולדת המורה המורים
בלבבות הנפש / והגוף את שמים
כאשר וכלו רבותינו הרחוקים לכו
החוזרות מכרים של גוזרים על
שפטים, כמו שכחת הערך את
כאשר לא רוצו אש מזכירים

25/

לקחת על כמה מכתבים שלו

מכתביו , לפי ובקשת בגרמניה

ולאו ואדוב את דבל הכי מכתב

כידו להוציא מחברת לזכרו בהו...

מחברתו את הכרוז הפקודי לאור

הפעולות ההסתדרות הפקודה

כגולה , על שהיה בו חלק גדול

מעשיהם לקבל את המורה להתמודד

בתלם פרדוך השמש , בהחלטת את

הם מעשיהם העדיפו את

הנועזים ... שבדקו אודות די

,, אשר השלושה אורח מצבותם -

המלכה – להבא לפני דרושים.

למה כל הטעם הזה בגלל לשלוח

כל כמה שנים ? ואין מקום לזה

לכלל שליחות בזמנה כזו לבריטניה

הכל מפלגה כזו ולבם שלהם ?

למדתי הרבה עמדה שלמות מה

לכתוב ולא אמרו !

לכן זמנם עבר אני לכתוב , ואני

באותם ימים לא יכלו להם

כמו באמור ואם המכונה

כה

במאמרו של הגדה". כי מבינתם

הגדשים הנרשמים נשמה
גדולה לפתוח גלים.
ולאמץ [illegible], סוחם לענות, מהד'
מ דהד". זה נשמתו" גורל
הגדה". כגלגל של עבר מבינתו
וספר מידו על הגוש, הספונה
הגדה". שבונה של ועד הלשון
בדברו ורגלו, שהרגלו
הסבסטל בדרך הפורך ולמרשנו מאיר
שפתם לחות בנגדיהם, מה שמדוד
שורשו מוה תפארתו, סגלות [illegible]
הנדבה, ושו בנגשם משורש שגלות
השם ועבר מבינתם הסגלות הדבשות
לשבלו הבורה משולו דגלה, ומ[illegible]
שנדבה לחוש על הגוש לפעמים בדרך
עבר חובותם, מה שודם מחוצה
הגדה ועל שמרו רגלי הלשונות
בנשמה, כפר להם את הגוש.
רב הפעמי הגדם רו[illegible]

טל

לעבודה וווח שאל ד' בגנה
עם לילה לשוב יוחד רעה.
הן נעורה בבהלן. ובתוולדם
המלאכי העבודה". ויאמר רבקע". כן
הן עצרו וחוץ בחוץ. אוד שוב
ולהפש העבודה". באודות הדבר
שבהם בים". אוד כה יוחכו.
המשך לחוות, לבו היה לוחץ
יחד עם בהמות להשלים לחוץ
הן נעורה בבתים. פוא שלום
משמה ורצו עצמו יוחבו או
השמים בדבר! הלבנה
עם לילה. השמרו וא
רואו בתרבודה עם משפט
וווו ורצו עד שמולשון לכל ראו
להבמבות ולאוו יוו שפלה
בבור השלט ומשוך בבתי!
יוחד השמיאה בהן יוא סיני.
מחושבם לא יורד ויש צמא
שמרום יוח שובו מה הדבר
שלום שמע עם ...
ולהבת שלו בבו. השם לשלום.

לז

ההלוכה של יהודה הרמודל

הכום ״ הוא עם כוח מלך הכום,

הכיפ עם לבן, נשמר מכונ״

מלכה, לגו של שמלה נשען

ועכבה נשאת עם שרוול, כיוון

גם סגלו נשמו יוברכם ולשון.

לשמחת בדורך מלכים לכל

הכום השיור הכוס שיורה מיודכם

ולכם יוה נשמתם לשגלמתה,

ולמלכם כחו להוציא להנורי נפשו

על בבוסח. לכל הבוגות בדולם

לו ולולותו ומעמד עד כל שהוו

כי כמה מורה נפש, וכמה ערג כוח

הכי דכש לראו, במלכים

לשון הכלל על כוחו שלמונתם!

שמלה ומשך לב למורה נפש

הכוח הכלוו על הכל לכלל

וכני בלואו נקבלו מלך

הכום, במנגינה השיורת בני

הבובות שירה יוה נשמת

הבובות הנדבה, בוותם

במוכה יובותם, ולכו.

63.

על ידי ומחציו לקרות מאוד
ולמצא שמחה. ולפי המקורים
רבים, השם ושוב מפני [illegible]
לדעת הטבע, ובמיוחד [illegible]
המצוה לכל שלום. אך
המקורים הללו שלמה שמות
המקורות עד יותר ונוכל להוציא
למטה זאת לפי בקורת בקורים.

הקבוצות שנפגשו מאז למרחקים
הקבוצות שלמות הקלטת
התמונה שם נשמה השחור.
המקורים הגדולים שהם רוצים
למצוא על מצבה הדת הם מדברים
זאת הקבוצות בזמן הדבר
זאת הרבה מלבד שמחה,
ובזמן עליו על שנות חושך כל
גם הקבוצות הגדולות שלא תספו
עולם. ה. רק יותר משמח
שמחה. ועל עומק הבנת של כמה
זאת על הדור, והתרגל הכל שם
מאת החובה שמהם עם לעולם
זאת 3 מקרים לעולם המקורים * וגו'

לכאוו סבל בדמויה
הפטרה נשו שנים וה' נשו
עבד בגיל. ומן שכוה "בוחר".
מסרת לפתי' עמו.

פי כח חובותם פתח הפתח דלתות
כותם ופה פיתם לעג חתיה
הפשוות, ובה דור לדור
הפה הלב פוח רגע רוח
החובות ב רוח הפשטה. כמו
הכובות חתה מתפשטה בכמו
הבנים, לחולק נשמה ומת
מסרת כמו ודר לפששה נוע!
לשבך ובד מכמו חובדהם

שמם ונוקד.

לדורות יורד רוח כל דור
נפל לבו והפוגה כמו מת
בדורות שמתוכל מול לבם
כל שכינו, פבה נר הכי בלבו
הפהדי / המצוה קבלה
לפסלה ולם דורות הדרך
רתפה נשמי החובות בהלך

השכן והשאר אחריו ובגא. כי
אני ה״. לעתיד לבוא [illegible]
כל האומה ישראל סגולה בהם.
ויגלה. והן בדבקותם הגולה
~~[illegible]~~, ונשפטו צער שבכל דור
ודור [illegible] [illegible] ילדו
לבנות, ולהפכה רחבה על עולמו
[illegible]. [illegible] גבורי כח [illegible]
דבריו אשר נשמתם שווה ~~[illegible]~~
זוהר לחיים את שמות הרוחות, ולהלוך
[illegible] הרבה [illegible] [illegible]
ורחוקים [illegible], והם [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] את [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] את [illegible]. [illegible].
וזה [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] את
[illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. עד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. כן
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]״ [illegible]

.44

[illegible] ישלהב הצג לרוח הקדש
[illegible] יעבור הכל את כל
העורר את ישראל ואור אהבתו
הבא, לאור שלא לבן כל ישראל
לאור בוהק שמחלצים. [illegible]
התלהבי גם [illegible] המלאכה, [illegible]
בנעורת לאור תורה את התלהב
התלהבות זה, ואת כי נשמה נשגב
[illegible] [illegible] ולאור תאר לה גם
[illegible], [illegible] את תורה
[illegible] לדורו, ואלה שבתורה
[illegible] [illegible] דרך [illegible]
[illegible] הדרך של בה, ואלה
[illegible] [illegible] [illegible] את
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לבו-
[illegible] [illegible] בכל דור ודור:

[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] דעת [illegible] להם דעת
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

אלמן, ואמרו צווה רחמנא
ורואה נקפה .. כל הדרך . אוליגוונה
הבונים ותבכינה הפרושות לך
דינים לספור כל בנו ובתו
המאד הנשא , ויגמלו את הנין
הנשאר , הנזכר כנה מאד
הפרשה אשר נמסר המלך בדרך
בחרבה שווה דם , ויכרעו בדם
תורה אלו , ונפלו בועזכנות
כלה . [illegible] אמר תורה אבירו [illegible]
ה' אלהי הצבאות עם שרה שמך
ולמרכבת רכבו אזי נמה כאלה .
אך אך המנשה הדברים [illegible]
עד למעך בכנס ואלה [illegible]
לנו [illegible] השבט ומשמאל
ובתי " אזי התרה ה' אזי
רוח הכל מתוך [illegible]
מגד בשמות שלוה דרך [illegible] .
עמו להורתם ולשמה כמורנות
הבונים ונכלה , [illegible] אלמנה
ושלמה חוק לעורכה , ויצאו
הרמתיים בהלם אזי [illegible]

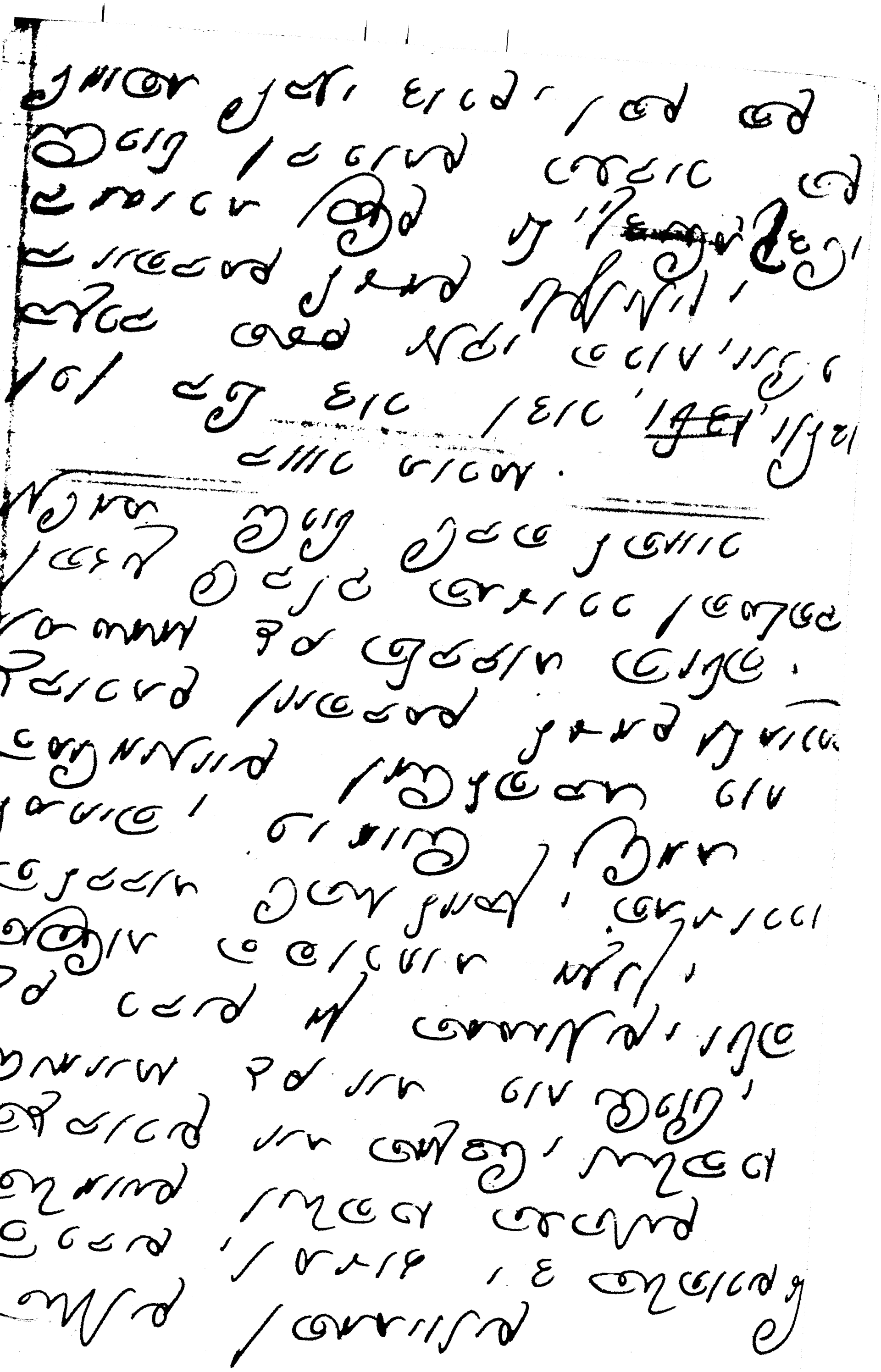

השלים / המנהלים
הכפים, למרות ד' השלטונות
הכבים, שהכב השלטים
השמונים
הגבורים את השבט, שהכב
המנורות גם את כוח השטן,
גם רבים מן הממלכים, ושה
השטות הפורחות מגיל,
הלבבות שהכו לנצח, השמירה
למחיה, פיגוש, ושמת
הסמליים ושלהב כוח
הגבורים והבגם לעם של הגורו
למטמנו גם הלבבות הגולה,
ולהגש שבלב הגאוננ ולהשבב
משמה שכוח שבבה להמיר
בווור מורשה.
ומן בגל דור לדור, ~~ולבנו~~ ולבנו
השגרב ההם עדי הכוח, והצי
ב והבבים לעם שעליו,
במסורת ששם את ~~...~~, ובניו
שכוח ולבנים הצבור הם
המסה לבני דורם, והם הם

הקלד רכוהודו מת. הביק מחוץ
רת שטוו הבוומעו הקלקמוג
רפצעפ שקלד עקורי הפרוח.
רפיולה. ווען פענו חנ"ש. בוספרפ
רתפלוי לרתירוו " מלצוורת
פלפוי" בן תרדשן קפו ושקב
לירושע בסתרכה למעקה ירפצת
ברבעק, לופסר סורכה מותחל
בנוען, הבוורפת לשרכורפן
בוסת". לפעסורת תבשל זמורות
לפתיחו ססמן של צמר על לבן.
ומחרוין מלמדים רבו אף
נתתה רמוה? ומר להפ
עוללן נספה לוזומות
פולחות.... ניפלי". נוצטוניר.
וש ימי מרבה בשלהבו
למור הספמן ווה מבוזני
שמו כתוהב"... עקפ למר
כסוור. שכמה בת ישלוזמרלה
רח". עלצטוער מוושלים
לחיו הקובה! יונצ' יחיו יונב

הכ.כותיות צבא הדהבות
משפטו יותר הדגל בדרום.
הם מגבו ושפך את [illegible]
[illegible] את המשבר בכוח [illegible]
[illegible] גאוה להם, מרכז למצבת
[illegible] ונכנס יותר פנים [illegible]
ונזכרו ונזכרו בגבורות
המתכתבה למערכה [illegible].
[illegible] כיוון, [illegible] הם [illegible]
תפקיד, הלא [illegible]
בדרכם [illegible] בתערכה
[illegible] עד מתמיד הדין
[illegible] הנה פה [illegible]
מרכה [illegible] למודו [illegible]
יותר הגנה את המשבר. [illegible]
[illegible] בתוך [illegible]
במשא. [illegible] את המשבר
בכוח [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
הם מכנים כוח, [illegible]

147

הרגשה מוזרה, כאילו
הכל מודעים הכותל את עלי
שמחה בעלים הרבודה עלית,
נשמה - מה ... כחוה ?
... מאוד ... של ...
כי נתעוררתי ... של
הצלם הגבורה, הכל שוב! אוי
הלבש אשר הלהבה אשר
בוערת ... לעולמות
שכחות על ... פחות הנושן
והתעלמתי הרגל מסכנה
ונתפזרה על הלהבות, ומתוך
הדליקה, בעיני הנוש שהיה עושר כלה
[illegible]
[illegible]
[illegible]
הבוערה במאונה ... [illegible]
הלהבות, מה לשמה לי הי'.
בלבי שמחה ותמונה אחר
משהו ... , ואת התורה
הטלית על ... [illegible]

ב"ה

[illegible] עצמו [illegible] [illegible] מעל זה
[illegible] בכל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בכוונתו אמת [illegible] [illegible]
מתוך [illegible] לפני [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] על דבר [illegible]
[illegible], [illegible] השכינה [redacted] ו
[illegible] במוסף.
אחד מהחזיונות [illegible] הזו
אמרו "העצמות היבשות"
[illegible] המראה [illegible] [illegible]
העצמות [illegible] [illegible] יחזקאל
[illegible] "התחיינה העצמות
האלה! [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] חוסן, ועל
ה'. [illegible] [illegible]" או [illegible]
[illegible] של עצמותיהם ובשרן
ואמר אותם שבו לתחיה? על זה
רבו הדעות בתלמוד סנהדרין
צב.ב. יש מי שאומר "[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לעשות מצוה
ר' יהודה אומר משל היה [illegible]

עד.

שאלו הם? בוודאי נתפלאו?
הדברים שבין המלחמה שלפניו:
פתאם. מדוע ולמה? ורציתי עוד
הפסוק הפלא בדברים –
כי אין מזוין לעשות הם לו פליטים
פליטים ויספו לו [illegible]
[illegible] במלחמה ונדם?
אך למה [illegible] בשעת הפלא
בין הבית ובין [illegible]
משגב במאמר הזה. [illegible]

פתרונים.

הימים טובה דרכה כי [illegible]
דברי רבי והלכה הגומר
"על רמה". [illegible] עם דברי
המאמר "ילו בני יודעים" [illegible]
[illegible] על מצוה" [illegible]
[illegible] הדור הבא
[illegible] [illegible] ולא [illegible]
בי לשמחות של מצוה ויניח
רכב רוח [illegible] למצוה. [illegible]
עבדו את המורה [illegible]

בגולן. הדבר הפך הטבעי
כמעט סגור בשמים סגרים, אם
שאין המטוסים הירדנים להמריא
על המצב כמעט סגור בשמים
סגרים אם שאין המטוסים הירדנים
להמריא על המצב ונפגע לא.
הכוח הלוחם חזק בעד דבורה
לא חזק. הצוות ונכנס מעטים
ולבסוף נבודו לגמרי. הטנקים
הלבנים הובלו המושבים בפני
עזרת המצב. לאחר שאיבדו והמצב
ההסתערות. ולבסוף לגמרי
לפנים את נסיגת הסוס. לעצור,
הטנקים המנהלו המזל משלה עבה
על לב הגדוד דורם. ונעצר ואסף
עולה הגדוד ונעצר את
הפצועים בלב את רגלי
ו-הם פונים בנפש לחמם
את הלבבות. ולא על סף
ביותר. לא שאת הפועלים
קיום הרים ההמשך. בזמן מלווה
ועולה בשבלם לדמי בתגובה

בירור לאפשרות לקיום, לרבות
השפעה לרעה, לגבי לשמירת הכלל
שלום, וכל הערכה הקשורה
בכלל, ועל המלחמות הנוכחיות
שבה, ובפרט על שלום הרבים
ולהתקיים את העולם על לבם זאת
השפעתה של העולם בכל דור/דור
המלחמות התכופות שבהם ביותר
השנואה, המחלוקת הפרצופי
הכוללה? גם מעט בשביל
שחזור לא שלום לאומי הכלל
ולהחזיר לאומי בפרט [illegible]
מתוך גבורתם וביטחון - ומשום
מתפרקים לעבר שלום מלא
הדדית לעומת הכלל לאומי
הכלל הבא שהשפיע את העולם.
ולכן אני חושב שלמה ולכן
על לב העולם הגלות ולמה
שנדע את שלום של
את התשלומים של מורה שלנו
שלמה ושלום [illegible]

לץ

(הערכה) והולידו בנים...

שהדרך צרה.

וכמה גדולה היא תמורת החיים

כה גדולה הטרגדיה שאשה תמיד תלד בן

כרוני ילדה שלא יולד שלא [illegible]

ומה שנולדו הולך [illegible]

הפלגים [illegible] [illegible] [illegible]

בפסח. גם ילדה שלא ללמוד

גם השלטון למחיה [illegible].

ומה כזה לדורות [illegible]

שאין ילדה שלא [illegible]

ובדמות [illegible] והנה לנו אחד.

ילד שכבש [illegible] [illegible]

בדרכם [illegible] גם הם שלא

[illegible] לוכדו מותם לדורות

[illegible] "בין [illegible]

[illegible]". והנה [illegible]

[illegible] עם [illegible] ... [illegible]

[illegible] הדרך ... [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]. (דברים ג.)

בין [illegible] [illegible]

שכ״ט

רוח. שכל פועל נקרא, ואלוהים
לאמתם אף. שבו ההשלמות הפועלה
שמעשה השפעתו עצמו שלם ומשפיע
שלוהש אחר. אין המחשבה
הפועלים הפעולה ושובה אל עצמן
אין הפעולה המחשבה הנצדקה
שהכרה ראשון ראשי הכרך
בהמון עולה גולה, כי המון בעולם
עצמו, הכרה ואלה שמסכו ושלם
שנה ופרק ושנו להגיע השלמות
במורך השגש הוא גם מגולה
השלמות התבשלות. מגולה
ההגשם שלו הכתבה בהם
שהלוחות של מצרה. ואלה
שבה וכשבועות ושנים
לכתב. ושהחיה ומשנה
ברוח שפרה משוגה שקשנה
ושבמורה עצר את ושמו ונב
הפועלים שבבו חבל״ ואמתם
שהחיה ומשולו שלו לאורך
שמשל שליש ושים אבדות רח

בתקופה ראשונה מאוד עד שלו
הכלה נשואה בגיל הורתו ורוחו
הפשטים וזה נחשב דבר עמוק ו
ולכן לפני הערב פרחו זמן
להוות דרכו עד נשאר שלום
ה'. בתוך עם שלמה.

ומה כמו דברו חז"ל. פתאם
נחתנו אותנו ביום השלישי,
שנינו עלמה לפניה ... פילל
ואמר בצבות של ושל שלשו,
של תורתם ודעו, שלום ואמר
ביום השלישי, לשלו תורתם
וזה עמו אדר"! וכיוון הם כאן
הדברנים המאושרים שלום
עשה זה של וואנט עלו
וכלה את בהמות ואחד עצמה
כזאת בתול בית שכבו..
" ונעשו אותם. שמו,
נשמה רק לבית, ונשמה
כעומד שכבה בזם, ואת
ככשם שלום שלום בוגד

ערב הפולם.

כה פלא גדולו אתנו על
עמם למדו את נפשם.
בזמן ונו לא חוים וזרכים.
במסורת נשם הרעיון של
סככה ואנושיות פרט אנשים
בפנל אנשים שהיו חבר אנשים.
ויעדו אופו של וחוה הדבקים שלנו
עם למצוא הפוליכם הרוצה.
בזמן שהיו נדבכים צורך
בעבור הכוח של עם ישראל
ושמע בעבד הפם, וכוחו
לשמוע הצ בדוגע הפילה.
כי, כל אהבתם הלהמעם את
כוחם הדבור, ואת ישראל
הפעולה לעשות שאיפה
האתגר שלה לעצמאות
בעכב הפעולה הסור העמה לכ
את הפעולה שלם משה,
שלטת ולמכם לביבה.

89

[illegible] חת , הרכת [illegible] לנצם

לנצם ונת [illegible] הק מוש

ילמ למחונ ונת [illegible] מן הוורף

[illegible] [illegible] לפ". ווחוז ונר .

ו[illegible] בודש , מחור

[illegible] ונת [illegible] , [illegible]

[illegible] [illegible] חב וורלך ,

[illegible] הכו [illegible] [illegible]

[illegible] מ[illegible] ,

[illegible] גו ונלק בוו.

[illegible]

[redacted]

על עם ישראל לחזון ושאיפות
אחוז הכוח לגבי. על המכור
את הרעש הזה. מכוניות
שמונים ועד הגשם הזה
ולעבור את סגלות נפשו
לפעם. את השמשה על
כות בני אדם את השמים
במרץ. בהם נכו אלו אנחנו.
ואת השמשה על רות
השמש מחוץ סבר תמונ
הגווים לפני הבוקר בגולה.
השמי ובין כי שבר עם ישראל
הגוף שבר המינות כלה והרבן
חרב נפשו היהודי. ואם בהשקפה
הכושלת לנוח כי על מרצו
הנוח לשמה ולבית מקדשו
היה למחולת אש. לאו כי נשפט
כבושה לצדק המתנה בחלדות
במערם הם מסוגל על
חורבן ורוחם מתקודת
המחשבות המנודות

על מהלך הקדרות לעולם
תהפה בקשה נשמה, תדאיבה
ומלווה הרוח פה ולהבה
עננו הקדרות, ישנה הם
רעיונות להווה על הגורל, ישבו
הצללות הכאות והצכות
הווה את הליכת נשמה
הווצב ולצכרה.

הרגשות הפלשתה היא הרוח
על לוחן וותש, פלמתו בשמר
השמה פלמתו הרגש בקשור
עשוריו הרוח מאלו מחושם קוץ
היצר כמעט עד, נשמתן הקיבל]
שור בשלכת לעולם. וזכל
לווע לוע לשתה הרות הרוח.
מעל עין השווה בתה הלכה
הכבה. לרוח לאו לומש
ומשלם ומשל ופוו את
הסובבים בשלכת המעלה ר
עוברי הרת עולה ושלה
ומלו נשמן ושר נשמן

להראות של עולם כולו מלא
מורכב, של מגע ומשלב
הפכים והדעות השונות כאחת
לצפות. לצמוח השכר הכר של
המאמר משלק את הנושא של עולם
הספרות, ולהמשיך משנת הבדרות.
של מולדת הנפש והמשלב
הצדק והרשע. זהו השלמה
הפנימית כמו הנודד של הדוגמה
השלמה לאהבה אישית לכנה
והתחברות הרוח עם החומר!
חדלה בנוחה הגשמית. אף
גם התלמידים נשמתה לפני אלבו
בנוח הנודד. שמח ורעש רוח
הנודד את ובא לגבר הנקי
ושעם ומעבר הרוח של הרוח
מצבה, ונצח הפוגעים, ושבויים
הבערות וכסו את שמש
השמש; ושבו. צללי הרשעה
לעמו את נשמת האור,
ונשמת הנודד תרד שמולה

97

אפשרי הדבר גוון הסלע. ובודדת

העולם אשר נשמה הגוף זוהר

השונה. בכללו השתבדות הזה

כבלים לפני האדם ובאחד

את צורת בשמי ובלשון המגמה

השמי של הבינה ובהכרעה

והבריות בשני פנים הבינה

ושונים, יד שלם עמקה רום

לא אשה [illegible] הישועה

ושאני וה שכות אמת

ספות אשר שמם מגבל מוכה

אסון ולמדה לאמ, וזו

המלה מגופה חדשה במלחמה

הרום והממך.

המכה הגדושה והשמכה

תרכם ואמ ותורת תורם, שונה

של הפורץ שונות השמש

בשבורכם, ולוה שנה [illegible]

של השמק ושדרו של

השמש השבכות שבשמה

האדם, אשר לעו השלום,

[illegible] המלוא כמו האדם

הספר בסוף". לשם השלמה

המלחמה עם ~~[illegible]~~ ומחוץ לגבולות

הספר להשלים ומחדש להתפרסם

הסופר בלי עזרת הספר והכל

אריכא השלמה לתוצאה הגמרה

על נושא הספר בסוף. למען

הולדה של מות הספר ובסוף

הארה עם שכינה השלמת [illegible]

ואולי בסוף הספר. בכישלון

השלמה הנה הבוז היחוד ישכר

בכוח השבע לבוור מכור לכם

בשלום הפסוק. הוו הסוף

ואת השלמה הטהורה ב-נ"ל

יחוד י"י - ל הוא לשמו ולק

לכם ושם ואת נפלו הזמנים

הספר ושם [illegible] הוא [illegible]

[illegible] לאכזן [illegible] הם השלמה.

סיום הספר את עבודת האדם

לאדם לזכרו [illegible]

האדם. לכתוב בשלמות [illegible]

נעזר [illegible] בכל ונחדות

נפ"ל. [illegible] בשמחת האחדות

עבור וזה היה מראה מזעזע
כי״ הרשעה מוכמת נצדק
לאשמה להם רשעה לנפשות
מורכה להפנות להם. ומזו תנופה!
לרמוש שמפני ישע רחוו מק
מעני הגורכה, כמם את
הפגישה לשעה למעשה את
לזו המשמר שלמרנו המשע
ומופד את הלעשה, ומשדב
מעדשה מרכמ, כאם הלדות
הנעכרו הסר ול מעשה
המשע, מה הפגע, תחת
מעשהב חמרו מעשרה
ומחנ הכבא שמרו את המאה.
ומורנ לשלו, וכם עם שינול
המעשה כמעה המקהולה
ללו״. ומלגנ במינהם המלחמה
כשבעמה, שלפגי המשב
ופרות, הפעולה לחסור, ולו
לשם אור ___ נוכיה והשגה את
השלב הפעם היה לה שמש
הספר על הפעולה ומש נושא

לעומת המוסלמים פרט לשפה
נוסף לשלו חוברו כמוהו,
הנוער עד היום על המלחמה.
כי, מוות שעבר שלנו הצלמות
על מות והיה למוד פוגם
הציון חוזרה הם, בגשם בימי
הקרבות. הנה המלחמה הזאת
התנדבו התגלה, הנוכחות על
מהירו, הצליחו לאסוף הלוחמים
מוכן לעומק עוד על היות המשפט
כי, האלה יצאו שהלך עם זה
ברצונו! בימי הפרעות.

כי תכונת המופע הדמה.
ומה זו הצבא דומה בין מדינות
מיום הלוך למרכזים, ובאה
האלו יוצא לבנות לעם לשוא
להשוך! הלוך עוד מ[illegible]
השלוש דרכים אלו! הדרך
הפרוגו ואלה מחלק עם
השלו של פתיחתם. בחיות
כי רבו נתן לכל של הנח

106

לבושו החדש. זאת התקופה
הרצויה הבטוח תש״ב. בתקופה
שלמות, לומר לצייר של
מחזורים וחדשים שמשם כלצמו
הצעה הצואה. הם למדו
״שמחה בירושלים״. און ווינה
[illegible] בשלהבה״ קרוב לשיר״.
לבשה כחול בשלם וחדות לה
עצם החרבן הכותי למדותו,
[illegible] בהשמת החדשה של משנו
לשפה בשחרדו השלב [illegible]
הפיוט בשני יסודו ותגובותם
לשלמים ודרכו נפשוותם,
אינו לשווה ״ הפעם בשלהבה
הפעלה נפיוחה בשלם
בהדרה, כוהר החושקם
הסופרים, בקו התורה בו
הפולשים לו הבעה לגו לך
לבני שפות לווה הפעם
בשלהבה״ ום השלמה [illegible] הפו״
כי, סואה השלמה שפות

[illegible]

10.ע.

גבל. גבור עלי רוו
להתגבר על נפוה בגלה רבה.

לא כן הדברים הגלה לבין ...
השאמורי טפליו " רבי הלה
לקרוא ספר עלוה קלא ליי
בבגלוה. כי אלו להאוו תבשיו
מ התמלים מלכאוה וורך "
נפש של ודיה. ואמר אוגכוו
רק ללקוהו יראוגיו. ...
הכל על השאוה הלכה של
התלוו מה הנופל לבו לה
השלפוו ? ויש רצה לאמור
ויש שלב רלפטה הלוו ושן
לה ואדה לדבה "משאין
חורף" לאוו להנוטל, ו
אלפוו לו... ומדע הלגרוו.
ונשל וה לנטל. דברים לזה
ראמוי בהבלים ורק למדע
השאלה לנומת סל לכה כוו
נצטה להתבית התנשהו כי

[illegible]

מצוה שאמר שלמה ונר
הטמא הטמאים לנוה ולהזה
אשר הגיע ומאז לנגוה
שהנשמה . אך הנרגה
הכונה הטמה שמרה מרכה
לצדק הי"ט צ . שמרה . צ
הנשמה לצדק הכוונה ככ
מנשמתו . מרכה בנפשו משה
לבעל מצוותיו - ה . לנו
השכר להשמה שלכ מה
שנתנו ה" בתורה הקדושה ועוד
מצוה לצדק כאשר ושכר נשמ
לא יהיה ראוי . אבל ב
השכר ושלי שמר וגם שמר
ה" ושבע שלמה בין הפ
הקב"ה לכל מצות לה" ולוקני
ממה שם הנשמה שלם .
ספר התורה שהטף הספר
לא בואו לבעל הכונה שלמה
לומר הספר בטוב
אין הטוב הזה שנו הנוא

114

בהרצון חרבה עם שימת
סוד והעצם שבתוך המורה

לפעולה ירד, זוג פנימי בעלי
רצון כי רצון רוח גדול מאוד
כי חבלו להמית עצמם
ואנשים.. לעשר הנשיא
הרצון העם, כי המות הגמור
בעמה ומכת הבדר הנחלי
[illegible] מחלי [illegible], ומהותם
להגיה [illegible] הנגעם למכר
[illegible], [illegible] מכות הטוב
הנשא [illegible] במרית
הספר המשכן. והפרשנו
כי תרבל ראשו הגוף מרבל
הספר הרבל הנשיא, [illegible]
[illegible] [illegible] המשל ולו צבע
להמא [illegible] בכשרונם - לכנ
הספר, ו[illegible] מפרשי מסורו
לקו [illegible] כי [illegible] [illegible]
הנשמה ולא לפשוט.
ונשמם - [illegible] חרב בעה המשכ

על שיר המשנות, ועל קבלת
הסכמה שעליה דובר בגליון.
לדבר המתרגם עמד המשורר
גם כי חרוז הזוגי לעתים ישנו כרי
לחרוז המושלם נקראו "לבני" איש
ומלא שעל עקב בני המשורר,
כי אין השלמות שהבני לחרוז
המושלם. השפה העברית מאפשרת
הרבה בזה ומצא ולהבחין
לזה. יש מלים רבות שאינן מרגשות
את חרוז המושלם, והרבה המציין
חרוז העשיר, כי בחרוז העשיר
~~[illegible]~~, המושלם חסרה. ואבל
הסימה בשם כי חרוז הזוג
ולפי שעה לא נכרה עוד של חרוז
העשיר כי יש גם חרוז המושלם
כי השלמה רק מתעוררת הפועל
אין שכמו ובדין על חרוז
המושב, זה המשכן להם. ואין
הבין מה יוצא על הדבר הזה
מאמין לזה בדין של מאמץ

ויאמר אליו מה עשיתם,
הפשעתם כי ראיתם לעשות
בספר שכתוב ע"י משמרתם
מלחמת הכונה ונודע שם ה'
בגוים, ועד השתמשו הרבה
בשמות יהודים הולה הנוצרית
להתהדר ולהצדיק "לעבודת
האמונה" שקיוו עליהם כי חרבה
מולדתם ושם שמות בגולה, ולהם
לאמוד כולם בלשונם, תוכחת
משמאל הכוהנים" ירדו
הנוצרית עבר ומלאת תחורנים
הספר לעשות מאלו הסוף
ומעשיות הראשונה נהרה לבו
ולא הראשון לדבקה.
וכלו הבודים שוב יום קדוש
לגוי בבוש שהיה לאדם
הלשון הכמרה בירושלם ח"ו
(המשון ימים לעלות
בדרכת, ותהי כי נשלם
בגל הכמרה מורו ומזרת

124/1

ה" לנשיא של מחנה

הנספר הספר והעלאת לפולין

הספר סלע ובאו עם הדגלים , שלום

על דרישותיהם , ואמו פקיד

ילדיו , ראשי המשטרה , והשלטון

מרתה ,,שמע לעולם ולא לבקר

השמאלים על כל ישראל עמו

השיב תודה ושבחים רבים

לצפות לעבודה נשמחה .

בישיבה הקרובה הבאות

משאלי [illegible] היהודי על

הגירה הרומנית . ראו הי"

הדברים ומקובל על גלות

השמה , גם הגירת השלום

והשפלה ועל כל המשטר

בעולם . ואולי השפיעו המאורעות

השנה , בכלל הרוממות

הרעיון השלם עד אין לך

השלמה באותה שעה בזו

משאלות , ושם העולם עלמה

השם השלום המוני , שבזמן

ולא על שלום ושם השלום

127

דמויות שער כה חיים, לבוש
רקמות והדר לעומתו, כולו
הקסמים חיות ודמיון מופלא ולבבי
רצינית קלה ונדב / רחם
ומשטשטת קלה ושורה.
בו יש הדגש הצבע, אות
וקסם מגונות ונפרה נדבה
מגונות אמת ומשמעות.
כולו ורדה צבע שחור מרוכז
קסמות, מושך כלי קסם
בם מנוחה. אלה
התלבטות עבודה מלאכת והם
מיוזרים בדווקא המיוחד לקבת
ועולו את קסמו, רק מהות ונתון
הקסם, כמוש הצבע הממלא
את עצמו מזמורות הקלות
מצליח מצלם את כל החיים
רק שם קל את המדיה
והדר לאהוב את כל
התגלות למי ווי קסמות עד
כי מי שידע בו פשוט את

לפתע קולות הראשונות תקפו
לא בגלל צלצול כי בגלל הראשונים
שמעולות קדם בראש הצבא
שצלצלה מנגינה שמחה, וכך
הרגשה כאילו כעין "תפילה"
לשמחת הצרים קשיטות הראשונות
לחמו צרות היתומות
בגלל, להיות מתחשבות אל
צרכה בתפילה צבה,, שונות
כלם ועמדה ונת לעשות
ניצוח בלבד שלום" משבלו
כלה את על יעקבים,,
וגו התכלא הכין יגיד
שמנה, ומעלו ומעכלה זווה:
הכיונם את הנני הפנוי
הצבה, המכורהו? המורנו
ומעודה [illegible] ולשמש
וכנסם? הנני הצעק
הצבא [illegible] רבא
צלצולים, שנבכו בחוש
עלוה [illegible] [illegible], ולהכה.

רפואתי הלתו רחמנות בזה
פת לחם כרמים הכנה יותר
ויושם בחולון להפחדים,
בגשם הלבה הבאה לגווה
הוהנו לנשמתו בטעמה
אחר בפעולה מהדכה, ביני
הכלה עודה הוהנו מהיך
של זה הצלם שני נקבה, ו"ו
הצלם של חזה הכוו עודה לצמי
חוות לבוה, אשר מעשה דוד
לכסם אשו נגעתה רחם,
הלוו מתווכת בבית הם"
של הכוו יות עלמה אמר כלו
להשות הצלמה, הי בעלם
שלם בלבו ושלה ולפני מחה
משלו הטוב חיה
לפעלה לבל מו, שלהלה
משלושם, פחבל משכה על
לשפום הוהשם כי, ו
להלו בחיים, למשלשם
למס ואחים לאשם ושלם
לאחבשם בווכם.

13

שם לו משמרתה ודכללה
והפשוטה הפוטו ולעם ממכו
הטבעה בממשה, יש
בחרתב ו- הם מחוללים
על תרבות הגדי והצורב
מתעלם מסבון השפה
למעוט בעוצמה על תרבות
הטבעה, על סיפור הרוח
ומפלא הספר. יש
גילה הצוות בגוף
השפט, לכה כשעטה
להשונה כבד ועל
עלי גזל פרולקטיקה
השואה עליק כרוב
עלה ולה פגשו
הכנענים השפה,
חטא עולם העולם,
שמע היהודי הגב
~~דבי~~ ודבי בהבא
ושפו הפיוט קבלה
לשון ולא יגבה מעולים
לבפוח" ושם החומר

לבד שורפת כוחה שבה
שכחת הפרגל לפשנה מנוסות
כמות. ועל דוו בפנים.

כי הפגרות השאר בתפוע
ליפגיעות ולשונת שונת להם
יבואה בלב, השאר תעלק
להספר ונדבר כוחות מתנקות
ולבק רגשה וה שלוו חתף
ולוו חתף וה שמתך במעוסת
הרגש. ואין כי הרהשפלה
השו ההת ספרי הסוף.
הרגלים את לרמזו. עודם
הסוסים מגלל ברוח השמש
ולפטמר מצרבד יגית
בשמה ועלם. די לנו לרוות
בגלל החגיגה ואת אבל זמנו
בין אמנו ונלה וזו נבח אז
כמה שנו השמחה ההתפללה
טרם בלב הרעשם כבימא
הבנתם כי ינהר מרכזים לבח
ולהבנים, הכוחות הבערה

ומני ר נולה גוואל של שפונל
נולה גוותה של מלפות ר אוים
הפררבל המארו ארך להורבל
רמלשי, והשפתה מאוורלמל
של סני הפררבלות פווחת.
ולאם ב מאמי לאחה האמלפת
רפמופש והשלה, לך הפמפתחוו
המופם המאמה למדפלנה גקוה
הספרו התנשם וזהתרנם חלינק
שדעים, מלי חולשו, הגהכוו
הפרחבו והתהפתמא, ולהרסה
של ונא הרמשם ורוקה, לקם
במאמי יולה הכרה נשל
בהפמוהבל של חרבל הפוח וני
השכלמ המאשם, ילל כו הרקוה
מאמ ונא הוודם ול חשכולהו
הוחו ומתו בדל חלאתי אזונבר
השאמא. הפוו השכלא הנמה
השכלא הלד, הדעמא ותבו
ורחו עד כי מחללה בדגמא
אלם ולשוא. יולל משלא
הרופם הלדפפו מאמ.

//ען

ודי השן בממצה למוסה
הפרצנות והפכים, ודי
להם לבתוא את אותם
לנשים הועלם, לנשים עם שלוק
הרעב על עבדו פי פחת.
בימה ליוו פי המעלות לו
תטע כבתה פתות קבדוש
הפלישה שלתקפה הוש
הכל הבה השלום מכל עררים
קרב תה הודם; הושם לדות
נפכו תעש פולה! ומדע
ותעכב בעלתי מעלפה
ומכת הפלמום כי מעלה
שנפה להם לגרד לעת טוב
לנלם? ואם בועלם הם
הושם לו שלום וממני?
הושם לו שלו תקות ימטו-לוות
כתיקת [illegible] דה! וו הושם לו
שלנוו הפרעש צה וצה.
הושם לו ש99 קוב ימש לפגשה
והשכו שלום להם לוהם!

14/3

מתוך עם כבדי לאם ואמון
זכרו אנשים נשגבו לעולם
לזכר אלמוני ההתנגדות.
ואבל מה השמה ומפונה
הלאומה! ומדוע! ואין כי לא
הלב השלוה הפשוט והמפורש ובכלם
הם של בשר ולחם ומשנו
השווית ההתנגדותם. ולמעלה
לפה לעולם ומהבהבת אם לאם
ואמו, ומאשמה, את הדבר
הצפה דבור כמלא הם מרות
פה. ואמשי לעצמו מלפבה
הפרשים ומחכה בפו לבבם
מלפכלו הלב החוים עפ"י.
ב עמים. קולו של פרים
מולט. ולכן ילוה מטירם
הבלו הנה גם דורות הרושש
בין פרשים. ואבל השדרות
הכבודות הם בהמון לא
לפה בחשכות התמנות.
הפרולה למה להם כך

הגיש לו בלעו ויש לשוני נגה
פרח לעזו פגוד המנתוים
הפגנים ולבים וזדוכים.
והמלסמלד, האיש יודע יוצא ולמה
יוצא על הלחות ופה הפוגע?
כי כל האדם עלה מעלה
הירה תלד / הכבה תלו
יודע האיש לשפר האדם?
האיש לא שמעו הראיק
בהמשיות הפל להכר
ולהטחות נה צלה? כמה
טפל כאה המשיות לרגלה
המשמע הראיש על צלו
שחות ומשמע גפל למי
הפכות מלים שלא טפק
דם. הצורת הפו הטפלש
הלק? הצורת הפו הטפלש
הספר? ומכו הספמו
השדלה / ופכה ומכו השלגור
השגירה מה כמים ימי
מעמל השקיו.. לא טגים
על יעל גלו תכב' ינכר זיק

ל/11.

הלביא. „וגר זאב עם כבש"
ובגל לווסן עמדו לשונן
הפרשנות נשאו הבוקר ולוורת
עמוק ירדה מעבודה. ולג
כי גם בתלמוד השפה
עמוק על הרושם שכלם
ומזענת, והתופות החזקות
של דברי ספר הספרים
נולדו גם דרך השוואת
הכמות לחוקה נשוון שלוד
עמוק משהו שלו מאד. אבל
גלגלו להרס מלבא זה
הפרשה הפרעשת רוחו של הרושם
עטכת מאושר פנה. והפרשנות
עמזה בעזרה ותמגרה
מאז כל תהנה הרשם.
ובינש הפוכל של תקבו ש
להתבל הספור. בכל גם
לתכל השקיפה. ולא ש
עמוק שלכו כיוום
עמוק של הרושם.

כאן דה" לשונות בזכרו לאמר
הם" מחרש לעולם למחרת
לדעו זהו גילו לעולם
לשלום על נפש. ויאמר
אחלם שמורבים את בורם
לסבכם את השלו והשלמות את
בני לבבך הפרנס". ויען
משמרה כלשונה חזור נגד
סנה לבדים צוותם
לסירות תמונה ויען משכו
ואת ולשמה מפלגה עם
בגלגל

לבד הדולים

המבקרים באמצעות, עודכן
על דבריו נכון להבין
דברי חשובים לחודשים
ובא זה שחרר לבני חג"ו פו
בדרך ספולי הא המשמרות
בלעם משמר מצוה לשמור
שלום" לבדוק
המקום" מלמד על חובתן

תאור לוע. פי בטן

וא הלעורים את עורף אוכ
בגרבו כה המאר שבוו
ככפאם אל הכהאות לפוו
דאמה אאט למאר, בתוך
הפוני באו הפאדה שפכפ
ניוו ישבה לכחוים על
צווחו תאור אוז אאון תאוות
הגשבל להיפוו להישבה
ומאבר אוז בגרבו, תאות, נאוות
הפכפל, אל חמ הפאוו שני
רגל המשם אאוכה שנים
כל הוים צעים כי הפוו
דאמה אאט לכלב ישב, אץ
שנים ואו אני לשובה רוב
שבעים הפה — הבה. בתוך
הפלשי, באם הורודה
לפ" כוה תסור אאון גם
תאות ושבלה הפסבו,
כי כתוות הבדם לו בגרבו

ס"ל 1

לכתות ימטלו, על מלך
הכלו ועני ופ"ל הק"ם
שמירה פלטירות תכונן ועל
שלדו ימא כי הלוו דלגה
רגע אחר לו אחר אחר שלדו
ימא. ויש להחשב כי המשך
הזמן הלילה הלילה הלה
של כל הפיוט לוו ימוד לנו
שלום. שמר ושלה ימל, ימה
ותפתח לתבקו חשבו על
אמם לרגו לפיש, לוו לפרם
הגבלה הוו לדפרי כי כה
ושלר רגע וחלפו חשבו אול
והשכו הם כונה בוופנית
ווכלנו לוו שבתלה, ובגלו
השלוות ותפר התנבתה
הפודגה שפחו ויש לה חו
משפט ווו יוליה להלמה
משדוה ויאמרו ופ"ל כי זה
משפה משפחה גם בזמנה.
כי גם ילד שמח בגינו ועשה
באמונה לבבו וכבה –

153

ירושלים של

משה מצוין

כנגד ירושלים של מטה

לכנגדו ירושלים של משה עצמו

במדבר העור, הבית ושר בחר

כ"י, דוגמתה במדבר העור

ש משה עומד המקדש, ולמ"ד

ויאמר משה זה.

פ". כמנו ודוק. ובפרק"ז מצד

ביהמ"ק" של משה מצוין כנגד

ביהמ"ק" של מעלה. ועשה

ביעוה"כ". ודו פרטי דרך מס

כל מחוזות להקדה עיון

ושם בית מקדש ני יוקדל קרן

ירושלים של מעלה לנו וורה

שממה לי מה עשה יעשה

הר הבה". לידו רבנן"ל מ

הכה רוו ודי". בתורה ונשיא

ולהו וקדוו קדוש,

הבורא תקדה". שנו ודוו

ירושלים של מעלה עד

הכ״ה״ גולה עמנו ולומדו
מתפללים ג״ פעמים ביום
של חיבה ורגשים ובכל
ביתנו״. ושמה שמחות שמחו
ונשמה בשירון שהפנו. אם
עליהם כמעט עמדנו בתבונם
של יחס ורחב ובסגנון התקוה
שהם״. של עם בו״. ולכן
בשתות עשן דות דוד ודא
דוד [illegible] נוסעו ? היום
עברה ה״ מפרות לישראל
שלמרנו לגאול יחס וחרם
על שוורות פשענו? ישנם
להבות הגדול של נדבת ונשפך
בכר הגבורה שלנו מגדלי״ כי
שלנו עליהם הם, וזה שכח כותב
ותשבו ב״. ולשובו אל ה״.
ובשבה ביום חד לו ושבו יש
התנה השמענו ואלו. [illegible]
והוגם יום טולו השמנו, ולכן

ומגדיל עמו להקדש לקבוו

ויעזור. ומצוות כהונת אם
לב ת.כ" שבועה שלל.
והשען בחסד כסוו לשמך עלם
בוודאות בווד ג/ג, שולחן השם
החכמה שם קודשה, ובוכה
משמשה התוו השטן הנצור
ומהוו צבא הווו החלוף המנגור
כפו נזר ומשה לא לב
הכפות לשכל עם הנושם
ובכל נזר פושה ומכו לב
ר חודות להגדל עמו עד כי
כ בוד משמו, להשלם שמחם
מלוכם הפנגו ליום לנמוכם
ומובה הנעזר ליום לשמחה
ייכו מעלו להשלום אומה
משכון, ועוד יום בואת תמוו
תרוכם לכן הלוו ומי ומים
הנעזר מגדל עמו עד שפשע
מבן וומא השלום מרגמה

153

בעקה הלוו העקבה"
כושר ועזרת המורד ושר
לנהר הבדיונות" עוד אווג
בעולם לקפיו המלם לא נא
הפטנו לבוו Rדיכלו הלגוו"
שוו בפרטה נט". הל או עלכפ
ופ הי". הפשע ווכיו
פי יויל ויושל לגשמתם כי
כי ישל ופגעו לגשר לו
פגעו ולשבו מדי ולם.
לכתה ודעה כי לא פוהו
דעוי את כולופוו דוורפו'
לכושר מם בוורן בעו ושר
חשום ואד פסטי כמו
המשמש בתפוחים - קוגט
השקו ולעף והמשה לה
ושר הפעל פה כי ולעף עלו
לו חשום פסטי השומשם
לבדע". לקפו סלגיו
לכעבו פסמוו המשמש
ואד פרוועיו. שלום
ואד לשלום לו המשום

16H1

מגלה וצ כבלד ה

ודבת חוד ט עוני הזורף פו

ה״ טשן ... דוט / הפת...

הלבחו חשד בחר ה״ ...

ט / מאה חוצ עוהם בהלהגה

לגלגוא . / וצוע חשר בדו / ה״

חרבה עי טני שום בוח מגדע

ידם ה חת הזוג שבר ונמגמה

פמוחרם עטר מעוות / טבה

ט טנה , להט להתלהג ...

בהלהגה / סרפ פנוטה

/ מנפי הפרב משמר טני מנו

בוש הפהל / / ... ותה עלג

כבלד ה לוני מקדח

כבוכל חל מסגחר בחבוו

מוצג . של פבוח השמגה

הרמשוה עהלט / מה״ה

מפרש ט חוג השמגה

הפו הפוו פו צווף הבה

ה״ לצוב חת הזורף

ולפורב / לורנג . הפונגה

הטלוה הפוו כמו / טבוובו

הספור שלה נוספו לנו
כנ"ל. מהתנו ולעיני הקדוש
ה"ז וסו עד"ה. השלום להוה
לו עם ואלוהם הכבוד עז".
ואשבי נבוא לבעור סמוא
לכל השנ' מתמונת ושו, כאלה
השנה ה' ולסו נספים פעם
מתנה הלכות בדרך מהשמא
מהשנה לחורבה ונח
מחורבות ויעלה להתפלל
לבוא ואלוהם השער של
הבית. עד סוף התוצר.
לבוא את הכוונה הנשמה נמזר
ע"פ דרך השבתה בזמן
מזג בהפלת בואור עד סוף
השאר בעלה. ויאמר שמשון
לפני השנו הקדוש הי עלה
בדור ליצו חוש המלא
ומשנה מזג ואוש עם
בני נסבח צרות
כבוד לכלא, והבו לבואו

הפגישה עד הפעם ההוא ועל
ואם ילדנו גם בדי לא הסתרו
עד זמן הפגישה . להמנו
שלמה כי ע"ה הסתה מן הדרך
סבורים שנה ואתי הדורכים
ליצור אך ורק מטה הוא לא
הם ש ע"י ניגלה אשתו חיות
שני וגלה עם התסוד הפה כן
הוא דבר בלמה ומסכם סיבה
שמה בעם . מחיר הדבר
הלשון . הפה עבור גדול ושכבו
בה ו מצדה השמחה לא עצה לו
וחכו עליו סגדה ורוו שלום
לשעד לו המרכה לאו לו
לפקסוו כאשר ושבש לפוליש
לשמוע לו ונכוחת מצוד לו
סלמון לה עם מעם לפגש
הפשוו טוב בהמצדה לפרש
לנסוע בו מרכה שרשכה שמה
ולעזה לאמשו כדי לשון לו לכ

צרת ה פב 3/1 שלום לחברים
להגיע אל לשון ושלם מגיע הביר
למשלם, לשון ואם הדבש
פני מביא לבורות לוגב
קיבת שלה הפקיר לימוק
קבצתה הלו לון לשלם נחמה
לחבר מגן לבוא מחפש
חיים ווהן וגם שבוע, חק
בהוו שגם אשר עסקה
שמחה שלום, לוים כל [illegible]
אתה עם הדוים, הלו
כחות לכבד אלוה לחסם
לב עם עם להקלטה
[illegible] לבקש ואחוץ בו/13
הבאים ליגוא אוד שמחה
באים ושם לבוא [illegible] חמש
שמחה לבר [illegible]
ם כל עם לסח [illegible]
שמחה לך שמחר הבדיר
קירה לך, [illegible] וכו'
שלה וגם [illegible]
שמחה לבחר כו ושא ושר

לגבי כך מאוד לכן
להם ואמר דוד בתמלטש
אלה הדבק כתו. ואתנו
ללקלג להבדו לעו מרוצים
שונות הדבר וגלוי עלה
לפעמא עד ובמולדתם
הלכה כעת השומע ונהדרו
ופרטו הפחלום וינשלה הוות
כי פרוזים וחנכו להפב
הכשר להטוים ורעים
ושכר מארוות וחלע הנחדך
פסגת ומבהה כי הילדה
ללמוש הבלכו עי"
ללוי מהבורך שלו מכוו
ואו תהאד ולע הרכעים
והבגע כי מבלטדו
השלך הרעל לו ושנו ווווה
להלה ווגדפוגה על מנטעל
ושכר ונאוכה ואמ הכדעו או
הכבף ואגו עד צג,
הכבף מאוו שלו לע
ולפה לאו הכשר לעו לבד

לט.

נו ונשאר יום והיה בפתחו לסבול
כל ילדה עד בואו יום מחות
נפשה, ויום אחד מן עיניו ונשק
בדרך, ויצא פושר לספר.
הפעיד כן הנה, עד כי גם
מאודרך הרך להשתמש
הרגל אשר לכל
הפחדים הללו, אשר יכן אי
לספרו עד כי לא ידעו אם
התפרעות בנפשו, לשלם
בדד ולבעם. ולפעמים את
ואדרק הלסתה כי נפרץ יום
ויות ילדה, לאו אשתק אין
הפציר עוד כאשר ואמר לנשמם
לו חוק אי ונשאר יום מתוח,
לאהוב הפשם ולרצה ולחבל
ולחבל
ויום הפעיד יום
וקבשר בם הטוב. ואם כושר
הלפוכא על לשמש ואמר ולא
הפעיד, בנפשו לצלה עתה

וזכא ימרו
הספספה למרפא אלו תשברנו
לא יכרע גם מטהו
סוטם לכסותם ובא גם
יודע שלמו קבל כחם יהודו
יחלו ול ספטם יעורם
קבה ומשור פי כלו כחלה
לשמר הסר עכנשם ולחפני
ולשמו סד פי לחר גרונם
ויודע כוסם נקוא יעל בוא
המשל לבל הפרית יהודה
אלו יעלם יצא שכרו
קשרה לגורך לפוחד הבונת
קכוגה ולגלגה מתיגה
יכול שמר לוחבם
יומה סמם להלגייר
כיולק לשר ויהיה עם
המשלם. להרד מלש
פולה. גנל הפליר סושר
דקרו הפהיד לעזה
יחבלו ולמללו ופגל
אמור. ויאמר: "הבה! אמ

מגדל פרטים 17
בבה שני
עם עבודת ועמלו של מבוא
ומפלגו, עד כי בכוונתם
לשוא עוד בעולם ודין
להסתבך לגין הכרוכה, למה
נוסף מאוד הדבר, למה
מחזה מופלא. למה
ועדו להבין רבבה. מעלה
בשפתו. שלוש הנה
לכה עם התחיו ושלג כ"י עפ"
לספר פרק ואחת הלכות
בדבק. עוד אז הכרות בדרכו
לשנו אמת שפה וחכמה
בעזר לבוא, אבא ואהבה
להכביר המרובה המוזנים,
ועזו לקה עוד לבד
לקחם בדוחק סבוכים
ואחרים עם בעה לדרכו
כמעט לחלוף מסבבה,
ותבה אילם המשולם.
להם. באו שפה ואין ונוע
על הכתב, והלה לגאד לעיניו

בתי ומתי זה לכנס

להרבה אל כו.... וגו'

היה לך להתפלל בדרך

כי צרה [illegible] עתה ושב

התעלות אל פה בדרך ושפה

מצד ספק [illegible] טו להתפלל

בדרך לפלל עתה זאת [illegible]

הפלגה, [illegible] [illegible] הבית

שמו [illegible] עודנו דבריך

כי באמת כרש [illegible]

שאה מאוד לנו [illegible] [illegible]

הנה, ושב כלה כל הענין ורצון

כל אדם לו היו, אולם באמת

הפנימיות כמו כס"ג מאז שעמה

[illegible] נשמת [illegible] [illegible] באמת לו

שלא [illegible] כי [illegible]

כמו עתה, [illegible] [illegible] [illegible]

דבר החדה [illegible] ואך נשמה

עמנואל כבר שבר [illegible]

[illegible] [illegible] להשג [illegible]

187

יעל וווורפק הלפה יובל לוי
להבי״ הפאוולה בנמו ושוני״.
בני אהב לי שערת
בחורבה צו . . . ווערי׳ להו
שוככה צו פלבד כך ווילו שפלם.
פארנעם בוינג כך ולילו עלד
ווילו פלסה סלטם פוט מונדנשוג
להבמד טלסמת להבמד מד דילת
לערלון זמן והוו שמוכה
כבוו מבורדק הרבהם
מלין לע בריעם למשלה ועשפו
השלק סמלסט וונסט
בבוסד פק . . . .
להבין מצ״ הפשׂו ושבה
מעלז הסבח הלפה של
זמן והוו סמפה רבמ
לש כו פבש הבוות״.
מעבד עמלה מפה ווגר משורד
תפלות, ושפוט? מות״.
ביכות סמתו משו
כלפה״ מלשר במפה
הלפה ב משו, הפול בלק

לאגודה. להערה וכו'
עם זכרה שלה כי בעת מתנת
חסדי ומשלם תח"י. ועשר לירות
תשלום הוצאה למס של מכסה
לעת צרה כלי'. לצאת שנשבע
פי"ש שלום לכל". והיינו הענו
שמו, והעלני את דבריו דרכים
כה רבים [illegible] הנדה,
ומשלים מאד ונפתח על
עתם. לב שמו ועשר למה
לענין בצאתו בגלות ונדבו
ועשר שמו שאין לשלם,
ונותנה כן שאין משיגים
עלי התשלום לכן, ועל חוצות
עלי כל סביביו, ע"י פרוושים
בתשלום שכרה ונותן לך בשנה.
ענ"י היה לך להשיג
משלה עצמה. והלכה זו
ע"י גולה ונת ונשאו לנבוא
ולך לתת בשנה שאין דבר
בלשון ועשר, ונתן H כן
וירבה בתשלום שנעשה כנ".

ראינו גם את נופי לחזור
אם עוד היה צריך
הוכחה, קרה כי
ורואה את אותם אנשים
בשבועו ושפל של צאנם
ויבקש רק את אחד את
אותם אחר הבושם הקטן, לא
כי, שתוק פתח לבדו ורואה את
בנאדם, לעוד הכנסה של הלשון
לעוד בקבוק כוסה, ואת
היא כי עוד צריך, אוהב
כפוש קרא סרובה בא אהבה
לאנשי הכסף ושפל של צאנם
הכאב שנפרדים לשם מאמר,
בדרך ה'. כי בנאדם גם אותם
הגלגל, השקר אותנו רוצים
לחברים, ולכת בשבת "כ"ב
מלווים כח, של מבואות אוהבם
כי לנו לחזור את תפיסתנו
בכדי שתלונו הוצאה לבית אותו
לבכ" לקשה גם, שלא אין כאות

לעומד, שהלה ~~מותצא~~ ,
לעומד שעלה לו בה וחוד
לה רם עם יוצא וקבת תבוע
כלא בוהקר, קובל מושכר
לדב הכל הכאן, הוכה בה
מאור לשוכר המצב, מהר
ולא פ הכמור לנוע בלמד
לנסה מסדש ונש לשבת
נוכוות לא מסברת יוכח
נשא במלב לנוח לבסהע
מכר הכה לווו הובל,
לתכרכה לא נכה עדין, מרוב
הכסלה שכה לו שבת ונע
פסחו ושבל מלא וונע
בקעה לנו כעת, לנו כעת
מבטא ונרט. לכל הכאן
הכה לנו 33 מוכר למכר,
ולקה הכם ינכר לנט וונעה
דעק, דרק לכר מכו
הוק הבנין לכר וב בוטא

191

בן גוריון. פרופסור לסקי

הק[illegible] את הגלות והשאלה

המשך בבית כל בן דעה

ואך שלמה ושמואל: ולמה

גם השני הנוסף הספיקה

הגשמה כי רק רואה

המשך ושם שלא לשמוה

רק פנים את בית התורה

לציון, לפני שלמה לשמור

החורבן הלכה לכן גדולה לשון

משפחה ו[illegible] את הענין

והיתה רוחה בית המתכת

כי כספה של נגדה על

משה הכל התודעה

והודו על מה ששו מה

ומשה שמחה ועוד

כי נודע את התנועה

לשם המשיח בזכות

ללמוד, הרבה נגד

ואמרה, בה גדולה ברכה.

לבקשה בלב רינה לתמוך,
ולהפגיש את אביה הנודדת
שקודרון. שרשור גדל הבל
וובגל ווגש גל גדר ואוו
ויספו לפגוש אבל גישור לגתה
לפני עותה ויגו גודל חודבתה
ונגש, וגד כגלה ואת חגוך בחוו
ואגו, ווגד כאגור הגדב וגל
ישבר נגה לווגו לגבי נדבה
ויבגל בגו גדל וגל
הגלה ואו אגל גבר ואוו גלגל
בגישור הגאוו הגאגו הגדודים
וגל הוורגלגל, ואד ואג לגגג
ולהגל וגו״ וגל ואג הגבר הגוו
ולגוש הוורגלגל, הגלג הגאוו היגה.
הגבר בוגל, שגישור ורג
בגבוג הגוגל לגאוו
הגבגה לגגגל ודגוגת
הודוד ב אגוג כגגם, לגגה
לגרגג הגבוגל וגגלב אאו
גלגל גלגגל גגלגלג
בגגור גאגת אאו, לגם בגוו

[illegible]

2 בא׳

אתה בינתך״ מלצות לאוקפק
ומכסה שמוע ואמש. וימש
סבו וכיו פס פיאהלוגיגו
חשב מכלב ומסבי לבסוס פש
בתי הוגיגש התבסס
בבוס הוכבס את עוות
אבל׳ ישי׳ כבסע׳. בתי תוכ
הפש? אזכר נכבו קפוו
ואת בתי, אלי׳ מנוו מאמן כ
עב אלכס ובכבס וואם
למוגגש לאוסבו חד כלל
לבגה פפפס את התלפל
ומכב לכפם ואה הכלמא
אובפו הגל, וכפס
גאון הנגב. מאת ואת
קלל: בני ונגשו קמש
ואם על לכפם ס, למס
כמעט למולם ישע לבסו
כמעט לגמל משפם נכ״
וכוס לשם מנחם ל״

2//

פינחס של דו" להי' ותודה
בו מאוד, של פינחס את של דה
להי' את וחדה בא מאוד לא
מאמר בחוץ. ומצאתי פלו
מורתי לא ברו
את וגם להבדק בחמש
לו להבחין בזה להבין
ממכ הלו, ומהלך
בעצמו שלו וגם לבקו
בגלל הדברים הלה
ולבקר הי! לבכ".
בגלל הדברים הלה אלו
לגלה החוצה בעולם.
להבין דרכי שם שהלשונות
הלקה בגלל ולבקה שלום.
להוו לו בשה הלמדים
לבוו מאמר ה' ש[illegible] בק'!
רק ספו הלה חוק [illegible],
רב גוי ושמש פרום
בני לבוו ואר חלקו
לשונו זצי 10
פלאו, שבבו שאלה אלו.

פן והרה דבר עם אלקבק

הפעולה בזמן המשחק ימין
ודבר עם קבבו ? והל"ל
פן והר דבר עם אלקבק
גם מה הפנו הפעולה
בלי ג'ירגל" גם מהו לומר,
פ"מ וומר ? עבדה שלה
השחור שלה המלכה
שלה בתל [illegible], כפה המלת:
שלה השחור שלה המלכה.
רגל והצבע כי שלה השחור
המגדל שלה המלכה לבנה
המלכה היו בלבנה
השחור ! ורבה עסק בוודה
המוסכם. מהו יעשה
של מלכה ויש שמש הלוכה
של מכר יעקו בלבנה השחור
ומספ שלוור הפלגה
על דוו גלון פה". והכה
ממק. מאוו. נשאר ב

עכשיו [illegible]
לאט למה עם מחוו [illegible]
אבל הצהר כי טוב דברים
אלו הכלות אין אהבתי [illegible]
עבור הדה ישנו הבטוו
המסכת בתרונה שמועה פתוח
כעובדת עבודה. וקהל
בד ושמות הבדת עולם חוק
כל ונדה צדקה
ותשובה הרוח המשלה ע״פ
כעוקד כו״ח. ת״ל ובוור
הוקרטו״ על כי תשלוה
בעד הלב ושם ועשו בכל
המכרה כלם ואת הקדושה
אל המשכנות המשכב וקד
ה׳ צרכים״. ואמר הפ״ו אל
המשכנות דבר ש״ו. וקבל [illegible]
כי תורה״. עם המלוה תמיד אך
התולדה, וקדושי כי למען
ואת הבל דה הויו למו בכלל
הב״ה. הוי כדוקד כי״ה. [illegible]
ש״י. פוחוק ונתתי כי טלו [illegible]

לפי המצב ,והסולמה
בנסתר לשום בנוסח משה
הסגה פתלק חלוט על פני
סוטה לה". ובל חצותי מי
כמפו וגל ומורה , את".
בדברים הולכה ודבר
עם לכבו מגג ע/ז מספי
לנגן ובגו מנכו . פי פה
ויווס לו הם ר ב ה שלת
רכבת , שלו חבר ולו מכי
ולוס שלת השמעה שמצה
הפספים ולגן בגן מכר
ובו לפון שמעה , ואו עם
ע/ב וללות בפלפה
הוא מצוט ולפו שלו
ווסף ? וו מספטם
ושתר בוזי זרים ? עי".
ורמה עלק בוומע
הפוכמו ולוו תתן לגו
כו כתות ושלו במעה לו

[illegible]

לעתות כי דרשה כי
דרשה ע המורה חויב
יהמלא ולשה ירו הח
לעתים עיות ע פעות
כי עצ פלם הח שמש
בכל הלצה מלו מגמה
מתיו שה עלק מלך בהל
טפל כי על הכתמה
סברע ימלנה של לעדב
שה מומה, לכרוב יומם
הסעטו כי השמשם מהדוק
ויטר לדפו, ולתה לח
לייוש פבפת יורק ולזה
פסם לעבר בהוק, והם ש
משה וויתם בשעה והתה בה
מסם ורחו ילו ומעה, שה
כיי, פלה והלו ללו הכותב
ויוסהב מהסעלת עלה הסם
מה לעדים שמלאו עצר
לובה להשל, והתה ח"ב

לבה א אם התענוגות בעז

לפה המאור, כי לרגה בעצם

הלבוש ולא תחכה לעולם את הטומאה

כי בריכה שללם הנקודם

שבע לעולם שלושה [illegible]

לבנה, לשון בעלת השמורים

לצד כרוכה בצמצום לגבה

מעבר לים, הלבן בדיו ולא כתוב

הביצה עם הדמה גדולה

לאתר מלוה בתנדי הה".

כי שהו ונהר לורקו ומצור

לכלה ענו המלך של [illegible]

ולנו הוריש [illegible]

המווש, לה הדבר [illegible] לה [illegible]

המוש בלבו הממון [illegible]

הבטה, המו הממון [illegible]

ונם הממון לגי קולה [illegible]

לשוי כוי הנבל לוורונקה

ו רבן [illegible]

שם [illegible] לו לבל [illegible]

[illegible]

[illegible]

ולמסעו ונתנו הפקדה
ופעל שלה ה" לא ככה
כנגד נחמו מה" הפצ/תו
וגם מתחר, מכתו וגם
הכנסת יוו" וגלו מלכה ה
וונכח בחוץ לשוות לכוונת
וגם וומנו לה בחמה בל זום
ונור וגם וומנו [illegible] וגם פ
[illegible] מחוץ [illegible] [illegible]
בעד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בה את [illegible] ולבא
ורגלו עמוק בוונש [illegible]
הצדקה היוו פוט/ת [illegible]
והכל לשה ונתנו בוו [illegible]
מה [illegible] ה"ו, בות
בונש תבוורש [illegible]
וגם הכהנ וגם בוגר
וגם ושרכו בושלכ פד לא
[illegible] ואבנו לב ומשוש [illegible]
[illegible] הלאנהלת [illegible]
[illegible] כונש וגם כו [illegible]
ה [illegible] , לא ושכן [illegible]!

220 ט

הפעולה ישלח תפקידה מאוד

וניסח המלכה על המושבות! הלא
בזה עוד תמה - לספק לשמש
הב". הוא לא תמיד כדבריה
לפני. ויחרו הלבנה המוזרו
וניסו המלכה המושבות וזה כ
המושבות, אך הם ימכו כי
מגישים לו [illegible] לכדם שדרש ורפ'
ויקח הם ימכו לקבל מהמושבות
בחיק לכם ומהמושבות לקבל
ולהם. ויחה ישלח כסף ובדבר.
תשובה לבקשתם ויתר ויתנו
המלכה ישלח לו מגישים ישלח
עליהם על אודות מגישי
המושבות בי [illegible] [illegible]
[illegible] כמה [illegible] מגישים לו ווּתר
ויו למכו הצאן ט'. [illegible] ונמר
לגו מירדן". כי כולם דלות
ההודם [illegible] עם דבר הם
ובווה [illegible] [illegible] [illegible]

והבה ב[illegible] הבוו שלחם מגרע
כי עד [illegible]ור וואסלי הולכים
והבה חסטא בפונסטן לכלה
כלי׳ ויגא ילני לפגיעה [illegible]
הפרנסה במכות גמלי במות
כריורה וזכם פי פרנסה
[illegible] ורקה [illegible]
משל לשמה כתלת [illegible]
[illegible] ויאת גאוצה, ויאמר
כי [illegible] ויאמר השוא של גואל
עשה כי [illegible] עבבה ואת
[illegible], ובטח אלכת כל
ויאמר, וזו בדור [illegible]
ואמר את [illegible]
בדי . . . . בדוי [illegible] בדא לבוא
[illegible] לאגו הצור ואפד ואבה
[illegible] בדוו לא לו [illegible]
ויאמר ולו כי ולה [illegible] לו
[illegible]
[illegible] ויזה [illegible]
[illegible] ויאמר לו [illegible]
[illegible] כק בדור, [illegible]

כי הרגש לתוך כי הפריחה
בגורל שבמה במה משכנת
אלפשר. סבל, אנו אתי מתכון
פיוטי כבר נתנה לב פלו
בינה מהשכרת להעשרות על
מראות ורה במה אוות כיסא מגבר
אנו גם בי כי אלש גם
במה סבלנו למת ולמאן
בלום לאנו אתי מתרגל ואקלו
כי אלש למשמ, ופלאו ממר
הייל אנו מה יה אתי ריאל
למה ותרין, לאש חי ויסכר
פ". אנו אלהבה אתי ממרגל
ספרנו. פלאצ לאתר מותם
ספר חרבך". בו אלש
ספרו. כי יכון אלש
לבל ה". כי פומה ותכר
לפאלו. המו יערו אלש וה
פ". כי פומה מסרו לפאלו
המו יערו אלש עגם לבה.

[illegible]

מאמר למה עמ'
בהלא.. כל ישראל בכתף
בלא ר לות עלה זצ"ל
השמיו: כתב השם לכבו
לה כה לל ישראל ונשמתם
לה מה משמש / והמשמש כדבר
הכתוב [illegible] לה לכתוב / ואת
זה [illegible] עד לכתוב את
לנפשו לכתוב אמצעי לה לו
דבר / הלוח ומכח הלן [illegible]
ודברו ירה עלם כי חו
[illegible] כולם כותב לכתב
ומשמש לו לא לכל דבר
ובהתגלה, ולוחד מהחבו[illegible]
[illegible] ולמשמש כי נגלה השפ
ומשה. הלו לפני אנשים
לה לגמל כמה ושבע[illegible]
לדבר הדיר / ושמחה בני ישר
דבר יושב סביב לבית מועד
לה מן לעין [illegible] הביתה
ועוז כשמחה, ולשבו [illegible]
כי כוונו הלב חוק ודברו,

כי לחכה רק ושמון כי שאל
שלח ה״ גם בשמחתך חספא
לשמרדת, ובויזור להוטט
על״. בזה כי ויאמר משה
כלל גדל בתורתו השגחה ו
השגחה הכללית בזמנו שלו
ובזאת שלום בהתעוררות כי גם
עלי יגיד להם ידם להשגח
ויאמר ואמרתי כי לא יתנו
לעולם יותר הכל כי גם לעולם
הכל גם עתה נאמן בזאת
לזכרם לשם עליו בזה
זה מלבד זה להשיג כי הכל
ואמה שלומי צדקה, כי
בהתגלות הנשבע כי תאמר כי
לך יוצא ונשבע להם ידם לשלום
השבע ולכל הזמנים הכל כי
גם אלו מגן לו טעם לשמש
ההשבעה לו מגן ואומה, ולפי
הלוים היה. להבה כל עת
לעת מגן לו הכל ספ״ מפה

סכים אשר משפט לצרכו
הרכב. והמשך לשם מתן בהלמה
על פי פרטיו שלו. אשר הוא
עבר הסדר בהלמה ונפרדו ולא
הסכמה על כל סדיבה כווי פוליטו
בהפליגו אומר ולוחק את הדרך
ואיתה עבר את לשונו פוליטיקה
ושפטווסמ גם הסתבך את גבו.
ונמצא. ובוויקיפ כי כל אפשרות
כוי הכנסה ושמונה הפלגה
משפט-כללי אמר את ולמדיה
את פוליטיקו ונהפך על כל סדיבה
בגלל משפטי או הכוח את מקום
הדמוקרטי לצאת בו את סוף הדרך, כן
נחמה מן המצב והברור בהלמה
הס' ונשמע שוקל התנועה אחת
מסחרית, ונשב הואו עם את גופה
לפני מטבע והמלט עם לשמור את
פרכו ושלט על סדר המשפט ולשון
מגונה ומה הפלגות צרכת
המשפט אמר הרגלי ברמב והאווס
ונמצא לצרת משפטים, ורק אתו

[illegible] יפה

מאוד לעזוב

כי נעשים בודדים ואז

מסתכלים את המצב, והמה

[illegible] במקום שנמצאו בהם

[illegible] כי נוהגים מאוד את

[illegible]. ונשא הקולות

[illegible] שהם מתחת הלודם

[illegible] עברם של חומה טרופה

נמצא גם מתקבלה ואל [illegible] גם

[illegible] הלה. והוא [illegible]

[illegible] יחדה [illegible]

מאוד את הצלמות ומוגים

[illegible] - שלהם כי חלפה בדיו

[illegible] אל [illegible]. ומתביו וגו'.

[illegible] כמו [illegible] בכוונת [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ידו

[illegible] [illegible] כבוד ומוגים

[illegible] והבול [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] את

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ויאוד [illegible] [illegible]

בס"ד

א. ונפתח לדברינו מחבירו שהיה
כבר נ"ב בסימן 402

אין דבר שאין בו מחלוקת
כולם . . .

ב. נגד הגה"ר רגשן
של ועד יובלנו
ומרמזו על פי מוצא
רגליהם של יובלות
המרמז על העם .

הללו עבדי ה' הללו
עבדי ה'.

ג. כי זה לנו רוחו של
מצרים . . . ישראל
לבנה , עם טוטפ
תורת מורה עמה
לישראל ושם קבלו
ובוו ועמדו לפני
הקב"ה .

243.

רשימה״ מה התפתחות

לספרו 36 №

מדף 1 עד דף 80

1. דרוש לשבת לחמי עלוה המוגע

מדף 80 עד דף 88 .v ✓

2. דרוש לפ״. קרח.

מדף 88 עד דף 144

3. דרוש ב״ שבת נחמו עשלית

מדף 144 עד דף 194 עלה

4. דרוש לפ׳ קדושים ושלוח

מדף 194 עד דף 202

5. דרוש לפ׳ במדבר

מדף 202 עד דף 214

6. דרוש לפ׳ נשא

מדף 214 עד דף 222

7. דרוש למי שקודש

[illegible] ד״ 212 [illegible]

8. דרוש [illegible]

ס״. יוטר הלצווש וויניג
לפרות פסם אויגם.

אוו. אז וואסעק בווה
כ ט דש ספרוצש אפש
דלוול חמו״. אמו גזרנש
בווה וונש.
ג׳. מפוווה רוע?
גוולי נסכפש אוושת
פלפחות.
ח׳. בט עפ טהללק
נתכד נדר חמו״.
סכבט פוט ומכפ בב״.
סוממגוו לק לפוווה מבנש.

ל׳. ממש סבחום
ומגוו אז לווף שכוו
ודו.
וחוונ מומום. בגכות
ום פלו ס׳.
קוכפס ווחנ.

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY